ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ. 4230

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 5-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Ἁγίας Σοφίας 17. Τηλ. 18-14. Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	3.50
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ	6.—

Ἀνατ. ἡλ. 6.34' Δύσις ἡλ. [illegible]
Κυρίλλου ἐπισκ. Ἱεροσολύμων

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 16, ἐλαχ. 5.3. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 765.3

Κρατεῖτε ἀνελλιπῶς τὰ δελτία τῆς «Πρωΐας» διὰ νὰ ἀγοράσετε τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ ἀντὶ δρ. 15

Ὁ τρόπος τῆς διανομῆς ἀναγράφεται λεπτομερῶς εἰς τὴν 4ην σελίδα

Η ΟΨΙΜΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΝΑΝΗΨΙΣ

Αἱ ἐκ Παρισίων τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ σὲρ Ὄττο Νημάγιερ καὶ τῶν διαθέσεων τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς αἰτήσεως δι' οἰκονομικὴν ἐπικουρίαν, δὲν ἀφήνουν πλέον καμμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς πραγματικότητος, τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζει ἤδη ἡ ἀπρονόητος κυβέρνησις τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἡ Δημοσιονομικὴ ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς εἶνε ἀκόμη δεκτικὸς περικοπῆς δαπανῶν· ὅτι αἱ ἀνάγκαι τῆς χώρας θὰ ἠδύναντο ἀκόμη νὰ ἐξυπηρετηθοῦν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς πόρων. Καὶ οἱ ἐν Παρισίοις ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως διεπίστωσαν ἤδη ὅτι καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Νημάγιερ δὲν θὰ συνιστᾷ τὴν ἐξ ὁλοκλήρου ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων, τὰ ὁποῖα διετύπωσεν ὁ κ. Βενιζέλος.

Ἡ διάψευσις τῶν τυμπανοκρουσιῶν περὶ ἀπολύτου, δῆθεν, συμπτώσεως τῶν γνωμῶν τοῦ κ. Νημάγιερ πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, περὶ τῆς βεβαιότητος μιᾶς εὐμενοῦς ἀποφάσεως τῆς Δημοσιονομικῆς, περὶ εὐοιώνων συμπερασμάτων ἐκ τῶν πρώτων συνομιλιῶν τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων μετὰ τῶν μελῶν τῆς Δημοσιονομικῆς—διότι ὅλα ταῦτα ἐγράφησαν καὶ ὑπεστηρίχθησαν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν θλιβερῶν βενιζελικῶν μεγαφώνων—ἡ διάψευσις αὐτὴ ὅλης τῆς ἀνοήτου, τῆς παιδαριώδους αἰσιοδοξίας τῶν ἐθελοτυφλούντων πρὸ τῆς πραγματικότητος, ἐπενήργησεν ἤδη ἐπὶ τῶν σκέψεων τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τρόπον ἀποφασιστικόν, παρὰ τὰς ἀνίσους διακυμάνσεις τῶν παρορμήσεων καὶ τὰς γοργὰς ἐναλλαγὰς τῶν διαθέσεων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ἡ σαφὴς πλέον ἀντίληψις ὅτι, ὁπωσδήποτε, δὲν θὰ ἐγίνοντο δεκτὰ ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ὅσα ἐζήτησεν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ ἔτι σαφεστέρα γνῶσις ὅτι ἡ ἐν μέρει μόνον πλήρωσις ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν θὰ ἦτο ἀνεπαρκὴς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς οἰκονομικῆς ὁμαλότητος, ἔτρεψαν ἤδη τὸν κ. Βενιζέλον πρὸς τὴν ἀπόφασιν νὰ «ἐκκαθαρίσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὴν κατάστασιν» — κατὰ τὴν φρασεολογίαν τῶν φιλικῶν του ἐφημερίδων.

Πῶς; Δὲν εἶνε καθόλου δύσκολον νὰ τὸ ἐννοήσῃ κανείς. Ἐὰν δὲν μᾶς παρασχεθῇ ἡ αἰτηθεῖσα ἔξωθεν ἐπικουρία, δὲν μᾶς ἀπομένει παρὰ ν' ἀντιμετωπίσωμεν ἐξ ἰδίων τὴν κατάστασιν. Τὸ ἐδήλωσεν, ἄλλωστε, σαφῶς πρὸ ἡμερῶν ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὴν Βουλήν: αὐτὸς θ' ἀπεχώρει τῆς ἀρχῆς ἀφήνων τοὺς ἄλλους, τοὺς ὁποίους τοὺς θέλει ἡνωμένους, νὰ ἐφαρμόσουν ὅ,τι, κατὰ τὴν ἐπιγραμματικὴν φράσιν τοῦ κ. Καφαντάρη, δὲν θὰ ἦτο πολιτική, ἀλλ' ὑποταγὴ ἀναγκαστικὴ εἰς δυστύχημα. Ἀλλ' ἐπειδὴ κανεὶς ἐκ τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δεχθῇ νὰ παραμείνῃ ὁ κ. Βενιζέλος ἔξω μιᾶς τοιαύτης ἑνώσεως, ἡ ὁποία θ' ἀντιμετώπιζε κατάστασιν διὰ τὴν ὁποίαν αὐτοὶ εἶνε ἀνεύθυνοι, ἤδη ὁ κ. Βενιζέλος κηρύσσεται ὑπὲρ μιᾶς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετεῖχε καὶ αὐτὸς προσωπικῶς.

Τοιουτοτρόπως, ἀφοῦ ἐχάθη τόσος πολύτιμος χρόνος, ὁ κ. Βενιζέλος καταλήγει, ὑπὸ τὴν ἀμείλικτον πίεσιν τῆς πραγματικότητος, τὴν ὁποίαν τόσον ὀψίμως ἀντελήφθη καὶ ἀνωμολόγησεν, εἰς ὅ,τι ἀπὸ πολλῶν ἤδη μηνῶν συνιστᾷ ἡ «Πρωΐα». Πολὺ πρὶν ἡ Ἀγγλία ἐγκαταλείψῃ τὴν χρυσῆν βάσιν, ἀλλ' ὅταν ἦτο ἤδη καταφανὲς εἰς πάντα ψυχραίμως καὶ ἄνευ μικροκομματικῶν ἰδιοτελειῶν ἢ γελοίων πεποιθήσεων εἰς τὴν τύχην οἱουδήποτε «ἀστέρος», ὅτι ἡ γενικὴ οἰκονομικὴ κρίσις καὶ μία ἀπερίσκεπτος σπατάλη καὶ ἔλλειψις προνοίας εἰς τὴν κυβερνητικὴν πολιτικὴν ἠπείλουν ἤδη ὄχι μόνον τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν μας, ἀλλὰ καὶ τὰ δημόσια οἰκονομικά, ἐτονίσαμεν τὴν ἀνάγκην μιᾶς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ μετὰ κύρους καὶ ἐπιβολῆς πολιτικὴν περισυλλογῆς καὶ ἀμύνης οἰκονομικῆς. Ὁ κ. Βενιζέλος τότε καὶ τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανά του, τὰ ὑπνωτισμένα εἰς ἀτμόσφαιραν αἰσιοδόξου ἀνοίας, εἰρωνεύοντο τὴν ἰδέαν τῆς Οἰκουμενικῆς. Ἡ Κυβέρνησις — ἔλεγεν ὁ κ. Βενιζέλος — εἶνε ὑπεραρκὴς διὰ νὰ ἀνέχῃ ὅλας τὰς εὐθύνας τῆς πολιτικῆς της. Αἱ Οἰκουμενικαὶ κυβερνήσεις εἶνε κυβερνήσεις ὄχι κύρους, ἀλλ' ἀδυναμίας καὶ ἀσυνεννοησίας —ἐπανελάμβανον αἱ βενιζελικαὶ ἐφημερίδες. Ἡμεῖς ἐπανήλθομεν εἰς τὴν ἐπίμονον σύστασίν μας διὰ τὴν συγκρότησιν κυβερνήσεως Οἰκουμενικῆς ὅταν ἡ Ἀγγλία ἐγκατέλειψε τὴν χρυσῆν βάσιν καὶ ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου προέβαινεν εἰς σπασμωδικά, ἐπιπόλαια, ἀνεπαρκῆ, προσωρινὰ μέτρα διὰ τὸ Ἑλληνικὸν νόμισμα, καὶ περιωρίζετο εἰς τὴν περικοπὴν τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, βεβαιοῦντος — κατὰ Δεκέμβριον ἀκόμη — τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι εἶνε ἀπολύτως ἐξησφαλισμένον τὸ ἰσοζύγιον τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ. Καὶ ἐπανελάβαμεν τὴν σύστασίν μας διὰ τὴν σύμπραξιν ὅλων τῶν κομμάτων ὅταν, κατὰ Δεκέμβριον, ὁ κ. Βενιζέλος ἐξώρμα εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὴν περίφημον «μάχην τῆς δραχμῆς», τὴν ματαιωθεῖσαν ἐλλείψει ἀντιπάλων. Μᾶς ἐδίδετο τότε ἡ ἀπάντησις ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη τοιαύτης συμπράξεως, διότι ὅλα θὰ διωρθοῦντο εἰς τὴν ἐπικειμένην— ὅπως ἐπιστεύετο τότε — Διάσκεψιν τῆς Λωζάννης. Καὶ τὰ ἔμπλεα θορυβώδους ἀνοίας μεγάφωνα τοῦ βενιζελισμοῦ, μᾶς ἐπεδείκνυον ὡς τρανὴν ἀπόδειξιν τῆς οἰκονομικῆς εὐρωστίας τοῦ τόπου τὸ ὅτι κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς Πρωτοχρονιᾶς τὰ καταστήματα τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἦσαν πλήρη πελατῶν! Ὅλα αὐτὰ ἔχουν γραφῆ καὶ τὰ γραπτὰ ἀπομένουν, κατὰ τὸ Λατινικὸν λόγιον....

Καὶ τώρα; Τώρα καὶ ὁ κ. Βενιζέλος καὶ τὰ μεγάφωνά του κατελήφθησαν ἐξαπίνης ἀπὸ μεγίστην ἐκτίμησιν πρὸς τὴν χρησιμότητα μιᾶς Κυβερνήσεως Οἰκουμενικῆς, ἡ ὁποία τώρα δὲν τοῖς φαίνεται πηγὴ ἀδυναμίας καὶ ἀσυνεννοησίας, ἀλλ' ἀντιθέτως, σανὶς σωτηρίας. Ἐδέησε νὰ φθάσουν τὰ πράγματα ἐκεῖ ὅπου ἔφθασαν, ὄχι διότι ἐνέσκηψε κανεὶς κεραυνὸς ἐν εὐδίᾳ, ἀλλὰ διότι οἱ κυβερνῶντες ἐφωράθησαν ἀνίκανοι ν' ἀντιληφθοῦν ἐπὶ μακρὸν μίαν ὀφθαλμοφανῆ πραγματικότητα, διὰ νὰ πεισθῇ ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ ἄβουλοι ἀκόλουθοί του περὶ τῆς λογικῆς ὅσων ἀπὸ πολλοῦ ἡ «Πρωΐα» προέλεγε καὶ ὑπεδείκνυε.

Ὑπάρχει, δυστυχῶς, μία κολοσσιαία διαφορὰ μεταξὺ τῆς Οἰκουμενικῆς, τὴν ὁποίαν πρὸ μηνῶν ὑπεδεικνύομεν καὶ τῆς Οἰκουμενικῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν σήμερον συνιστᾷ νὰ καταφύγωμεν ὁ κ. Βενιζέλος: τότε ἡ Οἰκουμενικὴ θὰ ἦτο ἕνωσις ὅλων τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς Χώρας πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἐπερχομένου κινδύνου· τώρα θὰ εἶνε ἕνωσις διὰ νὰ ὑποστῶμεν ὅλοι μαζί, κατὰ τὸν δυνατὸν ὀλιγώτερον ἐπώδυνον τρόπον, τὰς συνεπείας ἑνὸς δυστυχήματος, τοῦ ὁποίου τὰς εὐθύνας ὑπέχει μόνον ὁ μέχρι τοῦδε ἀνενοχλήτως διαχειρισθεὶς τὰ κοινὰ κ. Βενιζέλος καὶ διὰ ν' ἀναζητηθῇ ἀπὸ κοινοῦ μία πρακτικὴ διέξοδος.

Ὁ νέος Ποινικὸς Κῶδιξ καὶ αἱ θεμελιώδεις αὐτοῦ βάσεις

Ἀποπερατωθείσης καὶ τῆς νέας ἐπεξεργασίας, εἰς ἣν ὑπεβλήθη τὸ ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς καταρτισθὲν σχέδιον τοῦ νέου ποινικοῦ κώδικος, ὁ πρόεδρος αὐτῆς κ. Τιμ. Ἠλιόπουλος ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν δημοσίευσιν τεσσάρων μελετῶν αὐτοῦ, ἐν αἷς διεγράφησαν αἱ γενικαὶ βάσεις, ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ἡ γενομένη ἐργασία. Καὶ ἦτο ἀληθῶς ἀναγκαία ἡ δημοσίευσις αὕτη, διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κριθῇ ἡ νομοθετικὴ ἀξία τοῦ συντελεσθέντος ἔργου, ἂν μὴ γνωσθῶσιν αἱ ἐπιστημονικαὶ βάσεις, ἐφ' ὧν τοῦτο ἐστηρίχθη.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν δημοσιευομένων μελετῶν, συνάγεται ὅτι τὸ γενικὸν πνεῦμα τὸ διέπον τὴν ὅλην ἐργασίαν εἶνε: ἡ ἀνακαίνισις τοῦ ἰσχύοντος παρ' ἡμῖν ποινικοῦ δικαίου, διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῶν κρατουσῶν σήμερον ἐν τῇ ἐπιστήμῃ θετικῶν ἀντιλήψεων περὶ τῶν ἐπιδιωκομένων διὰ τῆς ποινῆς σκοπῶν καὶ τῆς συμφώνου πρὸς τὰς ἀντιλήψεις ταύτας διαμορφώσεως τοῦ συστήματος τῶν ποινῶν καὶ τῶν ἄλλων μέτρων, δι' ὧν συμπληροῦται ἡ ἐνέργεια τῆς ποινῆς.

Οὕτω, ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐνσαρκοῦνται αἱ ἰδέαι, ἃς—ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν—πρῶτος ὁ κ. Ἠλιόπουλος εἰσήγαγε παρ' ἡμῖν διά τε τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας του καὶ τῆς ἐν τῷ συστήματί του ἀναπτύξεως, δικαιούμενος νὰ ἀξιώσῃ τὸν τίτλον τοῦ ἀναμορφωτοῦ τοῦ ποινικοῦ δικαίου παρ' ἡμῖν.

Αἱ δύο θεμελιώδεις ἀρχαί, αἵτινες εὑρίσκουσιν ἐφαρμογὴν ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ νέου ποινικοῦ κώδικος, εἶνε α) ἡ σκοπιμότης τῆς ποινῆς καὶ β) ἡ ἐξατομίκευσις τῆς ποινῆς. Διὰ τῆς πρώτης καταρρίπτονται ὅλαι αἱ περὶ ποινῆς μεταφυσικαὶ θεωρίαι τῆς κλασσικῆς Σχολῆς καὶ ὡς κύριος καὶ τελικὸς σκοπὸς τῆς ποινῆς ἀνακηρύσσεται ἡ προστασία καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς νομίμου τάξεως ἀπὸ τοῦ ἐγκλήματος. Ὡς ἔμμεσοι δὲ σκοποί, δι' ὧν ἐπιδιώκεται ἡ πραγμάτωσις τοῦ κυρίου τούτου σκοποῦ, καθορίζονται ἡ ἐκφόβισις καὶ ἡ βελτίωσις καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ κοινωνικοῦ κύκλου ἀποβολὴ τοῦ ἐγκληματίου. Διὰ τὴν ἑκάστοτε δὲ ἐπιλογὴν πρὸς ἐπιδίωξιν ἑνὸς ἐκ τῶν τριῶν τούτων ἐμμέσων σκοπῶν χρη-

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Ο ΜΟΝΟΣ ΝΟΜΙΜΟΣ ΚΡΙΤΗΣ

Ἡ «Πρωΐα» ἀνεκοίνωσε χθὲς εἰς τοὺς ἀναγνώστας της, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν της, τὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς τοὺς λοιποὺς τόμους τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ της, χωρὶς νὰ παραβῇ καθόλου τὸν νέον κατὰ τοῦ Τύπου Νόμον, τὸν εἰδικῶς διὰ τὴν ματαίωσιν τῆς συμπληρώσεως τῆς διανομῆς τοῦ Λεξικοῦ τούτου τροποποιηθέντα εἰς τὴν Γερουσίαν. Τοὺς λοιποὺς τόμους τοῦ Λεξικοῦ της θὰ τοὺς πωλήσῃ εἰς τὴν τιμὴν τοῦ κόστους —συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ νομίμου κέρδους— εἰς τοὺς ἀναγνώστας της. Ὁ λόγος εἶνε προφανὴς καὶ σαφέστατος: ἕνας πρῶτος τόμος οἱουδήποτε λεξικοῦ, ὡς ὁ ἤδη διανεμηθεὶς ἀπὸ τὴν «Πρωΐαν», δὲν ἔχει καμμίαν πρακτικὴν ἀξίαν ἐὰν δὲν συμπληρωθῇ ὁλόκληρον τὸ Λεξικὸν —εἶνε, δηλαδή, σχεδὸν ἄχρηστος εἰς τοὺς λαβόντας αὐτόν. Καὶ ἡ «Πρωΐα», ἐπιμείνασα, ὅπως, ἐντὸς τῶν νόμων, συμπληρώσῃ τὴν διανομὴν τοῦ Λεξικοῦ της, δὲν ἤγετο ἀπὸ κανὲν πεῖσμα καὶ ἀπὸ καμμίαν διάθεσιν παραβάσεως ἢ καταστρατηγήσεως νόμων, ἀλλ' ἀπὸ τὸ βαθὺ συναίσθημα μιᾶς ἠθικῆς ὑποχρεώσεώς της ἔναντι τοῦ ἀναγνωστικοῦ της κοινοῦ. Τὴν ὑποχρέωσιν δὲ ταύτην ἡ «Πρωΐα» ἀνέλαβε πρὸ μηνῶν ὄχι ἐν ἀγνοίᾳ τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ τῇ συγκαταθέσει της, καθ' ὅτι δὶς ὁ κ. Βενιζέλος ἐνέκρινε τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ, τοῦ προωρισμένου πρὸς δωρεὰν διανομήν, ὅταν συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς ἀτελείας ἢ μὴ τοῦ διὰ τὸ Λεξικὸν χάρτου.

Ἡ «Πρωΐα» πιστεύει ὅτι ἡ τήρησις μιᾶς ὑποχρεώσεως δὲν ἐπιδέχεται συζητήσεις ἀπὸ τοὺς σεβομένους τὸν ἑαυτόν των. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν αἰσθάνεται τὴν δύναμιν τοῦ νὰ ὑπεκφεύγῃ καὶ νὰ παλινῳδῇ καὶ αὐτή. Καὶ ὅταν ὁ κατὰ τοῦ Τύπου νέος Νόμος ἐψηφίσθη ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ ἐτροποποιήθη ἀργότερον ἀπὸ τὴν Γερουσίαν, ἡ ἐφημερὶς αὐτή, στερρῶς ἀποφασισμένη νὰ μὴ παραβῇ τὰς διατάξεις του, διότι φρονεῖ ὅτι μία ἐφημερὶς ἔχει τὸ καθῆκον προσέτι νὰ παρέχῃ παράδειγμα νομιμοφροσύνης, ἀπηυθύνθη πρὸς κορυφαίους νομικοὺς τῆς χώρας, ζητοῦσα νὰ πληροφορηθῇ παρ' αὐτῶν ἐγκύρως ἐὰν ὑπάρχῃ τρόπος νόμιμος πρὸς συμπλήρωσιν τῆς διανομῆς τοῦ Λεξικοῦ της, καὶ ποῖος.

Οἱ ἀναγνῶσται μας γνωρίζουν ἤδη ἀπὸ τῆς χθὲς τὴν σχετικὴν γνωμάτευσιν τῶν διακεκριμένων τούτων ἐπιστημόνων, πρὸς οὓς ἀπηυθύνθημεν. Καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν κανεὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα —νομομαθὴς εἴτε μή— ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ ἐπιστημονικὸν κῦρος καὶ τὴν νομικὴν πεῖραν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξαίρετον νομιμοφροσύνην τοῦ κ. Κ. Δεμερτζῆ, τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ καὶ καθηγητοῦ κ. Μπαλῆ, τοῦ πασιγνώστου νομομαθοῦς κ. Παπαληγούρα, τοῦ ἐκπροσωπήσαντος ἐπὶ ἔτη μακρὰ εὐδοκίμως τὸν Νόμον ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων. Ἄλλως τε αὐτὴ αὐτὴ ἡ κυβέρνησις ἐμπράκτως ἀνεγνώρισε τὴν νομικὴν ἀξίαν τῶν δύο πρώτων, διορίσασα αὐτοὺς τὸν μὲν κ. Δεμερτζῆν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, τὸν δὲ κ. Μπαλῆν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης. Καὶ οἱ διαπρεπεῖς αὐτοὶ τρεῖς νομικοί, γνωματεύσαντες, ὑπέδειξαν εἰς τὴν «Πρωΐαν» τὴν πώλησιν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας της τῶν ὑπολοίπων τόμων τοῦ Λεξικοῦ εἰς τὴν τιμὴν τοῦ κόστους των, μετὰ πιστωτικῶν εὐκολιῶν.

Ἡ «Πρωΐα», ἀπολύτως πεπεισμένη ὅτι εὑρίσκεται ἐντὸς τοῦ Νόμου, ἔχει τὴν ἀπόφασιν ν' ἀκολουθήσῃ τὸν διὰ τῆς γνωματεύσεως ταύτης ὑποδειχθέντα τρόπον ἐκπληρώσεως τῆς ἔναντι τῶν ἀναγνωστῶν της ἀνειλημμένης ὑποχρεώσεως. Δὲν διστάζει δὲ νὰ προσθέσῃ ὅτι θεωρεῖ τὴν ἐκπλήρωσιν ταύτην ζήτημα δημοσίας ἠθικῆς καί, ὡς ἐκ τούτου, ἐπηυξημένην τὴν ἠθικήν της ὑποχρέωσιν. Ὁ κ. ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, εἰς χθεσινὰς ἀπογευματινὰς δηλώσεις του, ἐγνωμάτευσε καὶ αὐτὸς —περὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ζητήματος, σημειωτέον—κατ' ἄλλον τρόπον.

Πᾶς τις —φυσικὰ καὶ ὁ κ. ὑφυπουργός— δικαιοῦται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰς ἰδικάς του ἀπόψεις. Καὶ ἐὰν τις, εἴτε ὁ κ. ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, εἴτε ἄλλος πολίτης, ἔχῃ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ «Πρωΐα» ἀκολουθοῦσα πιστῶς τὴν γνωμάτευσιν τριῶν κορυφαίων τοῦ Ἑλληνικοῦ νομικοῦ κόσμου, παραβαίνει τὸν Νόμον, δύναται, καθ' ὃ ἔχει δικαίωμα, νὰ τὴν καταγγείλῃ, ζητῶν τὴν ποινικὴν κύρωσιν τῆς παραβάσεώς της. Δόξα τῷ Θεῷ, ὑπάρχουν Δικαστήρια εἰς τὸν τόπον αὐτὸν καὶ ἡ Δικαιοσύνη λειτουργεῖ. Καὶ ἡ «Πρωΐα» θὰ ἀπεδέχετο μετ' ἄκρας νομιμοφροσύνης καὶ ἠρεμίας τὴν ἀπόφασιν τῶν μόνων νομίμων κριτῶν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην.

Τὸ πρᾶγμα εἶνε τόσον ἁπλοῦν. Πρὸς τί αἱ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων νομικαὶ ἀντιγνωμίαι;

Διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς Εὐρώπης

Αἱ Ἀγγλογαλλικαὶ συνεννοήσεις

Ἡ συνάντησις Σάιμον-Ταρντιὲ

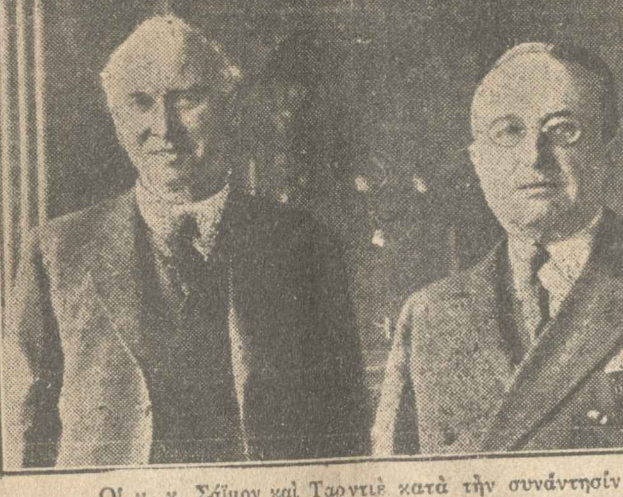

Οἱ κ. κ. Σάιμον καὶ Ταρντιὲ κατὰ τὴν συνάντησίν των

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάρτιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ κηδεία τοῦ Μπριὰν ὑπῆρξεν «εὐκαιρία» σημαντικῶν συναντήσεων, ἡ σπουδαιοτέρα τῶν ὁποίων ἦτο, ἀναμφιβόλως, ἡ συνομιλία τοῦ ἐλθόντος ἐνταῦθα Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν σὲρ Τζὼν Σάιμον μετὰ τοῦ Γάλλου συναδέλφου του καὶ πρωθυπουργοῦ κ. Ἀντρὲ Ταρντιέ. Τὸ ἐκδοθὲν ἀνακοινωθὲν διὰ τὴν συνομιλίαν ταύτην ἀναφέρει ἁπλῶς τὰ θέματα τῆς χωρὶς ἄλλας ἐπεξηγήσεις. Ἀλλὰ τὰ θέματα ταῦτα εἶνε θέματα διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος καὶ ἡ συζήτησις τῶν σημασίας ἐπίσης διεθνοῦς.

«Οἱ δύο ὑπουργοί, λέγει τὸ ἀνακοινωθέν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ συναντηθοῦν ἀπὸ τῆς [illegible] Φεβρουαρίου, συνωμίλησαν περὶ τῶν συζητηθέντων ἔκτοτε ἐν Γενεύῃ. Συνεχάρησαν δὲ ἀλλήλους διὰ τὴν εὐτυχῆ ἔκβασιν τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐξήτασαν ἀπὸ κοινοῦ τὰ ζητήματα τῶν ὁποίων θὰ ἐπιληφθῇ, τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, ἡ διάσκεψις τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἐν συνεχείᾳ [illegible]θησαν ἐπὶ τῶν διαφόρων προβλημάτων τὰ ὁποῖα τίθενται πρὸς τὸ παρὸν ἐνώπιον τῶν οἰκείων κυβερνήσεων. Ἰδιαιτέρως συνεζήτησαν τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης καὶ τῶν παραδουναβίων χωρῶν. Ἦσαν δὲ σύμφωνοι ὅτι, τόσον ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ὅσον καὶ ὡς πρὸς ὅλα τὰ ἄλλα, ἡ μεταξὺ Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Γαλλίας συνεργασία δέον νὰ ἐκταθῇ ἐπὶ εὐρέος πεδίου, μὲ τὸν διπλοῦν σκοπὸν τοῦ κατευνασμοῦ τῶν πολιτικῶν ἐχθροτήτων ἐν Εὐρώπῃ καὶ τῆς ἐπιταχύνσεως τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς ἀνορθώσεως.» Τὸ ὡς ἄνω ἀνακοινωθὲν προδίδει τὸ ἐπικρατέστερον ἐνδιαφέρον τῆς Γαλλίας ὡς πρὸς ἓν κυρίως ζήτημα: τῆς οἰκονομικῆς ἑνώσεως τῶν παραδουναβίων χωρῶν. Ἡ δὲ ἀρθρογραφία τοῦ γαλλικοῦ Τύπου ὡς πρὸς τὸ θέμα τοῦτο, ἐν σχέσει μὲ τὴν συνάντησιν Σάιμον—Ταρντιέ, μαρτυρεῖ σαφῶς τὴν κυρίαν προαπασχόλησιν τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην. Ἀλλ' οἱ Ἄγγλοι δὲν φαίνονται νὰ συγκινοῦνται τόσον προεχόντως ὅσον οἱ Γάλλοι διὰ τὰ παραδουνάβια κράτη. Καὶ ἡ ὑποδοχή, τὴν ὁποίαν ἔτυχεν ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ σχετικὸν σχέδιον τοῦ κ. Ταρντιὲ εἶνε χαρακτηριστικὴ τῶν πραγματικῶν διαθέσεων τῶν Ἄγγλων ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἄλλως τε, τοὺς Ἄγγλους ἀπασχολοῦν τὴν στιγμὴν αὐτὴν πολὺ περισσότερον τὰ ἰδικά των ἐσωτερικὰ προβλήματα— καὶ δὲν εἶνε πρόβλημα μικρὸν ἡ ἀπότομος ἀναζωογόνησις τῆς χρηματαγορᾶς τοῦ Λονδίνου καὶ ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ἐξ αὐτῆς συνεπειῶν διὰ τὴν ἀγγλικὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον. Ἀπὸ ἀπόψεως ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, οἱ Ἄγγλοι εἶνε ἀφ' ἑνὸς μὲν γενικώτεροι, ἀντιλαμβανόμενοι ὅτι ἡ διεθνὴς κρίσις μόνον διὰ διεθνοῦς συνεννοήσεως δύναται ν' ἀντιμετωπισθῇ ἀποτελεσματικῶς, ἀφ' ἑτέρου δὲ θετικώτεροι, ἔχοντες κατανοήσει ὅτι εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα, ὅπως καὶ εἰς τὰ οἰκονομικά, προέχει ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει λύσεις καλυτέρας παρὰ οἱαδήποτε μονομερὴς συνεννόησις ἐπὶ ὡρισμένου θέματος. Χαρακτηριστικὸν δεῖγμα τῶν ἀντιλήψεων αὐτῶν ἀποτελεῖ τὸ κύριον ἄρθρον τοῦ συντηρητικοῦ «Μόρνιγκ Πόστ»: «Εἶνε εὐοίωνον σημεῖον διὰ τὴν ὅλην κατάστασιν τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ κ. κ. Σάιμον καὶ Ταρντιὲ συνηντήθησαν καὶ συνωμίλησαν εἰς τὸ ἴδιον ἐκεῖνο δωμάτιον ὅπου ἦτο ἄλλοτε τὸ γραφεῖον τοῦ Μπριὰν εἰς τὸ Καὶ-ντ'-Ὀρσαί, ἐπὶ τῶν ἰδίων ἀκριβῶς θεμάτων τὰ ὁποῖα τόσον ἐνδιέφερον τὸν ἐκλιπόντα πολιτικόν, διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης καὶ διὰ τὸ συμφέρον αὐτῆς ὡς καὶ τῶν δύο χωρῶν των. Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ δύο ὑπουργοὶ συνεζήτησαν τὰ σημερινὰ εὐρωπαϊκὰ προβλήματα, ἐν πνεύματι συνεργασίας, ἔχει σπουδαιοτάτην σημασίαν διὰ τὰ προβλήματα ταῦτα, καθόσον ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ἀντὰντ ἀποτελεῖ ἀκόμη ζωντανὴν καὶ δυνατὴν πραγματικότητα... Αἱ ἀληθεῖς βάσεις τῆς εἰρήνης ἐναπόκεινται εἰς τὴν φιλίαν τῶν ἐθνῶν, αὐτὴ δὲ εἶνε ἡ ἀξία τῆς Ἀντάντ. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία δύνανται νὰ κατοχυρώσουν ἀμοιβαίως τὴν ἀσφάλειάν των, ἀλλὰ καὶ ἔτι πλέον δύνανται διὰ τῶν ἡνωμένων προσπαθειῶν των νὰ συντελέσουν εἰς τὸν κατευνασμὸν καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν γειτόνων των καὶ τῶν ἄλλων κρατῶν.»

Καὶ αὐταὶ μὲν εἶνε αἱ γενικαὶ ἀντιλήψεις τῶν ἀγγλικῶν κύκλων ὡς πρὸς τὴν συνεννόησιν τῆς χώρας των μὲ τὴν Γαλλίαν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἰδιαιτέρας συνομιλίας Σάιμον — Ταρντιέ. Ἀλλ' εἰδικώτερον ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐνισχύσεως τῶν παραδουναβίων χωρῶν, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις καὶ ὁ Τύπος ἐτόνισαν σαφῶς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὅτι οἱαδήποτε ἀνάμιξις πολιτικοῦ παράγοντος εἰς τὸ σχέδιον τοῦτο θὰ ἦτο ὀλεθρία διὰ τὰς καταβαλλομένας προσπαθείας πρὸς στήριξιν τῶν δυνάμεων τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης. Τοῦτο δὲ ἐπανέλαβαν καὶ χθὲς τὰ ἀγγλικὰ φύλλα, μὲ τὴν ἑξῆς προσθήκην, τὴν ὁποίαν ἰδιαιτέρως τονίζει ὁ φιλελεύθερος «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος»: «Ὅτι εἰς τὸ Λονδῖνον διερωτῶνται ἂν μερικαὶ χῶραι παρὰ τὸν Δούναβιν θὰ ἔπρεπε νὰ τύχουν οἰκονομικῆς ἀρωγῆς, ὡς καὶ ποῖαι χῶραι εἶνε ἐκεῖναι ποὺ πρέπει νὰ τύχουν τοιαύτης, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ποῖος θὰ δώσῃ τὴν ἀρωγὴν αὐτὴν καὶ ὑπὸ ποίους ὅρους. Τὸ δὲ τελευταῖον τοῦτο δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐνδιαφέρει ὄχι μόνον τὰς κυβερνήσεις καὶ δὲν ἐξαρτᾶται [illegible] αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν [illegible]». Ἡ προσθήκη αὐτὴ ἐξηγεῖ ἐξ ὁλοκλήρου τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου διαθέσεις τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς: ὑπὸ ποίους ὅρους θὰ δοθῇ ἐνίσχυσις εἰς τὰς παραδουναβίους χώρας. Πρόκειται, δηλαδή, περὶ «ἐφεκτικότητος» τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς εἰς τὸ κύριον ζήτημα τὸ ὁποῖον, τὴν στιγμὴν αὐτήν, ἐνδιαφέρει τὴν γαλλικὴν πολιτικήν, ἤτοι τὴν ἕνωσιν τῶν παραδουναβίων πρὸς ἐνίσχυσίν των ἔξωθεν. Ἂν δὲ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ἐπετεύχθη, κατὰ τὴν ἐνταῦθα συνομιλίαν Σάιμον—Ταρντιέ, παρὰ μόνον ἡ διευκρίνισις τῆς ἀγγλικῆς «ἐφεκτικότητος» καὶ ἡ ἐξήγησις τῶν λόγων αὐτῆς, τότε βεβαίως τὸ κέρδος τῆς συναντήσεως δὲν εἶνε μέγα. Τὰ δὲ ἄλλα συζητηθέντα μεταξὺ τῶν δύο πολιτικῶν ἀνδρῶν ζητήματα εἶνε πολὺ γενικὰ ὥστε νὰ μὴ ἀρκοῦν αἱ ὀλίγαι λέξεις τοῦ ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος πρὸς ἐξαγωγὴν συμπερασμάτων. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἁπλῆ ἐπαφὴ καὶ ἀνταλλαγὴ γνωμῶν ἀποτελεῖ, κατὰ τοὺς αἰσιοδόξους, κάποιο κέρδος.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Ἀκρεοφαγία

Ὥστε ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος καθιεροῦται ὁριστικῶς πλέον ἡ ἀκρεοφαγία. Παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν κρεοπωλῶν, ἡ Κυβέρνησις παρέμεινεν ἀμετάπειστος. Ἐπὶ τρεῖς λοιπὸν ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, ἤτοι Τετάρτην, Πέμπτην καὶ Παρασκευήν, τὰ κρεοπωλεῖα δὲν θὰ σφάζουν καὶ συνεπῶς οὔτε μπιφτέκια θὰ ψήνωνται εἰς τὰ ἑστιατόρια καὶ τὰ σπίτια, οὔτε ἀτζὲμ πιλάφι θὰ μαγειρεύεται. Γενικὴ νηστεία θὰ ἐπικρατῇ καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἡ ὁποία αὐτὴν τὴν φορὰν συμπίπτει καὶ μὲ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν καταστροφὴν ἡ ὁποία τὴν ἀπειλεῖ. Τὸ μέτρον ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ἀρκετὰ σκόπιμον, γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὰ σφάγια ἡ Ἑλλὰς τὰ προμηθεύεται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, διαθέτουσα δι' αὐτὰ ἀρκετὰς ἑκατοντάδας χιλιάδας λιρῶν ἐτησίως, αἱ ὁποῖαι εἶνε δυνατὸν καὶ δίκαιον νὰ ἐλαττωθοῦν. Ἀλλὰ εἰς τὴν ἐφαρμογήν του εἶνε φανερὸν ὅτι θέλει δημιουργήσει καὶ δυσχερείας καὶ ἀνισότητας ὄχι ἀσημάντους. Τὸ νὰ μὴ σφάζουν οἱ κρεοπῶλαι τρὶς τῆς ἑβδομάδος πρόβατα καὶ βώδια καὶ χοίρους εἶνε εὔκολον νὰ τὸ διατάξῃ τὸ ὑπουργεῖον. Εἰς πόλιν ὅμως ὅπου, ἡμέρα μεσημέρι ἐσφάγη ὁ ἐργολάβος Ἀθανασόπουλος χωρὶς νὰ πάρῃ εἴδησιν ἡ γύρω τῆς οἰκίας του πολυάνθρωπος συνοικία, μαζὶ δὲ μὲ αὐτὴν καὶ ἡ ἀστυνομία, φαντάζεται πᾶς τις πόσον εὔκολα θὰ σφάζωνται κρυφίως τὰ ἀρνιὰ κατὰ τὰς ἀπηγορευμένας ἡμέρας. Ἐκτὸς ὅμως τούτου τὸ μέτρον θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐξάπαντος διὰ τοὺς ἀπορωτέρους ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας, ἀλλὰ δὲν θὰ θίξῃ καθόλου τοὺς εὐπόρους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἠμποροῦν νὰ προμηθεύωνται τὸ κρέας τῶν νηστησίμων τριῶν ἡμερῶν κατὰ τὰς τέσσαρας ἄλλας, τὰς μὴ νηστησίμους, διατηροῦντες τοῦτο εἰς τὰ τελειότατα ψυγεῖα τῆς κουζίνας των. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνη αὐτὴ ἡ δημιουργουμένη ἀνισότης. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς χρήσεως κρέατος θὰ περιορίζεται μόνον εἰς τὰ ἀρνιά, τὰ βώδια καὶ τοὺς χοίρους, ἢ γενικώτερον εἰς κάθε σφάγιον; Διότι, ὡς γνωστόν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε ἐπεκάθησεν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Ἀραράτ, μετὰ τὸν κατακλυσμόν, ἐξ αὐτῆς ἐξῆλθον ζωντανά, διαιωνίσαντα τὸ εἶδος ἐπὶ τοῦ πλανήτου, καὶ κοττόπουλα, καὶ γαλοποῦλες, καὶ περιστέρια, καὶ φραγκόκοττες. Αὐτὰ ὅλα θὰ σφάζωνται ἢ δὲν θὰ σφάζωνται τὴν Τετάρτην, Πέμπτην καὶ Παρασκευήν; Καὶ ἂν σφάζωνται, ὅπερ τὸ πιθανώτερον, τί εἴδους ἀκρεοφαγία γενικὴ θὰ εἶνε αὐτὴ ποὺ καθιεροῦται, ἀφοῦ οἱ πλούσιοι θὰ τρώγουν κρέατα ἔστω καὶ ἀπὸ πουλερικά; Ἢ μήπως κατὰ τὰς τρεῖς ὡρισμένας ἡμέρας τῆς ἀκρεοφαγίας θὰ ἐντείνουν τὴν δρᾶσιν των οἱ εἰσπράκτορες τοῦ Δημοσίου, ζητοῦντες τοὺς καθυστερουμένους φόρους, διὰ νὰ τρώγουν ἐπὶ τέλους καὶ οἱ ἀτυχεῖς πτωχοὶ ὀλίγον κυνήγι καὶ αὐτοὶ καὶ νὰ μὴ παραπονοῦνται; Προβλέπω ὅθεν ὅτι τὸ κράτος, διὰ νὰ προλάβῃ δίκαια παράπονα, θὰ ἀναγκασθῇ νὰ διατάξῃ τὴν ἀστυνομίαν ὅπως ἐλέγχῃ κατὰ τὰς νηστησίμους ἡμέρας τὶς χύτρες καὶ τὶς κατσαρόλες ὅλων τῶν σπιτιῶν, πρὸ καὶ μετὰ μεσημβρίαν, ἢ ἐπειδὴ τοῦτο εἶνε κάπως δύσκολον διότι θὰ χρειασθῇ τόσους ἀστυφύλακας ὅσα τσουκάλια ὑπάρχουν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ, νὰ συμπληρώνῃ τὸν ἔλεγχόν της, δι' ὅσους δὲν ἐπρόλαβεν ἡ ἀστυνομία νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὶς κουζίνες των, ὑποβάλλουσα αὐτοὺς εἰς ἀκτινοσκόπησιν τοῦ στομάχου των.

Ἀφοῦ ὅμως τὸ κράτος ἐθεώρησε σκόπιμον τόσον ἐνεργῶς νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ζωὴν τῶν πολιτῶν, πρὸς περιορισμὸν τῆς σπατάλης συναλλάγματος, δὲν εὑρίσκω τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ἐσκέφθη νὰ πράξῃ τοῦτο μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὰ καταναλισκόμενα εἰς τὸν τόπον κρέατα. Τὸ ἴδιον ἠμποροῦσε καὶ ἔπρεπε νὰ κάμῃ καὶ δι' ἄλλα εἴδη τοῦ ἐμπορίου, ἐρχόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ χρησιμοποιούμενα ἐλευθέρως ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν μας. Προτείνω ὅθεν ὅπως, παραλλήλως πρὸς τὴν καθιερουμένην ἀκρεοφαγίαν, διαταχθῇ ἡ ἐπὶ ὡρισμένας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἀνένδυσις τῶν κατοίκων, ἢ ἡ ἐπένδυσις αὐτῶν μὲ τὰ παληά τους φορέματα. Τοιουτοτρόπως, Τετάρτην, Πέμπτην καὶ Παρασκευὴν οἱ συμπολῖται μας, ἐὰν μὲν ἔχουν μίαν μόνον φορεσιάν, θὰ ἐξέρχωνται εἰς τοὺς δρόμους μὲ τὰ νυχτικά των—καλοκαίρι, ἄλλωστε, ἔρχεται τώρα — ἐὰν δὲ ἔχουν δύο, θὰ φοροῦν τὴν παλαιοτέραν, τὰς δὲ ἄλλας τέσσαρας ἡμέρας τὰ καλά τους. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἔρχονται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἴδη μόνον χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τροφαὶ τῶν ζώων, εἶνε δίκαιον καὶ εἰς αὐτὰ νὰ ἐφαρμοσθοῦν οἱ σχετικοὶ περιορισμοί. Ὁ κυρ-Μέντιος ὅθεν, ὁ γάιδαρος τοῦ γείτονός μου, τέσσαρας μὲν ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἂς τρώγῃ κριθάρι, ἐξωτερικῆς προελεύσεως εἶδος, Τετάρτην δέ, Πέμπτην καὶ Παρασκευήν, ἁπλοῦν σανὸν ἐγχώριον, ἢ ἐπὶ τέλους καὶ ξύλον μόνον, ὅπως καὶ οἱ ἐπινοήσαντες τὴν νέαν ταύτην οἰκονομικὴν καινοτομίαν.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Τὸ Ἰρλανδικὸν πρόβλημα

Ἡ ἀπειλὴ τοῦ κ. Ντὲ Βαλέρα

Οἰκονομικὸς Ἐθνικισμὸς

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάρτιος. [Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας]. — Εἰς τὴν σωρείαν τῶν ἄλλων προβλημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν ἀγγλικὴν πολιτικήν, τὸ ἰρλανδικὸν δὲν εἶνε ἴσως τὸ μικρότερον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶνε τὸ ἀκανθωδέστερον, μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Ντὲ Βαλέρα καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς κυβερνήσεώς του.

Τὸ κόμμα Ντὲ Βαλέρα (τὸ Φιάννα Φαΐλ) εἶχεν ἐκτεθῆ εἰς τὰς ἐκλογὰς μὲ πρόγραμμα ὑποσχόμενον, μεταξὺ τῶν ἄλλων: 1) τροποποίησιν τοῦ Συντάγματος τῆς Ἰρλανδίας διὰ τῆς διαγραφῆς τῆς ὑποχρεώσεως κάθε βουλευτοῦ νὰ δίδῃ ὅρκον ὑπακοῆς εἰς τὸ βρεταννικὸν στέμμα, 2) κατάργησιν τῶν πρὸς τὴν Μ. Βρεταννίαν οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων ἀπορρεουσῶν ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως γαιῶν πρὸς ἀποκατάστασιν Ἰρλανδῶν καλλιεργητῶν, 3) ἀνανέωσιν τῆς προσπαθείας πρὸς ἕνωσιν τῆς ἐλευθέρας (νοτίου) Ἰρλανδικῆς πολιτείας μετὰ τῆς βορείου Ἰρλανδίας ἥτις, ὡς γνωστόν, ἐξακολουθεῖ παραμένουσα πιστὴ εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἶνε μέλος τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, 4) ἐπιβολὴν δασμολογίου πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐγχωρίου καλλιεργείας καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ συναγωνισμοῦ τῆς βρεταννικῆς παραγωγῆς.

Εἰς αὐτὸ τὸ πρόγραμμα ἴσως πρέπει νὰ προσθέσῃ κανεὶς τὴν παράδοσιν τὴν ὁποίαν συνεχίζει ἡ ὑπερψηφισθεῖσα πολιτικὴ παράταξις ἐν Ἰρλανδίᾳ. Εἶνε αὐτὴ ποὺ ὠργάνωσε τὸν προπολεμικὸν ἀγῶνα πρὸς ἀνεξαρτοποίησιν τῆς χώρας, δι' αὐτῆς τῷ 1916 οἱ Γερμανοὶ ἐπεχείρησαν νὰ πλήξουν τὴν Βρεταννίαν ἐκ τῶν ὄπισθεν. Ἡ δημοκρατικὴ παράταξις εἶνε ἡ ἀρνηθεῖσα τὴν ἀγγλοϊρλανδικὴν συμφωνίαν τοῦ 1921 καὶ ἀποσχοῦσα τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἰρλανδικῆς Βουλῆς ἐν συνεχείᾳ. Ἡ ρωμαντικὴ ζωὴ τοῦ κ. Ντὲ Βαλέρα εἶνε συνυφασμένη μὲ τὴν δρᾶσιν τῆς παρατάξεως αὐτῆς, καὶ περιλαμβάνει ἀρχηγίαν ἐπαναστάσεων, ἀλλεπαλλήλους φυλακίσεις (1916, 1918, 1923), δραπετεύσεις κ. ἄ.

⁂

Εἶνε, φυσικά, μεγάλη ἡ ἀπόστασις μεταξὺ προεκλογικῶν ὑποσχέσεων καὶ μετεκλογικῶν ἔργων. Πιθανώτατα ἡ Κυβέρνησις Ντὲ Βαλέρα νὰ εὕρῃ ἐκ τῶν ὑστέρων συμφερώτερον τὸ νὰ ἀμβλύνῃ κάπως τὸ πρόγραμμά της. Ἀλλὰ ἂς σημειωθῇ ὅτι ἔχει ἤδη κάθε τυπικὴν εὐκολίαν νὰ συντελέσῃ τὴν ἐφαρμογήν του. Τότε ἡ Ἰρλανδία θὰ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἁπλῶς ἀποξενωμένη ἀπὸ τὴν βρεταννικὴν συμπολιτείαν τῶν ἐθνῶν—ἀποσπασμένη ἀπὸ τὴν βρεταννικὴν αὐτοκρατορίαν. Ἡ δυνατότης αὐτὴ διὰ πολιτικοὺς καὶ στρατηγικοὺς λόγους φοβίζει τὴν Ἀγγλίαν. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι ἀποικίαι διεκδικοῦσαι ὁμοίαν ἀνεξαρτησίαν. Ἀφ' ἑτέρου, στρατηγικῶς ἡ σημασία τῆς Ἰρλανδίας διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἀγγλίας εἶνε τεραστία.

Ὁ δεσμὸς ποὺ κρατεῖ ἡνωμένον τὸ συγκρότημα ποὺ λέγεται Βρεταννικὴ αὐτοκρατορία εἶνε (εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Ἀποικιῶν) μία ἰδέα—μία αἰσθηματικὴ μόνον σχέσις, ἀμοιβαίως σεβαστὴ καὶ εἰς τὸν βαθμὸν αὐτὸν μόνον ἰσχυρά. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀλληλοδιαδόχως ἐξητήθη ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν νὰ παραιτηθῇ σειρᾶς τυπικῶν δικαιωμάτων της ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν. Ἀπέρρεαν ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλαι αἱ ἀποικίαι εἶχον λάβει τὸ σύνταγμά των διὰ νόμου τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ τελευταῖον διετήρει, κατὰ κάποιον τρόπον, τὸ δικαίωμα νὰ νομοθετῇ ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων καὶ τὰς ἀποικίας, ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλαι αἱ ἀποικίαι ἀνεγνώριζαν κοινὴν ὑπακοὴν εἰς τὸν Βρεταννὸν Βασιλέα, τοῦ ὁποίου ὁ ἐντεῦθεν διοριζόμενος ἀντιπρόσωπος ἐξετέλει τὰ βασιλικὰ καθήκοντα ἐν τῇ ἀποικίᾳ, καὶ ἐπίσης ἀπὸ τὰ εἰδικὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα τὸ Ἀνακτοβούλιον, ὡς ἀνωτάτη δικαστικὴ ἀρχή, διετήρει ἀκόμη καὶ δι' ἀποικιακὰς καθαρῶς ὑποθέσεις.

Ἡ κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη συντελεσθεῖσα μεταβολὴ θὰ εἶνε εὐκολώτερον κατανοητὴ ἂν παρατεθοῦν οἱ κυριώτεροι κανόνες ποὺ ἴσχυον μέχρι τοῦ πολέμου, προκειμένου περὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν σχέσεων τῆς Μ. Βρεταννίας.

1) Ἠδύνατο νὰ νομοθετῇ καὶ διὰ τὰς ἀποικίας εἰς ζητήματα «αὐτοκρατορικοῦ ἐνδιαφέροντος».

2) Δὲν παρεῖχε τὸ δικαίωμα εἰς τὰς ἀποικίας νὰ ἀκυρώσουν νόμους τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου, νὰ συνάπτουν συνθήκας κλπ. μετὰ ξένων Δυνάμεων, νὰ τηροῦν οὐδετερότητα ἐν περιπτώσει πολέμου Μ. Βρεταννίας καὶ ἄλλης Δυνάμεως.

3) Ἀνεγνώριζεν ἐσωτερικὴν αὐτονομίαν εἰς τὰς ἀποικίας.

Οἱ κανόνες αὐτοὶ δὲν ἰσχύουν πλέον. Σειρὰ ἀποφάσεων τῶν αὐτοκρατορικῶν διασκέψεων τῆς τελευταίας δεκαετίας ἔδωκε τοιαύτην ἔννοιαν εἰς τὸν ὅρον «Βρεταννικὴ Ἀποικία» ὥστε ἡ διαφορὰ αὐτῆς πρὸς ἕνα κυρίαρχον κράτος νὰ ἐξατμισθῇ. Ὁ διοικητὴς τῶν ἀποικιῶν (ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ βασιλέως) ἐκλέγεται ὑπ' εὐθύνην τῶν κυβερνήσεών των. Ἔχουν αὗται ἰδίους πρεσβευτὰς εἰς τὰς ξένας πρωτευούσας. Ἐπὶ πλέον, ὁ «νόμος τοῦ 1931» —ψηφισθεὶς μόνον πρὸ ὀλίγων μηνῶν— δίδει εἰς τὰ κοινοβούλια τῶν ἀποικιῶν τὸ δικαίωμα νὰ νομοθετοῦν διὰ πᾶν θέμα. Ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοὺς νόμους τοῦ κοινοβουλίου τῆς Μ. Βρεταννίας τὴν ἰσχὺν εἰς τὰς ἀποικίας ἄνευ ἀντιστοίχου νόμου τῶν ἐνδιαφερομένων ἀποικιακῶν κοινοβουλίων.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἰρλανδίας, ὁ κ. Ντὲ Βαλέρα ἐπιτυγχάνων τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πλειοψηφίας τὴν ὁποίαν ἔχει, δύναται νὰ κηρύξῃ τὸ κράτος τῆς Ἰρλανδίας ἐλεύθερον οἱουδήποτε βρεταννικοῦ δεσμοῦ. Δὲν ὑπάρχει τυπικὴ δύναμις διὰ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ.

⁂

Τὰ ἄλλα κεφάλαια τοῦ προγράμματος Ντὲ Βαλέρα σχετίζονται ἀμέσως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἀλλὰ ἐμπνέονται καὶ ἀπὸ πρακτικωτέρους ὑπολογισμούς. Ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἰρλανδικῆς κυβερνήσεως νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς γαιοκτήμονας, ἔχει περιληφθῆ εἰς τὰς συμφωνίας διὰ τῶν ὁποίων ἱδρύθη ἡ ἐλευθέρα πολιτεία τῆς Ἰρλανδίας, ἀλλὰ ἔχει πολὺ παλαιοτέραν ἱστορίαν. Τὸ ζήτημα τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐν Ἰρλανδίᾳ ἀπησχόλησε τὰς ἀγγλικὰς κυβερνήσεις ἐπὶ τριάκοντα ἔτη —πρὸ τῆς ἰρλανδικῆς συνθήκης. Τὸ συμφωνηθὲν τελικῶς ποσὸν ἀποζημιώσεως πέντε ἑκατομμυρίων λιρῶν κατὰ χρόνον, βαρύνει τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν —τὸν Ἰρλανδὸν φορολογούμενον— καὶ αἱ ὑποσχέσεις Ντὲ Βαλέρα εὗρον πρόθυμον ἀκροατήριον προεκλογικῶς. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ὅμως νομικαὶ δυσκολίαι εἶνε ἀναπόφευκτοι καὶ εἶνε ἄδηλον ἂν θὰ στεφθοῦν ὑπὸ ἐπιτυχίας αἱ σχετικαὶ προσπάθειαι.

Εἰς τὴν ἰρλανδικὴν συμφωνίαν ἐπίσης ὑπάρχει ἡ ἀρχὴ τοῦ τωρινοῦ ζητήματος τῆς βορείου Ἰρλανδίας, περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ὁποίας προεβλέπετο ἐκεῖ ὅτι θὰ ἀπεφάσιζαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι κάτοικοι. Μολονότι εἰς τὴν ὕπαιθρον τῆς βορείου Ἰρλανδίας τὸ ἑνωτικὸν ρεῦμα εἶνε σημαντικόν, αἱ βιομηχανικαὶ πόλεις ἔχουν ἀντίθετα συμφέροντα καὶ ἀντιδροῦν εἰς τὰς προσπαθείας τῶν νοτίων Ἰρλανδῶν. Τὸ ἀρχικὸν πρόγραμμα Ντὲ Βαλέρα προέβλεπε περὶ τῆς διενεργείας δημοψηφίσματος ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῶν δύο τμημάτων τῆς νήσου. Ἠλπίζετο ὅτι, ἐκτὸς τῶν πόλεων, ἡ ὑπόλοιπος βόρειος Ἰρλανδία θὰ ἐψήφιζε τὴν ἕνωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγκαστικῶς πλέον θὰ ὑπέκυπταν καὶ οἱ ἀντιδρῶντες ἐξ οἰκονομικῶν πλέον ὑπολογισμῶν.

Πρὸς τὸ πρόγραμμα αὐτὸ δὲν εἶνε ἄσχετος ὁ ἐξαγγελλόμενος προστατευτισμὸς τὸν ὁποῖον θὰ ἐφαρμόσῃ ἡ κυβέρνησις Ντὲ Βαλέρα. Ἡ νότιος Ἰρλανδία εἶνε γεωργικὴ χώρα καὶ ἡ οἰκονομικὴ «αὐτάρκεια» εἶνε μία λύσις δυνατὴ (ἀδιαφόρως πρὸς τὸ ἂν εἶνε πρακτικὴ ἢ μή). Αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις βορείου καὶ νοτίου Ἰρλανδίας εἶνε συμπληρωματικῆς φύσεως, ἐνῷ παραλλήλως αἱ σχέσεις Ἀγγλίας καὶ νοτίου Ἰρλανδίας εἶνε ἀνταγωνιστικαί. Τὸ ἰδεῶδες τοῦ κ. Ντὲ Βαλέρα εἶνε ἐθνικιστικὸν καὶ ἀπὸ τὸν ἐθνικισμὸν αὐτὸν τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα εἶνε ἀναπόσπαστον. Ἐπιζητεῖ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν παραγωγὴν πρώτων ὑλῶν, γεωργικῶν καὶ ὀρυκτῶν, καὶ νὰ ὀργανώσῃ τὴν βιομηχανίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐγχωρίου πρώτης ὕλης. Ἡ ἐπικράτησις τοῦ προστατευτισμοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ ἔχει ἀποκόψει ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴν ἐπιχειρηματολογίαν ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ προπαγανδισθῇ ὑπὲρ τὴν ἰρλανδικὴν θάλασσαν, ὡς τὸ συμφέρον τοῦ Ἰρλανδικοῦ λαοῦ.

Ἐσημειώσαμεν ἤδη ἀνωτέρω τὴν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς δυνατότητος ἐφαρμογῆς ὅλου τοῦ προγράμματος τοῦ κ. Ντὲ Βαλέρα. Οἱ πληροφορημένοι περὶ τῶν κομματικῶν συνθηκῶν τῆς Ἰρλανδίας βεβαιοῦν ὅτι τὸ ἐργατικὸν κόμμα προσυπογράφει τὸν προστατευτισμὸν καὶ ἐπίσης τὰ ἄλλα οἰκονομικῆς φύσεως κεφάλαια τοῦ προγράμματος Ντὲ Βαλέρα (ὑπερθεματίζει μᾶλλον—ζητοῦν τὴν ἐθνικοποίησιν τῶν κυριωτέρων βιομηχανιῶν) ἔχει ἀντιρρήσεις εἰς τὴν διάρρηξιν τῶν ἀγγλοϊρλανδικῶν σχέσεων. Ἐὰν ὅθεν ἡ νέα κυβέρνησις τῆς Ἰρλανδίας ἔχῃ ἀνάγκην τῶν ἐργατικῶν ψήφων, θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ συμβιβασθῇ μελλοντικῶς ἐπὶ ἑνὸς οὐσιώδους μέρους τοῦ προγράμματός της.

Ὁπωσδήποτε ὅμως ἡ ἐξέλιξις τῶν ἰρλανδικῶν πραγμάτων καὶ ἀπὸ διεθνοῦς ὅσον καὶ ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως θὰ εἶνε ἐνδιαφέρουσα. Ἐν Ἀγγλίᾳ εἰδικῶς θὰ παρακολουθηθῇ μετὰ ποιᾶς τινος ἀνησυχίας. Οὔτε εἶνε παρακινδυνευμένον νὰ λεχθῇ ὅτι ἐξ Ἰρλανδίας περισσότερον παρ' ὅ,τι ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης ἀποικίας δυνατὸν νὰ ἐπηρεασθῇ μεγάλως ἡ ἀγγλικὴ πολιτική. Δὲν ἔχει παρὰ νὰ φυλλομετρήσῃ κανεὶς τὴν ἱστορίαν διὰ νὰ πεισθῇ...

Σ. Ν. Σ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ Κυβέρνησις ἠσχολήθη χθὲς ἐπὶ τῆς προτάσεως διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐν Ἑλλάδι ἐργοστασίου αὐτοκινήτων, βενζιναρέτρων καὶ ἄλλων ὁμοίων μηχανημάτων —προτάσεως ὑποβληθείσης παρὰ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Οἴκου «Φὸρδ». Καὶ ἐδηλώθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ εἶχεν ἀντίρρησιν διὰ τὴν ἵδρυσιν μιᾶς τοιαύτης Ἑταιρείας, Ἑλληνικῆς, μὲ ξένα κεφάλαια, ὑποκειμένης εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους καὶ χρησιμοποιούσης Ἕλληνας ἐργάτας, ἡ ὁποία, προσθέτως, θὰ κατεσκεύαζεν ἐντὸς τῆς χώρας τὰς «καροσσερί» τῶν αὐτοκινήτων της. Ἀναμφιβόλως, ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ καμμία ἀντίρρησις. Ἀλλ' ὅπως ἐγράψαμεν ἤδη, ἡ ὑπόθεσις τῆς ἱδρύσεως ἐργοστασίων «Φὸρδ» εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολὴν δὲν εἶνε νέον. Ἐπανειλημμένως ἐζητήθη ἡ σχετικὴ ἄδεια ἀπὸ Βαλκανικὰς κυβερνήσεις καὶ αἱ ἐπακολουθήσασαι διαπραγματεύσεις δὲν ἀπέληξαν εἰς κανὲν ἀποτέλεσμα ἐν Ρουμανίᾳ, εἰς δὲ τὴν Τουρκίαν ὑπάρχει ἐργοστάσιον «Φὸρδ» ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου, τὸ ὁποῖον δὲν φαίνεται νὰ ἐργάζεται, ὡς εἶχεν ὑπολογισθῆ ἀρχικῶς. Ταῦτα θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετασθοῦν πρὸ πάσης τελικῆς ἀποφάσεως, διότι ὑπάρχει εἰς τὴν χώραν αὐτὴν πικρὰ ἤδη πεῖρα μὲ τὰς ξένας Ἑταιρείας καὶ θὰ ἦτο ἀσυγχώρητον νὰ προστεθῇ μία ἀκόμη δέσμευσις πρὸς τὸ ξένον κεφάλαιον καὶ τὰ ἐπακόλουθα τῆς ἐν Ἑλλάδι τοποθετήσεώς του πρὸς ἐκμεταλλευτικὴν ἐπιχείρησιν. Ἡ Ρουμανία κάτι γνωρίζει περὶ τῶν ἐπακολούθων τῆς συρροῆς τῶν ξένων κεφαλαίων εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πετρελαιοφόρων κοιτασμάτων τῶν Καρπαθίων της.

------□□------

Η ΕΚΛΟΓΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Χαρακτηριστικὸν τῆς βενιζελικῆς νοοτροπίας, ἀλλὰ καὶ τῶν κάθε ἄλλο παρὰ ἀστηρίκτων ἀνησυχιῶν τοῦ κόμματος διὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν τοῦ Πειραιῶς εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλαι αἱ βενιζελικαὶ ἐφημερίδες προσπαθοῦν νὰ ἐξαρτήσουν ἀπὸ τὸ τίμιον ὄνομα ἑνὸς ἥρωος τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας τὴν κομματικὴν σωτηρίαν των εἰς τὸ ἐπίνειον. Ὁμιλοῦν ἀορίστως καὶ μεγαληγόρως περὶ Μιαούλη καὶ Θεμιστοκλέους, ὑπενθυμίζουν ὅτι εἰς τὸν Πειραιᾶ ὑπάρχει καὶ ὁδὸς Μιαούλη, διὰ νὰ καταλήξουν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Πειραιεὺς θὰ ἐκλέξῃ ὡς δήμαρχόν του τὸν ναύαρχον κ. Ἀθανάσιον Μιαούλην, βουλευτὴν καὶ πολιτευόμενον Ὕδρας, κάτοικον δὲ τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ μία ἐκ τῶν βενιζελικῶν ἐφημερίδων παρατηρεῖ ὅτι καὶ ὁ ὑποψήφιος τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Στρατήγης κατάγεται ἐκ Κύμης, καὶ ὅτι κανεὶς Πειραιώτης δὲν εἶνε Πειραιώτης ἀπὸ πολλοῦ, ἀφοῦ πρὸ ἑκατονταετίας δὲν ὑπῆρχε Πειραιεύς, οἰκίσθη δὲ ἡ πόλις ἀπὸ ἐποίκους ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἐπιχείρημα εἶνε μᾶλλον κωμικὸν καὶ οἱ Πειραιῶται διασκεδάζουν μὲ αὐτὸ ἐξ ὅλης καρδίας. Ὁ κ. Στρατήγης εἶνε Πειραιώτης ὅσον καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι συνδημόται του, ἀνέκαθεν συζῶν μετ' αὐτῶν, κατοικῶν μονίμως εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐκεῖ ἀσκῶν ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν τὴν ἰατρικήν, γνωστότατος κοινωνικῶς, γνωστός, πρὸ πάντων, εἰς τὸν Πειραϊκὸν λαὸν καὶ ὁ ἴδιος καὶ ἡ οἰκογένειά του, ἐμπνέων δι' ὅλα ταῦτα, τὴν ἐμπιστοσύνην ὅτι πονεῖ τὰ τοῦ δήμου καὶ ὅτι τὸ δι' αὐτὸν ἐνδιαφέρον του δὲν εἶνε οὔτε ὄψιμον, οὔτε κατὰ κομματικὴν παραγγελίαν. Καὶ εὑρίσκουν, ἐξ ἄλλου, ἐκτάκτως διασκεδαστικὴν τὴν σκέψιν ὅτι τὸ Βενιζελικὸν κόμμα τοῖς ὑποδεικνύει ὑποψηφι-

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Πᾶσα ἀπόδειξις διὰ νὰ εἶνε ἔγκυρος δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. Δημητρίου Ν. Μίχα καὶ τοῦ Διαχειριστοῦ της κ. Ἐμμανουὴλ Γ. Περπινιᾶ, καθὼς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ἐφημερίδος.

ον, ὁ ὁποῖος, ἐὰν ποτε ἐξελέγετο, θὰ ὑπηρέτει τὸν Πειραιᾶ ἐκ τῆς ἐν Ἀθήναις κατοικίας του.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ Συμμεριζόμεθα ἀπολύτως τὴν ἱκανοποίησιν, τὴν ὁποίαν, μετὰ τόσας πικρίας, ᾐσθάνθη κατὰ τὰ χθεσινὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας. Ὁ κ. Παπανδρέου κατώρθωσε μὲ τὴν συνήθη του θεληματικότητα, παρ' ὅλας τὰς ἀφαντάστου μικρότητος ἀντιδράσεις, ν' ἀναστηλώσῃ τὸν ναὸν τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης, τὸν ὁποῖον ἵδρυσεν ὁ ἀλησμονήτου μνήμης Βασιλεὺς Γεώργιος.

Η ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΑΠΝΩΝ Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου ἀνακοινοῦται συνεχῶς ὅτι μελετᾶται τὸ ζήτημα τῆς ἐπεξεργασίας τῶν ἐμπορευσίμων καπνῶν, τῶν ἀγορασθέντων ὑπὸ τοῦ κράτους, καμμία, ὅμως, δὲν ἐλήφθη ἀκόμη ὁριστικὴ ἀπόφασις. Ἡ μόνη φροντὶς τῶν ἁρμοδίων κύκλων τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἐξαγορᾶς ἐμπορευσίμων καπνῶν ἦτο ὁ καθορισμὸς τῶν κέντρων ἐπεξεργασίας, διότι ἔπρεπε δι' αὐτῶν νὰ θεραπεύσουν κομματικὰς ἀνάγκας, παραβλέποντες λογικὰ αἰτήματα τῶν ἀνέργων καπνεργατῶν, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀκριβῶς ἐσημειώθησαν πρὸ μηνὸς τὰ θλιβερὰ γεγονότα τῆς Νιγρίτης. Ὁπωσδήποτε, νομίζομεν ὅτι ἡ ἐκκρεμότης ἑνὸς ἐπείγοντος διὰ τὸν καπνεργατικὸν κόσμον ζητήματος πρέπει νὰ τερματισθῇ. Οἱ καπνεργάται διὰ ψηφισμάτων κάμνουν ἔκκλησιν πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ὅπως ἀρχίσῃ ἐπὶ τέλους ἡ ἐπεξεργασία, τὰ δημοτικὰ συμβούλια ὅλων σχεδὸν τῶν πόλεων τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης ἀποστέλλουν τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας καὶ ὅμως, παρὰ τὴν ὀγκουμένην αὐτὴν δυσφορίαν, οἱ ἁρμόδιοι συσκέπτονται διὰ νὰ διακανονίσουν λεπτομερείας. Τὸ ζήτημα, ὅμως, εἶνε κεφαλαιῶδες διὰ χιλιάδας ἀνέργων τῆς Βορείου Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε πρέπον νὰ ὑποβάλλωνται εἰς μίαν συνεχῆ δοκιμασίαν στερήσεων. Ἐπιβάλλεται, ὡς πρὸς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν καπνῶν, τὸν καθορισμὸν κέντρων ἐπεξεργασίας, τὴν πρόσληψιν καπνεργατῶν, νὰ τεθοῦν κατὰ μέρος αἱ κομματικαὶ ὑποδείξεις καὶ νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ πραγματικαὶ ἀνάγκαι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων καπνεργατῶν τῶν καπνοπαραγωγῶν περιφερειῶν. Διότι τὰς εἰρηνικὰς διαμαρτυρίας ἀκολουθοῦν θορυβώδεις συγκεντρώσεις καὶ ταύτας ἐξευτελιστικὴ διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ κράτους ἐπέμβασις τοῦ χωροφύλακος.

ΤΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ Εἶνε ὁμολογουμένως θλιβερὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Δῆμος ἀναγκάζεται νὰ σταματήσῃ τὴν λειτουργίαν τῶν συσσιτίων καὶ μάλιστα εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὅλαι αἱ ἐνδείξεις προαναγγέλλουν ἐπιδείνωσιν τῆς κρίσεως. Τὸ ζήτημα εἶνε, ἐν τούτοις, μεγίστης κοινωνικῆς σημασίας καὶ ἀποροῦμεν διὰ τὴν ἀπάθειαν, τὴν ὁποίαν ἐτήρησεν ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν γνωστὴν διένεξιν μεταξὺ Δήμου καὶ ἐπαγγελματιῶν. Δὲν ἐννοοῦμεν, βεβαίως, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπέμβῃ ὑπὲρ τοῦ Δήμου —διότι ὁμολογοῦμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ἡ φορολογία ἐπὶ τοῦ ὕπνου καὶ τοῦ φαγητοῦ ἦτο μία ἀτυχὴς καὶ ἀντιπαθὴς ἔμπνευσις καὶ ἦτο βέβαιον ὅτι θὰ ἐδημιούργει σοβαρὰν κοινωνικὴν ἀντίδρασιν— ἀλλ' ἔπρεπε ἡ κυβέρνησις νὰ ἐπέμβῃ διὰ ν' ἀποσοβήσῃ τὸ κλείσιμον τῶν συσσιτίων. Ἀλλὰ καὶ τώρα εἶνε, νομίζομεν, καιρός. Τὸ ἔργον τῶν συσσιτίων δὲν εἶνε κομματικόν, ὥστε νὰ δικαιολογῇ τὴν οὐδετερότητα τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ καθαρῶς ἔργον κοινωνικῆς προνοίας, εἶνε μία ἀσφαλιστικὴ δικλεὶς εἰς τὸν ὑπερπληρωθέντα ἐπικινδύνως ἀτμῶν κοινωνικὸν λέβητα.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΥΜΑΤΙΚΟΥΣ Εἶνε θλιβερόν, πράγματι, τὸ θέαμα ποὺ παρατηρεῖται ἀπό τινος, φυματικῶν περιφερομένων ἐν σώματι ἀπὸ γραφείων εἰς γραφεῖα διὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦν πότε κατὰ τῆς «Σωτηρίας» καὶ πότε κατὰ τῶν ἁρμοδίων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν ἀβελτηρίαν των. Ὅτι ὑπάρχει, τῷ ὄντι, τοιαύτη ἀβελτηρία τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι δυστυχεῖς ἄρρωστοι ἄνθρωποι ἀναγκάζονται νὰ περιφέρωνται εἰς χώρους ξένους διὰ νὰ ἐκλιπαρήσουν τὴν ἐνίσχυσιν ξένων καὶ ἀναρμοδίων ἵνα φροντίσουν δι' αὐτούς. Στοιχειώδες καθῆκον κοινωνικῆς προνοίας ἐπιβάλλει ὅπως ἡ κατάστασις αὐτὴ τερματισθῇ κατὰ τρόπον ὥστε καὶ οἱ ἀσθενεῖς νὰ εὕρουν τὴν ἡσυχίαν τῶν ἀλλὰ καὶ οἱ ὑγιεῖς νὰ τύχουν τῆς ἰδίας τοὐλάχιστον φροντίδος ἐν προκειμένῳ...

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΓΚΙΟΥΝΤΕΡ Ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ Γερμανοῦ περιηγητοῦ Ἐρνέστου Γκιοῦντερ ἤρχισεν, εὐτυχῶς, νὰ διαλευκαίνεται. Ἐκ τῶν διεξαχθεισῶν αὐστηρῶν ἀνακρίσεων ἀπεδείχθη ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται περιηγητὴς δὲν ἀπεβιβάσθη κἂν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἐν τῷ μέλλοντι νέων περιπετειῶν, νομίζομεν ὅτι εἶνε ἀπαραίτητος ἡ ὀργάνωσις εἰδικῆς ὑπηρεσίας καταγραφῆς καὶ παρακολουθήσεως τῶν ἀποβιβαζομένων περιηγητῶν.

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ!
ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ΣΥΝΕΦΩΝΗΣΑΝ ΚΑΙ ΩΜΟΛΟΓΗΣΑΝ ΓΕΝΙΚΩΣ ΟΛΟΙ ΟΙ ΘΕΑΤΑΙ ΟΤΙ
Ο ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΣΕΒΙΛΛΗΣ
LE CHANTEUR DE SEVILLE
ΜΕ ΤΟΝ ΡΑΜΟΝ ΝΟΒΑΡΟ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΟΥΖΥ ΒΕΡΝΟΝ
ποὺ προβάλλει μὲ ἀφάνταστον κοσμοσυρροὴν τὸ
ΑΤΤΙΚΟΝ
Εἶνε τὸ ὡραιότερο, τὸ ἀριστουργηματικώτερο, τὸ ἀπείρως ἀνώτερο κινηματογραφικὸ ἔργο ἀπ' ὅσα μέχρι σήμερον προεβλήθησαν.
Ἐξαιρετικῶς σήμερον ἡ Δ)σις τοῦ ΑΤΤΙΚΟΥ θὰ δωρήσῃ εἰς τὰς Κυρίας καὶ Δεσποινίδας ἀπὸ μίαν ὡραιοτάτην φωτογραφίαν τοῦ ΡΑΜΟΝ ΝΟΒΑΡΟ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
«ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ»
[Ἔτος 4ον, Τεῦχος 8ον, Σελ. 52]
Ἐκυκλοφόρησε τῆς ὡς ἄνω ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δικηγόρου ΠΑΝΟΥ Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Ἐπιθεωρήσεως τὸ τεῦχος τοῦ δευτέρου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου καὶ ὕλην ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος, Νομολογιακὴν καὶ Νομικήν.
Ἐκ τῶν περιεχομένων σημειοῦμεν:
Γεωργ. Μπαλῆ. Καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν: Γνωμοδότησις. Ὑποκατάστασις ἐκ τοῦ νόμου τοῦ ἐνυποθήκου δανειστοῦ ἐπὶ τῆς Πυρασφαλείας.
Γεωργ. Δυοβουνιώτου. Δικηγόρου Μέλους τῆς Μονίμου Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Ὑπουργ. Δικαιοσύνης: Γενικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ νεαροῦ Συναλλαγματικοῦ Δικαίου (Περὶ Συναλλαγματικῆς καὶ Γραμματίου εἰς Διαταγήν, ν. 5325).
Ἀνδρ. Σταμοπούλου. Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν: Νομικὰ ζητήματα Δικονομικοῦ Δικαίου. Ἔφεσις κατ' ἀποφάσεων Μονομελῶν Δικαστηρίων.
Ἀποστ. Ἀργυροπούλου. Ἀντεισαγγελέως Ἐφετῶν: Οἱ Νέοι Ποινικοὶ Κώδικες. Ὁ Ferri καὶ ἡ Σχολή του. Ἀπάντησις εἰς τὸν κ. Τ. Ἠλιόπουλον, Ἐπίτ. Καθηγ. Πανεπιστημίου.
Γ. Μουρίκη. Δικηγόρου ἐν Θεσ)νίκῃ: Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ Ἑλλην. Ποιν. Κώδικος. Ἡ ἀπάλειψις τοῦ ἄρθρου 48 Ποιν. Νόμου.
P. Garraud. Καθηγ. Πανεπιστημίου Λυῶν: Περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Δικαστοῦ Κράτους τινὸς ἐφαρμογῆς τῶν ἀλλοδ. Ποιν. Νόμων (Μετάφρασις Σπηλ. Παυλοπούλου).
Χ. Καμηλαροπούλου. Δικηγόρου ἐν Ἀθήναις: Αἱ Ἑταιρεῖαι περιωρισμένης εὐθύνης.
Δ. Κ. Δημητρακάκη: Περὶ τοῦ Εὐεργετήματος τῆς Πενίας Ἑλληνικὸν Δίκαιον Ἰσχῦον. Ἀπονομὴ Εὐεργετήματος. Συνέπειαι τοῦ Εὐεργετήματος. Συμβατικὸν Δίκαιον. Ἐπίλογος.
Θεοδ. Δασκαρόλη. Δικηγόρου ἐν Ἀθήναις: Ἡ Σύνθεσις τῶν Ἐφετείων ἐπὶ ἐφέσεων ἐναντίον καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν Πλημμελειοδικῶν.
Ἰωάνν. Τσιγκουράκου. Δικηγόρου ἐν Γυθείῳ: Ἡ ἄφεσις χρέους ἀποτελεῖ δωρεάν; Κῦρος ταύτης γενομένης διὰ Δικογράφου.
Στυλ. Κιουσοπούλου: Ἡ μέθη ὡς ἰδιώνυμον ἀδίκημα.
Ἀρ. Γιαννακοπούλου. Δικηγόρου ἐν Ἀθήναις: Ἔννοια τοῦ ἄρθρου 84 παράγρ. 2 καὶ 3 νόμου περὶ ὑποθηκῶν.
Γερ. Παρίση. Δικηγόρου ἐν Κεφαλληνίᾳ: Ἡ αὔξησις τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τὰ δεδομένα τῆς ἐγκληματολογ. Ἀνθρωπολογίας καὶ Ψυχιατρίας.
Γ. Ἀντωνιάδη. Δικηγόρου ἐν Ἀθήναις: Τινὰ περὶ τοῦ ἄρθρου 1037 Πολ. Δικονομίας.
Ἰ. καὶ Ξ. Τσαμακίκη. Δικηγόρων ἐν Καρδίτσῃ: Ἔννοια παραγρ. 2. ἄρθρ. 4 Ν. Δ. περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας φόρων τοῦ Δημοσίου.
Π. Συμεωνίδη: Τὰ Δίκαια τῆς Προσωπικότητος. Ἀναγνωριστικὴ ἀγωγὴ ἐνώπιον τῶν Πολ. Δικαστηρίων.
Ζ. Ν. Ριζοπούλου. Δικηγόρου ἐν Βόλῳ: Ἀνακοπὴ κατὰ Βουλεύματος παραπέμποντος εἰς Εἰδ. Ἐφετείων κατηγορουμένου.
Γνωμοδοτήσεις Εἰσαγγ. Ἀρείου Πάγου καὶ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, Πρακτικὰ Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀστικοῦ Κώδικος, Βιβλιογραφίαν, Βιβλιοκρισίαν, ὡς καὶ ἀπάνθισμα Νομικῶν Διατριβῶν κα ἄρθρων ἡμερησίου καὶ περιοδικοῦ τύπου.

ΚΑΛΟΙ ΕΚΡΙΖΟΝΟΝΤΑΙ ΡΙΖΙΚΩΣ ΚΑΙ ΑΝΩΔΥΝΩΣ
INSTITUT DE BEAUTE OTTO MÖLLER

Ὁ ἰατρὸς
Κ. Α. ΜΠΡΑΖΙΩΤΗΣ
Ἀφροδισιολόγος — Δερματολόγος ἐπὶ 4ετίαν ἐπιμελητὴς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ, δέχεται καθ' ἑκάστην 9—12 καὶ 5—8 μ. μ. εἰς τὸ ἰατρεῖον του Μάρνη 29.

Ὁ χειροῦργος-γυναικολόγος κ. Κ. Ι. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται Ἰουλιανοῦ 27Γ, 9-10 π. μ. καὶ 3-5. Τηλέφ. 58-48.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ματαιοτήτων

Ὅσον ἀπίστευτον καὶ ἂν φαίνεται, μετὰ τὰ χθεσινά της ἐγκαίνια, ἡ Ἐθνική μας Σκηνή, ἀρχίζει αὔριον βράδυ καὶ ὥραν δεκάτην «ἀκριβῶς» —ἂς τὸ πιστεύσωμεν καὶ αὐτό— τὰς παραστάσεις της μὲ τὸν «Ἀγαμέμνωνα» τοῦ Αἰσχύλου, καὶ ἕνα μονόπρακτον τοῦ Γρ. Ξενοπούλου.

Τὸ καλλιτεχνικὸν αὐτὸ γεγονὸς δὲν δύναται παρὰ ν' ἀποτελέσῃ καὶ γεγονὸς κοσμικόν. Εἶνε γνωστὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν τιτλοφορουμένων κοσμικῶν διὰ τὰς τέχνας τὰς καλὰς —ἀδιάφορον ἂν δὲν μένουν κάποτε... ἀδιάφοροι καὶ πρὸς τὰς ἄλλας— καὶ πόσον κρατοῦν εἰς τὸν τίτλον τοῦ.. «διανοουμένου». Πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ λείψουν ἀπὸ τὴν μεγάλην καὶ... ἱστορικὴν αὐτὴν πρεμιέραν;

Τὴν ἰδίαν ἑσπέραν ἐπρόκειτο νὰ ἑορτασθῇ μὲ γεῦμα εἰς τὸ «Ἀτελιὲ» ἡ ἐξ Ἑσπερίας ἐπάνοδος τοῦ κ. Δ. Μητροπούλου κατόπιν τόσων θριάμβων. Ἀλλ' ὁ ἑορτασμὸς ἀνεβλήθη διὰ τὴν Τρίτην ὥστε νὰ μὴ συμπέσουν τὰ δύο αὐτὰ γεγονότα τὸ αὐτὸ βράδυ.

Εἶνε ἆρά γε ἡ Τεσσαρακοστὴ ἢ ἡ ἀναμονὴ τῶν ἐκ Παρισίων ἀποφάσεων; Ἐκτὸς τῶν καλλιτεχνικῶν αὐτῶν γεγονότων εἰς τὰ ὁποῖα προστίθεται καὶ μία συναυλία «Μουσικῶν κυμάτων», ἡ κίνησις εἶνε ὀλίγη. Ἐπικρατεῖ ἡσυχία δικαιολογημένη ἴσως καὶ ἀπὸ κάποιαν... ἀνησυχίαν!

Οἱ ἦχοι τῆς τζὰζ εἶνε πολὺ ὀλιγώτεροι καὶ ὅταν ἀκόμη γίνωνται συγκεντρώσεις εἶνε μᾶλλον χαρτοπαικτικαί. Παίζομεν ἐνῷ παίζονται αἱ τύχαι μας. Τάβλι, μπρὶτζ καὶ κοῦπες ἰδίως μετὰ μανίας. Αἱ τελευταῖαι ὅμως μὲ κάποιαν... παραλλαγήν: εἰς τὴν «ντάμα πίκα» τὸ φόβητρον τοῦ παιγνιδιοῦ, ἡ ὁποία εἴθισται ν' ἀποκαλῆται μὲ ὀνόματα πολλὰ καὶ διάφορα πάντως ὄχι κολακευτικά, δίδεται τώρα τὸ ὄνομα της... Κάστρου.

Μεταδίδομεν τὴν πληροφορίαν εἰς ὅσους τυχὸν δὲν τὸ γνωρίζουν, διὰ νὰ εἶνε καὶ αὐτοὶ συγχρονισμένοι.

Ὁ μπλαζέ

Δύο διαλέξεις τοῦ κ. Δ. Σισιλιάνου περὶ Θεοτοκοπούλου

Τὴν προσεχῆ καὶ μεταπροσεχῆ Τρίτην 22 καὶ 29 Μαρτίου, ὥραν 6 ½ μ. μ. ὁ κ. Σισιλιάνος θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Παρνασσοῦ περὶ Θεοτοκοπούλου.

Αἱ διαλέξεις ὀργανοῦνται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Φιλοτέχνων.

Θέμα τῆς πρώτης διαλέξεως: Οἱ πρόδρομοι καὶ σύγχρονοι τοῦ Θεοτοκοπούλου ζωγράφοι ἐν Ἑλλάδι καὶ Βενετίᾳ.

Θέμα τῆς δευτέρας διαλέξεως: Ὁ τελευταῖος καὶ μέγιστος Βυζαντινὸς ζωγράφος Δομήνικος Θεοτοκόπουλος.

Ἡ 100ετηρὶς τοῦ Γκαῖτε

Τὴν προσεχῆ Τρίτην θὰ ἑορτασθῇ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἡ ἑκατοστὴ ἐπέτειος ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Γκαῖτε. Ὁ ἑορτασμὸς θὰ γίνῃ εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου, θὰ ἐκφωνήσῃ δὲ λόγον ὁ καθηγητὴς κ. Μέρμηγκας. Ἀκολούθως μαθήτριαι τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν θὰ ἀπαγγείλουν ποιήματα τοῦ μεγάλου ποιητοῦ. Τὴν ἑπομένην δὲ ἡ δοαματικὴ σχολὴ τοῦ Ὠδείου Πειραιῶς θὰ δώσῃ ἔκτακτον παράστασιν εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ παιχθῇ ὁλόκληρον τὸ 2ον μέρος τοῦ «Φάουστ» κατὰ διδασκαλίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ρώτα.

Ρεσιτὰλ βιολιοῦ

Αὔριον Σάββατον καὶ ὥραν 6 ½ μ. μ. δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν τὸ ρεσιτὰλ βιολιοῦ τῆς δ-δος Λίτσας Παππᾶ, πρὸ τετραμήνου ἐκ Βιέννης ἐπανελθούσης, μὲ πρόγραμμα λίαν ἐνδιαφέρον καὶ μὲ ἔργα Χαῖντελ, Μπράμς, Τσαϊκόφσκυ, Βενιάφσκυ, Σαὶν—Σάνς, Σαραζάτε κλπ. Εἰς τὸ πιάνο θὰ συνοδεύσῃ ἡ δνὶς Ἥβη Πανᾶ, εὐγενῶς προσφερθεῖσα.

Ὁ χορὸς τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων

Αὔριον Σάββατον 10 μ. μ. δίδεται ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ ξενοδοχείου «Ἀκταῖον» Ν. Φαλήρου ὁ ἐτήσιος χορὸς τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Τελωνειακῶν ὑπαλλήλων. ὑὐάιἡῶἱl-Υ χμ χμρχμ χμφωυπ ππ

«Τὸ Θαῦμα»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 8ον φύλλον τοῦ «Θαύματος» μὲ ὕλην ἐκλεκτὴν καὶ ἐνδιαφέρουσαν. Περιλαμβάνει ἐκλεκτὴν συνεργασίαν τοῦ κ. Δημ. Βουτυρᾶ, τῆς δ. Ἴριδος Σκαραβαίου, τοῦ κ. Δήμου Βρατσάνου, τοῦ κ. Μάνου Σαφαρίκα, ἐνδιαφέροντα διηγήματα, ἀναγνώσματα κλπ.

Θέατρα

ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. «Ἡ Βασιλοπούλα τῆς Πλάκας».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Πανζουρλισμός».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Τραγουδιστὴς τῆς Σεβίλλης».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ρασπουτὶν» μὲ τὸν Φάϊτ.
ΙΝΤΕΑΛ. «Ὁ θαλασσοκράτωρ».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Τὸ Χριστινάκι τοῦ δασοφύλακος».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Δυὸ καρδιὲς σ' ἕναν κτύπο».
ΟΥΦΑ - ΠΑΛΑΣ. «Δυὸ καρδιὲς σ' ἕναν κτύπο».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Πριγκήπισσα Στρογκώφ».

Συνοικιακοί

ΑΡΗΣ. «Ἡ Α. Μ. ὁ Ἔρως».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ἀδν Τσάνεϋ».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἐσὺ μιὰ μέρα θὰ ἐπιστρέψῃς».
ΒΥΡΩΝ. «Ὁ γόης τῶν γυναικῶν».
ΕΛΛΑΣ. «Ζὼρζ Ὀυπριέν».
ΕΤΟΥΑΛ. «Πέριξ μιᾶς προανακρίσεως».
ΕΤΟΥΑΛ. «Στὸ Μαρόκον».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ἐρωτικὴ παρέλασις».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Μορόκκο».

Πειραιῶς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Ἀργεῖ.
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Μὴν πιστεύῃς ποτὲ τὴν γυναῖκα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ λοχαγὸς τῆς φρουρᾶς».
ΧΑΪ—ΛΑΪΦ. «Πρίγκηψ καὶ κοκόττα».

Ἕνα νέον σπὸρ

Χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν δύο ἀθηναϊκῶν Συλλόγων εἰσήχθη διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἕνα νέον σπὸρ —τὸ «Μοτομπὼλ»— τὸ ὁποῖον εἶνε συνδυασμὸς μοτοσυκλέττας καὶ ποδοσφαίρου. Παίζεται εἰς γήπεδον φοὺτ μπὼλ καὶ μὲ δύο ὁμάδας ἀπὸ ἑξ μοτοσυκλεττιστὰς ἑκάστη, νικᾷ δὲ τελικῶς ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ κατορθώσῃ νὰ ἀποστείλῃ τὴν σφαῖραν περισσοτέρας φορὰς εἰς τὸ ἀντίπαλον τέρμα. Τὸ νέον σπὸρ ἤρχισε νὰ κατακτᾷ μεγάλην μερίδα φιλάθλων καὶ ἰδίως ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν μοτοσυκλεττιστῶν. Ἀνωτέρω μία φωτογραφία ἀπὸ τὴν χθεσινὴν προπόνησιν τῶν «μοτοσφαιριστῶν» εἰς τὸ γήπεδον τῆς «Νῆαρ Ἤστ».

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἰταλικοῦ Τουρισμοῦ

Ὁ καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης καὶ διευθυντὴς τοῦ Ἰταλικοῦ Τουρισμοῦ κ. Μαριόττι, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ἔρχεται μετὰ τινας ἡμέρας εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ θὰ δώσῃ εἰς τὸν «Παρνασσὸν» τρεῖς διαλέξεις.

Τὰς διαλέξεις ταύτας, αἵτινες ὡρίσθησαν διὰ τὴν 30ὴν καὶ 31ην Μαρτίου καὶ τὴν 1ην Ἀπριλίου θὰ παρακολουθήσουν τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων καὶ τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ λοιποὶ ἐπίσημοι.

Ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτραπῇ διὰ προσκλήσεων, χορηγουμένων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

Πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Μητροπούλου

Τὸ ἀναγγελθὲν γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Μητροπούλου ἀναβάλλεται διὰ τὴν προσεχῆ Τρίτην 9 μ.μ. λόγῳ τῆς ἐνάρξεως τῶν παραστάσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου. Δηλώσεις συμμετοχῆς γίνονται δεκταὶ εἰς τὴν Λέσχην Καλλιτεχνῶν μέχρι Κυριακῆς.

Ἐκδρομαί

Ὁ φυσιολατρικὸς σύνδεσμος «Ὁ Φοῖνιξ» ὀργανώνει διὰ τὴν Κυριακὴν ἡμερησίαν ἐκδρομὴν δι' α[illegible] κτην Διονύσου καὶ ἐπίσκεψ[illegible] ἐκεῖ λατομείων μαρμάρου. Δηλώσεις συμμετοχῆς εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ συνδέσμου Πλατ. Ἁγ. Θεοδώρων 9.

Διαλέξεις

Ἡ κ. Λήδα Ὕμαν θὰ ὁμιλήσῃ σήμερον 5 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑταιρείας τῶν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν (Μέγαρον Καραπάνου) μὲ θέμα: «Ἡ εἰρήνη εἰς τὸν κόσμον». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Κυβέλη—Μαρίκα

Ὁ θίασος Κυβέλης—Μαρίκας, συγκροτηθείς, θὰ ἀρχίσῃ τὰς παραστάσεις τὴν 1ην Ἀπριλίου εἰς τὸ «Κεντρικὸν» μὲ τὸ δρᾶμα τοῦ Ὀ Νὴλ «Τὸ πένθος πάει στὴν Ἠλέκτρα». Αἱ δοκιμαὶ ἤρχισαν ἤδη.

Ἱππικὴ ἐπίδειξις

Ὁ Διοικητὴς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Ἱππικοῦ ὀργανώνουν αὔριον εἰς τὰς 3 μ.μ. ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ Φρουρᾶς (Πολύγωνον) ἱππικὴν ἐπίδειξιν τῆς Σχολῆς.

Η ΑΝΝΥ ΟΝΤΡΑ

Σὲ μιὰ γερμανικὴ ἐφημερίδα διαβάζουμε κάτι ποὺ ἐνδιαφέρει ἴσως τοὺς κινηματογραφοφίλους μας. Εἰς ἕνα διαγωνισμὸ ποὺ ἔκανε τὸ περιοδικὸν L. B. B. γιὰ τὴν πειὸ τέλεια γυναῖκα τοῦ κινηματογράφου, ἀνεκηρύχθη ὡς τοιαύτη ἡ Ἄννυ Ὄντρα. Εἶναι, γράφει τὸ περιοδικόν, ἡ μόνη γυναῖκα ποὺ συγκεντρώνει ὅλα μαζὶ τὰ χαρίσματα: ὀμορφιά, τσαχπινιά, τέχνη, φωνή. Ἀπόδειξις τῆς λατρείας ποὺ ἔχει τὸ κοινὸν στὴ «Μικρὴ Ἄννυ» ὅπως τὴ λένε χαϊδευτικά, εἶνε ἡ ἀποθέωσις ποὺ τῆς ἐγένετο πρὸ ἡμερῶν στὴν πρεμιέρα τοῦ τελευταίου ἔργου της «Μιὰ νύχτα στὸν Παράδεισο».

Αἱ διαλέξεις τοῦ κ. Γκρεγκουάρ

Ἀφίκετο εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Βρυξελλῶν καὶ διεθνοῦς φήμης βυζαντινολόγος κ. Γκρεγκουάρ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ἡ γαλλικὴ σχολὴ Ἀθηνῶν ὠργάνωσε σειρὰν διαλέξεων τοῦ κ. Γκρεγκουὰρ μὲ θέμα: «Πολιτικὴ καὶ θρησκεία εἰς τὸ Βυζάντιον». Αἱ διαλέξεις θὰ δοθοῦν τὴν 23ην, 26ην, 30ὴν Μαρτίου, 2αν, 6ην καὶ 9ην Ἀπριλίου εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς γαλλικῆς σχολῆς.

Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία

Μεθαύριον 11 π.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου τακτικὴ γενικὴ συνέλευσις τῆς Ἑταιρείας. Θέματα: Λογοδοσία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ Ταμίου. Τροποποιήσεις τοῦ καταστατικοῦ. Ἐγκρισις ἐκλογῆς τριῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου.

ΦΑΝΤΑΖΙΟ
Κάθε βράδυ
ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ
ὅλου τοῦ θιάσου
ΑΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑΙ ΤΟΥΑΛΕΤΤΑΙ
ΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑΙ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑΙ
Δι' ὀλίγας ἔτι ἡμέρας μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ περιφήμου ΤΡΙΟ
ERNEST καὶ YVONNE
μετὰ τῆς VLMA GRAY
ΑΝΟΙΚΤΟΝ ΜΕΧΡΙ ΠΡΩΪΑΣ
Εἰδικότης: Soupe a l'oignon
ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ: Μεγάλη ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ.
ΠΕΜΠΤΗ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ: ΜΙΑ ΕΟΡΤΗ ΣΤΗ ΣΕΒΙΛΛΗ.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΣΠ. ΜΕΛΑ
Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗΣ
ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΕΙΣ ΕΝΑ ΤΟΜΟΝ ΣΕΛ. 608
Ζωντανά, συναρπαστικὰ περνοῦν μέσα στὸ μοναδικὸ αὐτὸ λογοτεχνικὸ ἔργο ποὺ δὲν εἶνε μιὰ ξερὴ ἱστορικὴ ἀφήγησις, ἀλλ' ἕνα ναυτικὸ ἔπος, ὅλα τὰ μεγάλα θαλασσινὰ κατορθώματα τοῦ 21 γύρω ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὴ δράση τοῦ Ναυάρχου Μιαούλη.
Ἄδετον δρ. 60, Δεμένον δρ. 75
Β. ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΜΙΧ. Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ
ΣΤΑΔΙΟΥ 14—ΑΘΗΝΑΙ

Ὁ καθηγητὴς τῆς Ὀρθοπεδικῆς ἰατρὸς ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΑΦΗΣ δέχεται καθ' ἑκάστην 10—12 π.μ. καὶ 4—6 μ.μ. Μαυροκορδάτου 2.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΕΡΑΝΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Κεφαλληνίας ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν πάντων ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν θυμάτων τοῦ σεισμοῦ Κεφαλληνίας, ὅστις ἔρριψε πολυαρίθμους πτωχὰς οἰκογενείας εἰς τὸ ὕπαιθρον.

Ἡ καταστροφὴ αὐτὴ εἶνε περισσότερον αἰσθητὴ κατὰ τὴν κρίσιμον περίοδον τὴν ὁποίαν διερχόμεθα, ὅτε, καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου εἶνε ἐξησθενημέναι αἱ ὑλικαὶ πηγαὶ τῆς ἐπικουρίας. Ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ μετὰ πεποιθήσεως ἀποτείνεται πρὸς τὸ ἀνεξάντλητον αἴσθημα τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης καὶ ἐπικαλεῖται τὴν εἰσφορὰν τῶν δυναμένων καὶ τὸν ὀβολὸν τῶν ἀδυνάτων διότι οὕτω μόνον καὶ ποσὸν ἀνάλογον τῆς καταστροφῆς θὰ συλλεγῇ καὶ εὐκαιρία θὰ δοθῇ ἐν μέσῳ τῶν δεινῶν τῆς κρίσεως νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ παρήγορος ὑπὲρ τῶν θυμάτων συμπάθεια καὶ συγχρόνως νὰ δοκιμασθῇ ἡ μεγάλη ἠθικὴ δύναμις τῆς Ἑλληνικῆς ἀλληλεγγύης.

Αἱ εἰσφοραὶ κατατιθέμεναι εἰς ἁπάσας τὰς Τραπέζας, ἀποστέλλονται εἰς τὸν κ. Διον. Λοβέρδον, γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης, ὡς ταμίαν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ Πρόεδρος
ΑΘΩΣ ΡΩΜΑΝΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. Ἀλιβιζᾶτος, Μ. Γερουλᾶνος, Π. Ζερβός, Σπ. Κοσέτᾶτος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Σπ. Λιδιεράτος, Διον. Λοβέρδος, Νικ. Λυκιαρδόπουλος, Κωνστ. Μαζαράκης, Ἰωάννης Μεταξᾶς, Δ. Φραγκόπουλος, Ἀντ. Φωκᾶς, Στ. Χαροκόπος.

Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Μπριάν

Οἱ παρισινὲς ἐφημερίδες, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πολύστηλα ἐγκωμιαστικὰ ἄρθρα ποὺ ἀφιερώνουν εἰς τὸν Μπριάν, ἀναφέρουν πολλὰ ἀνέκδοτα καὶ χαρακτηρισμοὺς ἀπὸ τὴν ἰδιωτική του ζωή.

Μεταξὺ ἄλλων ἀναγράφουν πῶς ὁ Μπριὰν ἐγνωρίσθη μὲ τὸν Ἰούλιον Βὲρν καὶ πῶς ὁ ἕνας περιέγραψε τὸν ἄλλον. Ἀπὸ δεκάξη ἕως δέκα ἐννέα χρονῶν, ὁ Μπριὰν ἦταν μαθητὴς ὑπότροφος στὸ λύκειο τῆς Νάντης. Ἐκεῖ συνεδέθη μ' ἕνα νέο ποὺ κάποιος κύριος πενήντα πέντε χρονῶν πήγαινε συνήθως περίπατο. Ὁ κύριος αὐτὸς ἦταν ὁ Ἰούλιος Βέρν. Καταγόμενος ἀπὸ τὴν Νάντην, ἀγαποῦσε τὴν γενέτειρά του καὶ περνοῦσε ἐκεῖ ἀρκετὸν καιρό. Ὅταν γνωρίστηκε μὲ τὸν νεαρὸ Μπριάν, τὸν συμπάθησε καὶ συχνὰ ἔβγαινε μαζί του.

Ὁ Ἰούλιος Βὲρν σ' ἕνα ρομάντσο του «Δύο ἔτη διακοπῶν» περιέγραψε ἀρκετὰ περίεργα τὸν μέλλοντα πρωθυπουργό. Στὸ ρομάντσο αὐτὸ πρόκειται γιὰ δύο Ροβινσῶνες. Ὁ ἕνας εἶνε Γάλλος κι' ὁ ἄλλος Ἄγγλος. Παρουσιάζοντας τὸν Γάλλο ποὺ τὸν ὀνομάζει Μπριὰν (γράφοντας τὸ ὄνομα μὲ «t» κι' ὄχι μὲ «d») λέγει:

«Δὲν ἐργάζεται πολύ, μολονότι εἶνε πολὺ ἔξυπνος. Τοῦ συμβαίνει συχνὰ νἆνε ἀπὸ τοὺς τελευταίους. Ἐν τούτοις ὅταν θέλῃ, χάρις στὴν εὐκολία ποὺ ἔχει ν' ἀφομοιώνῃ τὸ κάθε τι καὶ στὴν θαυμαστή του μνήμη, ἔρχεται στὴν πρώτη γραμμή... Ὁ Μπριὰν εἶνε τολμηρός, ριψοκίνδυνος, ἐπιδέξιος γιὰ κάθε σωματικὴ ἄσκηση, κι' ἑτοιμόλογος· ἐπὶ πλέον ὑποχρεωτικός, καλὸ παιδὶ λίγο ἀτημέλητος ἴσως.»

Καὶ κάποτε ὅταν ὁ Ἄγγλος σύντροφός του τὸν κατηγορῇ πῶς εἶνε δεσποτικός, ὁ Μπριάν, ὁ ἥρως τοῦ ρομάντσου πάντοτε, ἀπαντᾶ: «Δὲν ἰσχυρίζομαι πῶς θὰ ἐπιβάλω νόμους στὸν καθένα, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψω σὲ κανένα νὰ μοῦ ἐπιβληθῇ ὅταν θὰ πρόκειται γιὰ τὸ γενικὸν συμφέρον.»

Δὲν εἶνε ἀλήθεια προφητικοὶ οἱ λόγοι αὐτοὶ τοῦ Ἰουλίου Βέρν;...

Ἀλλὰ καὶ ὁ Μπριάν, μιλώντας κάποτε γιὰ τὸν συγγραφέα τοῦ «Γύρου τοῦ κόσμου σὲ ὀγδόντα μέρες», εἶπε:

«Ἦταν ἕνας ἀστὸς καλός, ἥσυχος, ποὺ τοῦ ἄρεζαν τὰ λουκάνικα καὶ τὸ λαρδί... Εἶχε ἕναν μεγάλο μαῦρο πίνακα ὅπου ἔγραφε χιλίους δυὸ τύπους: ἐργαζόταν μαθηματικά, ἐπιστημονικά.»

⁂

Ὁ Ἀριστείδης Μπριὰν ἦταν πολὺ μεγάλος ρήτωρ ὥστε νὰ προτιμᾷ τὴν πέννα ἀπὸ τὸν λόγο καὶ συνεπῶς ὅσα βιβλία βγῆκαν μὲ τ' ὄνομά του δὲν περιέχουν παρὰ τὰς ἀγορεύσεις του. Ἐν τούτοις τὸ δημοσιογραφικό του ἔργο εἶνε τεράστιο κι' εἶνε κρῖμα πῶς κανεὶς δὲν σκέφθηκε νὰ συγκεντρώσῃ σὲ τόμους τὰ ἄρθρα ποὺ ἔγραψε εἴκοσι ὁλόκληρα χρόνια στὴν «Δημοκρατία τῆς Δύσεως», στὴν «Μικρὴ Δημοκρατία», στὴν «Ἀνθρωπότητα», στὴν «Ἐφημερίδα τοῦ λαοῦ» καὶ πρὸ πάντων στὴν «Λαντέρνα» ποὺ ὁ ἴδιος διηύθυνε.

Τὸ τελευταῖο ἄρθρο τοῦ Μπριὰν χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1927 καὶ τὸ ἔγραψε ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Μαρσελὲν Μπερτελῶ. Ἀνέφερε στὸ ἄρθρο αὐτὸ τοὺς λόγους τοῦ Ρενάν: «Ἂς ἐλπίσωμε ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ἀπαλλαγμένη ἀπ' ὅλα τὰ δόγματα ποὺ ἔχουν ἐπιβληθῆ, θὰ θεωρήσῃ εἰς τὸ ἑξῆς ὡς κύριο ἔργο της τὴν ἠθικὴ τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς καλωσύνης...» Ἀπὸ τότε, τὸ πνεῦμα τοῦ Λοκάρνο ἀσυνείδητα δονοῦσε τὴν ψυχὴ τοῦ Μπριάν.

⁂

Ὡς δικηγόρος ὁ ἀποθανὼν πρωθυπουργὸς γνώρισε τὶς πρῶτες του μεγάλες ἐπιτυχίες. Ἡ πρώτη του ἐμφάνισις γίνηκε στὸ Σαὶν—Ναζέρ, στὰ 1883, ὅταν ἦταν εἴκοσι ἑνὸς χρονῶν. Ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀγόρευσί του, ἡ δίκη ἦταν κερδισμένη. Μιὰ ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες ἀγορεύσεις του ὑπῆρξε ἐκείνη ποὺ ἔκανε ὑπὲρ τοῦ Γκυστὰβ Ἐρβέ, καθηγητοῦ τότε στὸ λύκειο τοῦ Σάνς, ποὺ τὸν κατηγοροῦσαν ἐπὶ ἐξυβρίσει τοῦ στρατοῦ. Οἱ ἔνορκοι φυσικά, χάρις στὸν Μπριάν, ἀπήλλαξαν τὸν Ἐρβέ. Αὐτὲς ἀκριβῶς οἱ ἐπιτυχίες του ἐνέπνευσαν στὸν Κλεμανσὼ αὐτὴ τὴν περίφημη φράση: «Ἂν μὲ κατηγοροῦσαν πῶς εἶχα κλέψει τὴν Παναγία τῶν Παρισίων, θἄθελα γιὰ συνήγορο τὸν Μπριάν».

⁂

Αὐτός, ποὺ στὰ 1926 πῆρε τὸ βραβεῖο Νόμπελ τῆς εἰρήνης, ἀπὸ τὸ 1917 μποροῦσε νὰ φιλοδοξήσῃ τὸν τίτλο τοῦ εἰρηνιστοῦ. Ἀκόμα ἁπλοῦς βουλευτής, δέχτηκε ἐξέχουσες βελγικὲς προσωπικότητες, ποὺ τοῦ ἀνεκοίνωσαν τὶς εἰρηνικὲς προτάσεις τῶν γερμανικῶν ἀρχῶν πρὸς τὴν γαλλικὴ κυβέρνησι. Οἱ διαπραγματεύσεις διήρκεσαν ἀρκετὸν καιρὸ καὶ τὸ σχετικὸ ὑπόμνημα ποὺ ὁ Μπριὰν ἔστειλε στὶς 20 Σεπτεμβρίου 1917 στὸν τότε πρωθυπουργὸ Ριμπώ, περιέχει τὸ πνεῦμα τῶν κυριωτέρων διατάξεων τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν. Ἂν ὁ Μπριὰν ὁ ἴδιος εἶχε ἀναλάβει τότε τὰς διαπραγματεύσεις, ὁ πόλεμος θὰ διακοπτόταν ἀσφαλῶς, ἕνα ἔτος λιγώτερο καὶ χιλιάδες ὑπάρξεις θὰ εἶχαν σωθῆ.

⁂

Τὰ πρῶτα βήματα τοῦ Μπριὰν στὴν πολιτικὴ ὑπῆρξαν ἄτυχα. Δημοσιογράφος, δικηγόρος, ρήτωρ ποὺ ἐνθουσίαζε τὰ πλήθη, παρουσιάστηκε τέσσερες φορὲς ὡς ὑποψήφιος βουλευτὴς καὶ τὶς τέσσερες ἀπέτυχε. Μόνον στὰ 1902, ὅταν ἦταν σαράντα χρονῶν, ἐξελέγη γιὰ πρώτη φορά. Τέσσερα χρόνια ἀργότερα γινόταν ὑπουργός.

⁂

Τὸ ρητορικὸ ταλέντο τοῦ Ἀριστείδου Μπριὰν ἦταν ὅλο ἑλιγμούς, ἀντίθετα πρὸς ἐκεῖνο τοῦ Κλεμανσώ, ποὺ ἦταν γεμᾶτο ἀπὸ λέξεις ἐντυπωσιακές. Πολλὲς φράσεις του ἔμειναν παροιμιώδεις. Πρῶτος αὐτὸς μίλησε γιὰ τὰ «λιμνάζοντα νερὰ» τῆς πολιτικῆς. Ἔπειτα ἀπὸ τὶς ἀπεργίες τοῦ 1910, εἶπε: «Κυττάξτε τὰ χέρια μου, οὔτε μιὰ σταγόνα αἷμα δὲν θὰ βρῆτε». Καὶ πρὸ παντὸς ἡ πιὸ διάσημη φράσις του, αὐτὴ ποὺ δὲν θὰ λησμονηθῇ ποτέ: «Πίσω τὰ κανόνια... ἐν ὅσῳ ἐγὼ θὰ ζῶ, πόλεμος δὲν θὰ γίνῃ».

⁂

Ἀπ' ὅλους τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας τῆς Γαλλίας, ὁ Ἀριστείδης Μπριὰν ἀνῆλθε τὶς περισσότερες φορὲς στὴν Ἀρχή. Ὁ Ριμπὼ ἔγινε πέντε φορὲς πρωθυπουργός, ὁ Μπριὰν ἕντεκα. Εἴκοσι φορὲς ἔγινε ὑπουργός. Ἕντεκα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, δύο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, τέσσερες εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τρεῖς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Τὰ «Μουσικὰ Κύματα» τοῦ κ. Μαρτενό

Τὴν προσεχῆ Τρίτην, 22αν τρέχοντος θὰ ἐμφανισθοῦν διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰ Ὀλύμπια εἰς τὰς 6.30' μ.μ. ὁ ὑπὸ τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν προσκληθεὶς διάσημος Γάλλος καλλιτέχνης καὶ καθηγητὴς κ. Μωρὶς Μαρτενὸ ὁ ἐφευρέτης τοῦ νέου μουσικοῦ ὀργάνου τῶν «Μουσικῶν Κυμάτων» καὶ ἡ ἀδελφή του Δὶς Ζινὲττ Μαρτενό. Ἡ ἐξαιρετικὴ σπουδαιότης τῆς ἐφευρέσεως τοῦ νέου τούτου μουσικοῦ ὀργάνου, ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι χωρὶς χορδάς, χωρὶς τόξον, χωρὶς πλῆκτρα, χωρὶς τὸν παραμικρότερον αὐτόματον μηχανισμόν, τὸ θαυμάσιον τοῦτο ὄργανον παράγει παραδόξους καὶ νέους ἤχους, ὑπενθυμίζοντας τοὺς τοῦ Βιολιοῦ, τοῦ Βιολοντσέλλου, τῆς Ἀνθρωπίνης φωνῆς, τοῦ Πλαγιαύλου, τῶν Πνευστῶν ὀργάνων, τῶν Τυμπάνων κλπ. ὑπακοῦον μετ' ἀξιοθαυμάστου εὐαισθησίας εἰς τὰς κινήσεις τοῦ ἐκτελεστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκτελεῖ ἐξ ἀποστάσεως καὶ μὲ ἁπλᾶς κινήσεις τῆς χειρός.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ περιχώροις Τριπολῖται (κυρίαι καὶ κύριοι) ὅπως προσέλθουν τὴν 20ὴν τρ. μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11.30' π. μ. εἰς τὴν πέμπτην δημοτικὴν σχολὴν (ὁδὸς Σόλωνος 130) εἰς γενικὴν συνέλευσιν πρὸς συζήτησιν ἐπὶ διαφόρων ἐνδιαφερόντων ζητημάτων.

Ἀθῆναι 17 Μαρτίου 1932.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰς τὸ Πρατήριον Οἴνων Δεκελείας πωλοῦνται αὐγὰ τῆς ἡμέρας Τατοΐου.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Κτήματος Τατοΐου)

ΚΛΩΣΣΟΜΗΧΑΝΑΙ
«ΜΙΝΕΡΒΑ» ΘΕΡΜΟΥ ΥΔΑΤΟΣ
Ἁπλαῖ, στερεαί, εὔθηναί, μετατρεπόμεναι εἰς ἀναθρεπτήρας. Ἐπιτυχία 90—100 ο)ο.

Αὐγὰ	35	50	75	100	150
Τιμὴ	650	750	850	1250	1650

Γεωργικὸν Γραφεῖον Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ Περικλέους 16. Ἀθῆναι

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΓΡΑΜΜΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
«ROMANIA»
ΚΥΡΙΑΚΗΝ 20 Μαρτίου 8 μ.μ.
ΓΡΑΜΜΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ—ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΗΣ
«REGELE CAROL I»
ΚΥΡΙΑΚΗΝ 20 Μαρτίου 1 μ.μ.
ὁδὸς Ὁμήρου 6, Πειραιεύς, τηλ. 41-268.

ΣΤΟΜΑΧΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΧΡ. ΜΑΜΑΛΗΣ
Ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ εἰδικευθεὶς εἰς τὰς παθήσεις τοῦ στομάχου ἐντέρων, ἥπατος καὶ σπληνός.
Δέχεται ὁδὸς Ἀμερικῆς ἀριθ. 18. 8—11 π. μ. καὶ 4—6 μ. μ.
Τηλέφωνον 20 406

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ τρία δωμάτια μετὰ κοινῆς χρήσεως κουζίνας ἐν ὁδῷ Ἀγυιᾶς 4 παρὰ τὸ Μοναστηράκι. Μίσθωσις γενήσεται δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν τῇ 27ῃ Μαρτίου 1932 ὥραν 11 π.μ. ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ. Πληροφορίαι κλπ. ὅροι ἐν τῷ μισθίῳ καὶ εἰς Διευθυντὴν Ριζαρείου Σχολῆς.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΟΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1932
ΩΡΑ 10 Μ.Μ. ΑΚΡΙΒΩΣ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ
1ον
ΑΙΣΧΥΛΟΥ: ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ: Ι. ΓΡΥΠΑΡΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ: ΜΑΡ. ΒΑΡΒΟΓΛΗ
2ον
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
„ΘΕΙΟΣ ΟΝΕΙΡΟΣ„
ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ ΚΩΜΩΔΙΑ
Τιμαὶ θέσεων: Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν πρώτην παράστασιν, Πλατεῖα δρ. 75, Α' ἐξώστης 50, Β' ἐξώστης 25. Τακτικαὶ τιμαὶ τοῦ Θεάτρου: Πλατεῖα δρ. 30, Α' ἐξώστης 20, Β' ἐξώστης 15. Λαϊκαὶ παραστάσεις Σάββατον ἀπόγευμα καὶ Κυριακὴν ἀπόγευμα καὶ βράδυ Πλατεῖα δρ. 15, Α' ἐξώστης 10 Β' ἐξώστης 5. Ἑκάστην Πέμπτην ἀπόγευμα Σχολικὴ παράστασις. Πλατεῖα καὶ Α' ἐξώστης δρ. 15 Β' ἐξώστης 10.
Εἰσιτήρια πωλοῦνται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου εἰδικὸν περίπτερον. Τὸ βράδυ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚ

Ἑορταί

Ὁ κ. Θεόδ. Καραβ ἑορτάζει καὶ οὔτε δέχ ψεις.
— Δὲν ἑορτάζει αὔριον δωρος Νίκας, συνταγ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Νικήτας Μαλλ τιωτικὸς ἀεροπόρος, καὶ να Μ. Κυριακοπούλου σαν ἐν Τριπόλει. Εὐχ τὴν στέψιν.
— Ὁ κ. Εὐάγγ. Μον χαγὸς Διαχειρίσεως, καὶ ρίκα Εὐάγγ. Βουρλάκου, ἠρραβωνίσθησαν ἐν Πειρα

Γάμοι

Τὴν παρελθοῦσαν Κυ σθησαν οἱ γάμοι τῆς Δρόσου μετὰ τοῦ κ. Ἀρχοντούλη.

Ἀφίξεις

Ἐπέστρεψεν ἐκ Παρισ Μαρία Σταυροπούλου. 24.

Καταστήματα

Τὸ Κατάστημα ΤΣΟ Ἑρμοῦ 28 (τμῆμα ὡς ὑφασμάτων) πα τὴν ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ἀπὸ ὅλα τὰ nouveauté τα τῆς Haute Couture.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν πολυαγαπημένην μας ἀδελφήν, μάμμην καὶ θείαν
ΕΡΙΦΙΛΗΝ Κ. ΙΩΑΝΝ
θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 3ην τῆς οἰκίας μας ὁδὸς Πατ εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίο γίου (Καρύτση).
Τὰ τέκνα: Χρῆστος Κ. Ἐλευθέριος Κ. Ἰωάννου, Χ. Ἰωάννου. Οἱ ἀδελφοί: Μ. Κραντονέλλη, Κωνστ. δης, Ἰουλία Σερτσίου, Κων τσιος, Ἐρριέτη Γρηγοριάδου στοτέλης Ἰωάννου, Αἰμιλία νου, Λουΐζα Ἰωάννου. Οἱ Οἱ ἀνεψιοί.
(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις σταλῶσι).

ΠΕΝΘΗ

Τὸν ἀγαπητὸν ἀδελφὸν καὶ θ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥ (συνταγματάρχην ἱππικοῦ) θανόντα ἐκηδεύσαμεν χθές.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 18ῃ Μαρτίου 193
Οἱ ἀδελφοί: Ἰωάννης Γεωργ λος, Γεώργιος Γεωργόπουλος, Αἰ τερίνη Λάσκαρη, Ἀγγελικὴ Μ Οὐρανία Γεωργοπούλου. Οἱ ἀνε

Τὸν ἀγαπητόν μας σύζυγον, ρα καὶ υἱὸν
ΗΛΙΑΝ Δ. ΖΑΡΔΑΒΙΛΛΑΝ
(Διευθυντὴν Τ. Τ.)
ἐκηδεύσαμεν χθές.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 18ῃ Μαρτίου 193
Ἡ σύζυγος, τὰ τέκνα, ἡ μήτη

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἅπαντας τοὺς συμμετασχόντας τὸ πένθος μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ προσφιλοῦς μας Μάρθας Παπαν λάου, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.
Τάκης Γ. Παπανικολάου. Οἰκογ νειαι: Θ. Δ. Βελισσαροπούλου, Παπανικολάου, Σ. Α. Ντολιοπούλ Γεωργ. Παπαλεξανδρῆ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΠΡΟΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΝ
μικρὰ κατοικία ἐκ δύο δωματίων καὶ λουτροῦ. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ Λογιστήριον τῆς «Πρωΐας».

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
Τὰ μαθήματα τῆς ἐν Χαλανδρ Μελισσοκομικῆς Σχολῆς Δ. Γ. Σ τη ἄρχονται τὴν 1ην Ἀπριλίου.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΠΩΛΟΥΜΕΝΩΝ ΟΙΚΙΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ
Γραφεῖα Κτηματικῶν Συναλλαγῶν Στεφάνου Μπολοβίνου Σταδίου 61 (Πλατεῖα Ὁμονοίας)

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380, ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ 200, ΤΡΙΜΗΝΟΣ „ 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΔΟΛΛ. 10, ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50, ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ. 8.50
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ „ 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ, ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ „ 8.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ „ 100-200

Ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ μικροῦ Λίντμπεργκ

Ἡ οἰκία τοῦ Λίντμπεργκ καὶ τὸ παράθυρον διὰ τοῦ ὁποίου, τῇ βοηθείᾳ ἀνεμόσκαλας, εἰσῆλθον οἱ ἀπαγωγεῖς.

Ἀπὸ τὰς γερμανικὰς ἐκλογάς

Ἰδοὺ πῶς ἀντιλαμβάνονται οἱ Γερμανοὶ τὰ ἐκλογικά των καθήκοντα. Ἀσθενεῖς μεταφέρονται μὲ φορεῖα διὰ νὰ ψηφίσουν.

Ἡ χθεσινὴ πνευματικὴ ἑορτὴ

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου

«Ἐπανόρθωσιν μιᾶς μακρᾶς καθυστερήσεως καὶ συνεπῶς εὐθύνης τοῦ Κράτους» ἐχαρακτήρισεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, εἰσηγούμενος πρὸ δύο ἐτῶν τὸ σχετικὸν Νομοσχέδιον. Ὡραιότερος καὶ ἀκριβέστερος χαρακτηρισμὸς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ, διότι ἡ ἵδρυσις τῆς ἐθνικῆς δραματικῆς σκηνῆς, ἔστω καὶ κάπως ἀργὰ πραγματοποιουμένη, εἶνε προωρισμένη νὰ προσφέρῃ πολυτίμους ὑπηρεσίας, τόσον ἀπὸ καλλιτεχνικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως. Ἐκεῖνο ποὺ ἐξυψοῖ τὸν πολιτισμὸν ἑνὸς Ἔθνους εἶνε ἡ πνευματικὴ ἄνθησις καὶ δὲν ἠμπορεῖ ἕνας λαὸς νὰ προοδεύσῃ καὶ νὰ ἀποκτήσῃ ἀνωτέραν συνείδησιν ἐὰν δὲν ἔχῃ καλλιτεχνικὴν ζωήν.

Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔχῃ ἀπὸ αὔριον καὶ αὐτὴ μὲ τὴν σειράν της τὸ Ἐθνικόν της Θέατρον, ποὺ μέλλει ν' ἀποβῇ ἡ ἑστία τῆς κυριωτέρας πνευματικῆς κινήσεως τοῦ τόπου καὶ ὁ πυρήν, ὅστις θὰ δημιουργήσῃ καὶ παρ' ἡμῖν, ὅπως παντοῦ, θεατρικὴν παράδοσιν, ἀπαραίτητον παράγοντα τοῦ Ἑλληνικοῦ καθόλου πολιτισμοῦ.

Παρὰ τὰς ἐπιθέσεις, τὰς ἀντιδράσεις πάσης φύσεως, τὰς διαφόρους πλεκτάνας διὰ τὴν ματαίωσιν ἑνὸς τόσον ἐκπολιτιστικοῦ ἔργου, τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον ποὺ παρ' ὀλίγον νὰ μείνῃ ἕνα ὡραῖον ὄνειρον, εἶνε ἀπὸ χθὲς μία πραγματικότης. Τὰ ἐγκαίνιά του δὲν ὑπῆρξαν μία ὁποιαδήποτε τυπικὴ συγκέντρωσις καὶ ἑορτή, ἥτις ἀφήνει ἀδιάφορον τὸν κόσμον. Τὰ χθεσινὰ ἐγκαίνια μὲ τὴν σεμνότητα μὲ τὴν ὁποίαν διεξήχθησαν ἦσαν πνευματικὴ ἑορτὴ ὑψίστης κοινωνικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς σημασίας. Καὶ οἱ παρευρεθέντες ἐνόησαν καλῶς τοῦτο, ὅταν ἐχειροκρότουν μὲ τόσην θέρμην τοὺς ὁμιλητάς.

Εἰς τὸ φουαγιὲ τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου, ἀπέριττον καὶ κομψότατον, μὲ ἔκτακτον φωτισμόν, ἐν μέσῳ ἀπολύτου σιγῆς ὁμιλεῖ μετὰ τὸν ἁγιασμὸν πρῶτος ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κ. Ι. Δαμβέργης.

«Τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον —λέγει μεταξὺ τῶν ἄλλων— ἔχει ὑποχρεώσεις εὐγενείας ἐκ τοῦ παλαιοτέρου παρελθόντος. Τὰς ἐπιβάλλει ἡ χώρα ἐν ᾗ θὰ λειτουργῇ καὶ ἡ ἐπίζηλος ἐθνικὴ της παράδοσις. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐγγὺς παρελθόντος ὑποχρεοῦται νὰ συνεχίζῃ τὸ ἔργον τοῦ φιλομούσου ἡμῶν Βασιλέως Γεωργίου ὅστις, τῇ ἐπικουρίᾳ γενναιοφρόνων ὁμογενῶν, ἐγένετο ὁ κτήτωρ τοῦ ἱδρύματος τούτου, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς προκατόχου γενεᾶς, ἥτις διὰ τῆς στιβαρᾶς χειρὸς τοῦ Ἀγγέλου Βλάχου τοῦ ἔδωκε τὴν πρώτην κατεύθυνσιν».

«Ὡς Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καλοῦμαι νὰ παραδώσω καὶ παραδίδω εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν τὸ Ἐθνικόν του Θέατρον, μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν πίστιν, ὅτι θὰ τὸ ἀγαπήσῃ καὶ διὰ τῆς ἀγάπης του θὰ καταστήσῃ ἀρραγῆ τὰ νέα του θεμέλια».

Μετὰ τὸν κ. Δαμβέργην, ἀνέρχεται εἰς τὸ βῆμα ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου κ. Ι. Γρυπάρης. Μὲ φωνὴν ζωηρὰν καὶ κάποιαν συγκίνησιν ὁμιλεῖ διὰ μακρῶν, ἐκθέτων τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως. Εὐχαριστεῖ κατὰ πρῶτον τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Παιδείας διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἱδρύσεως καὶ ἐξαίρει τὴν πολύτιμον συμβολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου εἰς τὸν νεοελληνικὸν πολιτισμόν. Διότι, «τὸ θέατρον ἀποστολὴν ἔχει τὴν μόρφωσιν καὶ διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ καὶ εἶναι τὸ φυτώριον πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιῶν, αἵτινες προορίζονται νὰ ἀναβιβάσουν τὸ ἐπίπεδον τῆς ζωῆς εἰς τὰς ἀνωτάτας σφαίρας τοῦ Ἰδανικοῦ».

Ἀναφέρεται κατόπιν εἰς τὸ ἔργον τῆς Διοικήσεως τοῦ θεάτρου, ὁμιλεῖ διὰ τὸν ὀργανισμὸν αὐτῆς, τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ παρημελημένου κτιρίου καὶ τὸν συγχρονισμὸν τῆς σκηνῆς πρὸς τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῆς τέχνης, συγχρονισμὸν ὅστις ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου μεταρρυθμίσεως τῶν φωτιστικῶν καὶ μηχανικῶν μέσων τοῦ ἀλησμονήτου μεγάλου καλλιτέχνου Πάνου Ἀραβαντινοῦ.

«Ἡ ἀνακαίνισις τοῦ Θεάτρου, λέγει ὁ κ. Γρυπάρης, ἔστω καὶ ὀλίγον ἀργοπορημένη, εἶναι σήμερον πλήρης καὶ μὲ τελειότητα διὰ τὴν ὁποίαν δικαιοῦνται νὰ ὑπερηφανεύωνται ὅλοι ὅσοι συνετέλεσαν εἰς αὐτήν. Εἰδικῶς αἱ μηχανικαὶ καὶ φωτιστικαὶ ἐγκαταστάσεις τῆς σκηνῆς, ἐκτελεσθεῖσαι ἀπὸ Γερμανικοὺς οἴκους διεθνῶς ἀνεγνωρισμένους, ἐπιτρέπουν νὰ τίθεται ἀνενδοιάστως τὸ Ἐθνικόν μας Θέατρον εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν μὲ τὰς τελειοτέρας συγχρόνους σκηνάς. Ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι διαρρυθμίσεις καὶ ἐγκαταστάσεις, κεντρικῆς θερμάνσεως, ἀερισμοῦ, ὑδραυλικῶν, πυροσβεστικῶν, ἔργων ὑγιεινῆς, ἐν συνδυασμῷ μὲ ἐλαφρὰς μόνον καὶ αὐστηρᾶς λιτότητος τροποποιήσεις τοῦ γενικοῦ διακόσμου τοῦ Θεάτρου, ἐξασφαλίζουν εἰς αὐτὸ μὲν εὐπρέπειαν ἐμφανίσεως, εἰς τὸ κοινὸν δὲ τῶν παραστάσεών του καὶ εἰς τὸ πάσης κατηγορίας προσωπικόν του, ἄνεσιν καὶ ἀσφάλειαν διὰ τὴν ὁποίαν, τηρουμένων ἐννοεῖται πάντοτε μερικῶν ἀναλογιῶν, δὲν θὰ ἔχῃ νὰ ζηλεύῃ κανὲν ἀπὸ τὰ τελειότερα ἱδρύματα τοῦ εἴδους του».

Ἐρχόμενος κατόπιν εἰς τὸ καθαρῶς καλλιτεχνικὸν πεδίον, λέγει ὅτι, συμφώνως πρὸς τὸν παιδαγωγικὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, τὸ δραματολόγιον του θὰ περιλάβῃ ἀπὸ ὅλην τὴν παγκόσμιον θεατρικὴν λογοτεχνίαν, ἑλληνικὴν καὶ ξένην, παλαιὰν καὶ σύγχρονον, «ὅ,τι κατὰ τὴν κρίσιν τῆς διευθύνσεως του ἔχει ἀξίαν καὶ διάρκειαν, ὅ,τι ἀντιπροσωπεύει τὴν ποιητικὴν θεατρικὴν ἀλήθειαν, ὅ,τι φέρει τὴν ἀκίβδηλον σφραγῖδα δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τῆς Τέχνης. Καὶ μόνον πράγματι μὲ αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργηθῇ τὸ Ἐθνικόν μας Θέατρον παράδοσιν θεατρικήν, ἡ ὁποία δυστυχῶς καὶ κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν δὲν ὑφίσταται ἀκόμη παρ' ἡμῖν, ὥστε νὰ ἠμπορῇ νὰ κινῆται μόνον ἐντὸς τοῦ ἀποκλειστικῶς Ἑλληνικοῦ πλαισίου της, ὅπως ἐξάφνα ἡ «Κομεντὶ Φρανσαὶζ» ἐντὸς τοῦ Γαλλικοῦ. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ δημιουργημένη αὐτὴ κατάστασις, οὐδόλως πρόκειται νὰ μειώσῃ ἰδιαιτέραν ὑπὲρ τῶν ἀξίων λόγου πρωτοτύπων νεοελληνικῶν ἔργων στοργὴν καὶ προτίμησιν, ὅπως δυστυχῶς ἡ ἐκ συστήματος καλλιεργουμένη διαβολὴ τείνει νὰ παραστήσῃ. Ἀρκεῖ νὰ γνωσθῇ, ὅτι τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα ἔχομεν ὑπ' ὄψει διὰ τὰς πρώτας θεατρικὰς περιόδους εἶναι Ἑλληνικά. Εἰς τοὺς δραματικούς μας συγγραφεῖς ἀπόκειται ν' αὐξήσουν τὸν ποσοστὸν τοῦτο».

Ὁμιλεῖ διὰ τὰς παραστάσεις τῶν ἔργων, αἱ ὁποῖαι διὰ τὰ ξένα δὲν θὰ ὑπερβαίνουν τὴν μίαν ἑβδομάδα καὶ διὰ τὰ ἑλληνικὰ τὸ δεκαπενθήμερον. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἡ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία ἑνὸς ἔργου κατὰ τὴν πρώτην σειρὰν τῶν παραστάσεών του θὰ ἐπιτρέπῃ, συμφώνως πρὸς τὸν ὀργανισμόν, τὴν ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἐπανάληψίν του. Τονίζει κατόπιν τὰς λαϊκὰς ὄντως τιμὰς τῶν εἰσιτηρίων, προσιτὰς εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις καὶ ἀναφέρεται μετὰ εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ θιάσου. «Διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἠθοποιῶν του τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον κατέβαλε τὴν πλέον προσεκτικὴν καὶ εὐσυνείδητον προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν εὐτυχῶς αὐτὴν τὴν φορὰν ἐδικαίωσεν ἡ γενικὴ σχεδὸν ἀναγνώρισις. Καὶ ἦτο τὸ ζήτημα αὐτὸ ὄχι ἀπὸ τὰ εὐχερέστερα διὰ τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκλογή της δὲν θὰ εἶχε νὰ στηριχθῇ ἁπλῶς εἰς τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν τῶν ἠθοποιῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἰδιαιτέρας ἀνάγκας τοῦ καλλιτεχνικοῦ μας προγράμματος, καὶ εἰς τὰς ἐπὶ μέρους ἀπαιτήσεις τοῦ καθωρισμένου διὰ τὰς δύο πρώτας θεατρικὰς περιόδους δραματολογίου, καὶ ἀκόμη καὶ κυριώτατα καὶ εἰς τὰ οἰκονομικὰ μέσα ποὺ διεθέταμεν. Ὁπωσδήποτε τριακονταμελὴς μόνον κατηρτίσθη ὁ πρῶτος μας θίασος, ἐκτὸς φυσικὰ ἑνὸς περιθωρίου — καὶ τούτου ἀρκετὰ στενοῦ — βοηθητικῶν ἠθοποιῶν καὶ ὡς ἐπικούρων τῶν τροφίμων τῆς Δραματικῆς μας Σχολῆς.

Ἐξαιρετικὰ ὅμως αἰσθητὴ διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἀρτιότητά του παραμένει κυρίως ἡ ἀπουσία ἐξ αὐτοῦ τῶν δύο μεγάλων πρωταγωνιστριῶν τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς σκηνῆς. Ἀλλὰ διατηροῦμεν πάντοτε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἀπουσία αὐτὴ δὲν πρόκειται νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολύ, ἐφόσον καὶ τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τὰς προσεκάλεσεν ἤδη, ὅπως συμβάλουν μὲ τὴν ὑπέροχον αὐτῶν τέχνην εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς καλλιτεχνικῆς προσπαθείας τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

Μὲ αὐτήν, κύριοι, τὴν προεργασίαν ἐπὶ τοῦ τεχνικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ πεδίου — ἐπιλέγει ὁ κ. Γρυπάρης—ἀνοίγει τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον τὰς πύλας του καὶ ἀρχίζει τὰς παραστάσεις του. Ἡ πολιτεία ἔκαμε τὸ καθῆκόν της καὶ μὲ τὸ παραπάνω. Ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεπιστεύθη τὴν πρώτην του ὀργάνωσιν, μὲ πλήρη τὴν συνείδησιν τῆς βαρείας εὐθύνης ποὺ ἀνέλαβαν, ἐπροσπάθησαν νὰ τὸ ἐφοδιάσουν ὅσον ἠμποροῦσαν καλύτερα διὰ τὴν δύσκολην ὁδοιπορίαν του. Βέβαια εἰς μίαν ἐποχήν, ὅπως ἡ ἰδική μας, ἐποχὴν τῶν μεγάλων ἀνησυχιῶν καὶ τῶν μεγαλυτέρων κρίσεων, καμμία ἐπιτυχία δὲν ἠμπορεῖ νὰ προεξοφλῆται μὲ ἀπόλυτον βεβαιότητα ἐκ τῶν προτέρων. Ἀλλοίμονον ὅμως εἰς ἐκείνους ποὺ κατέρχονται εἰς τοὺς ἀγῶνας μὲ κλονισμένην τὴν πίστιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν των, καὶ μὲ τὸν φόβον ἢ πολὺ χειρότερα ἀκόμη μὲ τὴν βεβαιότητα τῆς ἀποτυχίας εἰς τὰς ψυχάς των. Ἐμᾶς γεμίζει καὶ θερμαίνει ἡ πίστις ὅτι τὸ Ἐθνικόν μας Θέατρον θὰ ζήσῃ διὰ νὰ κερδίσῃ τὸν ἀγῶνά του, διὰ ν' ἀνοίξῃ ἀσφαλῶς τὸν δρόμον [illegible] ἀνωτέραν θεατρικὴν [illegible] τοῦ Κοινοῦ, πρὸς μίαν πραγματικὴν ἀναγέννησιν τῆς δραματικῆς τέχνης εἰς τὴν παλαιάν της πατρίδα, ὅπως τὴν ὁραματίσθη ὁ ἐμπνευσμένος ὑπουργὸς ὁ ἱδρυτής του».

Τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Γρυπάρη καλύπτουν ζωηρὰ χειροκροτήματα.

Ἔπειτα ὁμιλεῖ ἐμπνευσμένα ὁ πραγματικὸς δημιουργὸς τῆς ἐθνικῆς μας σκηνῆς, ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας.

«Παρακαλῶ τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου —λέγει ὁ κ. Παπανδρέου— καθὼς καὶ τὸν κ. Γεν. Διευθυντήν, νὰ δεχθοῦν τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας διὰ τοὺς εὐγενεῖς λόγους τοὺς ὁποίους ἀπηύθυναν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας.

Ἔχουν παρέλθει δύο ἀκριβῶς ἔτη ἀπὸ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ σχέδιον τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ἐτέθη ὑπ' ὄψει τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος, μὲ τὸν γνώριμον παλμὸν τοῦ δημιουργικοῦ ἐνθουσιασμοῦ του, παρέσχε τὴν ἄμεσον καὶ ἀνεπιφύλακτον αὐτοῦ ἔγκρισιν.

Τὸ ὄνειρον τῆς σημερινῆς πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς γενεᾶς, ἐπραγματοποιεῖτο....

⁂

Ἡ πολιτικὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὴν ἀρχήν, ὅτι ἡ Τέχνη εἶνε εἶδος ὄχι πολυτελείας ἀλλὰ πρώτης ἀνάγκης. «Ἀνήκει, ὅπως ἔγραφεν ὁ Ἴψεν, εἰς τὰ περιττὰ ἐκεῖνα πράγματα, τὰ ὁποῖα μολαταῦτα μεταβάλλουν ἕνα δίποδον εἰς ἄνθρωπον».

Καὶ ἂν τοῦτο ἀποτελεῖ ἀλήθειαν δι' ὅλους τοὺς Λαοὺς τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, ἰσχύει κατ' ἐξοχὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξεπορεύθη ἡ ἀκτινοβολία τῶν μεγάλων καλλιτεχνικῶν καὶ πνευματικῶν παραγόντων.

Ἀκόμη, ἀνεχωρήσαμεν ἀπὸ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ ζωντανὸν θέατρον καὶ μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μηχανικοῦ θεάτρου, θὰ διατηρῇ πάντοτε τὴν ὑπεροχήν του. Ἂν τοῦτο δύναται νὰ παράσχῃ ἐξωτερικὰς θεαματικὰς ἱκανοποιήσεις, ἀνήκει ὅμως πάντοτε εἰς τὸ ζωντανὸν θέατρον ὁ προορισμὸς νὰ ἱκανοποιῇ τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον, νὰ παρέχῃ εἰς αὐτὸν ἀληθεῖς ψυχικὰς καὶ αἰσθητικὰς συγκινήσεις.

Ἡ ἵδρυσις τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου δὲν ἀπετέλεσε σκοπόν. Σκοπὸν ἀποτελεῖ ἡ ἐξύψωσις τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος τοῦ λαοῦ, «ἡ καλλιέργεια, ὅπως ἀναγράφει ὁ Νόμος, τοῦ αἰσθήματος τοῦ καλοῦ καὶ ἡ προαγωγὴ τῆς Ἑλληνικῆς δραματικῆς καὶ θεατρικῆς Τέχνης».

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον ἀποτελεῖ ἁπλῶς μέσον. Καθὼς ἐπίσης μέσον ἀποτελεῖ καὶ τὸ ἐλεύθερον δραματικὸν Θέατρον. Καὶ εἰς τὴν ἅμιλλαν μεταξὺ αὐτῶν ἐμπιστευόμεθα τὴν συνεχῆ των βελτίωσιν. Ἡ ὕπαρξις τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ἐγγυᾶται, ὅτι ἡ ἅμιλλα θὰ διεξάγηται ἐπὶ ὑψηλοτέρου πάντοτε ἐπιπέδου.

Ἐγκαινιάζοντες σήμερον τὸ κτίριον τοῦτο, ὡς Ἐθνικὸν Θέατρον, θεωροῦμεν πρῶτον ἡμῶν καθῆκον, ὅπως ἀναμνησθῶμεν εὐλαβῶς τοῦ ἀρχικοῦ ἱδρυτοῦ του, καθὼς καὶ ὅλων τῶν φιλομούσων Ἑλλήνων εἰς τὰς γενναίας χορηγίας τῶν ὁποίων ὀφείλεται ἡ ἵδρυσίς του. Ἀλλὰ τὸ Θέατρον τοῦτο, ἐπὶ εἴκοσι πέντε περίπου ἔτη εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἶχε παραδοθῆ εἰς τὸν χρόνον ὁ ὁποῖος κατηργάζετο τὴν φθοράν. Ὅσοι ἐσχάτως τὸ ἐπεσκέφθησαν, ἀντιλαμβάνονται σήμερον ὅτι πρόκειται περὶ νέας δημιουργίας. Ἡ δημιουργία ὀφείλεται ὁλόκληρος εἰς τοὺς μόχθους, τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἀνιδιοτελῆ ἀφοσίωσιν τῶν διακεκριμμένων μελῶν τοῦ Συμβουλίου παλαιοῦ καὶ νέου, τῆς Ἐκτελεστικῆς καὶ Καλλιτεχνικῆς ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Τεχνικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

Παρακαλῶ πάντας ὅσοι εὐηρεστήθησαν νὰ ἀνταποκριθοῦν μὲ τόσην εὐγένειαν καὶ προθυμίαν εἰς τὴν ἔκκλησίν μου καὶ νὰ συντελέσουν τὸ ἐπίμοχθον ἔργον τῆς ἀφανοῦς διετοῦς προπαρασκευῆς, νὰ δεχθοῦν τὴν θερμὴν εὐγνωμοσύνην τῆς κυβερνήσεως. Εὑρίσκουν σήμερον διὰ τοὺς μόχθους, τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς πικρίας των πλήρη ἱκανοποίησιν. Διότι καὶ πικρίας βεβαίως ἐποτίσθημεν καὶ ἴσως ἀπὸ τὸ περίσευμα τοῦ ἰδικοῦ μου νὰ προσέφερα καὶ ἐγὼ εἰς ἄλλους ἀγαπητούς μου φίλους. Ἀλλὰ μὲ τὴν χαρὰν τῶν σημερινῶν ἐγκαινίων προτείνω γενικὸν συμψηφισμὸν τῶν πικριῶν. Ἂς λησμονήσωμεν διὰ νὰ κάμωμεν μόνον τόπον εἰς τὴν χαράν. Ἡ ἵδρυσις τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ἀποτελεῖ βεβαίως ἔργον τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ ἐμεῖς θὰ παρέλθωμεν καὶ τὸ ἔργον θὰ μείνῃ. Καὶ θὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τέχνην καὶ τοὺς μύστας αὐτῆς. Θὰ ἀνήκῃ εἰς τοὺς θεατρικοὺς συγγραφεῖς μας. Θὰ ἀποτελῇ πνευματικὸν κτῆμα τοῦ Ἔθνους. Διὰ τοῦτο, ἐγκαινιάζοντες σήμερον τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον, δὲν τὸ ἐμπιστευόμεθα μόνον εἰς τὴν ἐξαίρετον διοίκησίν του. Τὸ παραδίδομεν ἐπίσης εἰς τὴν στοργὴν τοῦ πνευματικοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου τῆς χώρας. Μόνον μὲ τὴν ἠθικήν του ἀλληλεγγύην καὶ συμπαράστασιν ἠμπορεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ μακρὸν καὶ αἴσιον μέλλον. Κρίσις χαρακτηρίζει τὴν ἐποχήν μας. Καὶ ὄχι μόνον εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὑλικοῦ οἰκονομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὴν περιοχὴν τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιῶν, εἰς τὸν κύκλον τῆς καλλιτεχνικῆς δημιουργίας. Θὰ διαρκέσῃ; Ποῖος θὰ ἀπετόλμα τὴν προφητείαν; Ἀλλ' οἱ σκυθρωποὶ στοχασμοὶ εἰς τὴν γῆν αὐτὴν τοῦ φωτὸς δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀνθέξουν. Τελοῦντες σήμερον τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἐθνικοῦ μας Θεάτρου, ἂς εὐχηθῶμεν καὶ ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι ὁμοιάζουν τὴν ἄνθησιν τῆς ἀμυγδαλιᾶς, μέσα εἰς τὸν χειμῶνα. Ὅπως ἐκείνη ἀναγγέλλει τὴν ἄνοιξιν, ἂς εὐχηθῶμεν καὶ ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι καὶ ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας του προμηνύει μίαν Ἐθνικὴν πνευματικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἄνοιξιν. Μὲ τὸ χαρμόσυνον αὐτὸ συναίσθημα συνοδεύομεν τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον εἰς τὴν πορείαν του πρὸς τὸ μέλλον».

Τὸν λόγον τοῦ κ. Παπανδρέου καλύπτουν ζωηραὶ ἐπευφημίαι καὶ χειροκροτήματα. Οἱ παριστάμενοι κατόπιν, ἡγουμένου τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἐπισήμων, εἰσέρχονται εἰς τὸ θέατρον, φωτισμένον ἀπλέτως, ὅπου μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἀνοίγει ἡ αὐλαία καὶ οἱ θεαταὶ παρακολουθοῦν μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τὰς ἐναλλαγὰς τοῦ φωτὸς εἰς ἕνα οὐρανὸν ποὺ δίδει, χάρις εἰς τὴν τελειότητά του, τὴν ἐντύπωσιν τοῦ πραγματικοῦ. Τὰ φῶτα παιγνιδίζουν ὁλοέν, τὰ χρώματα ἀλλάζουν διαρκῶς καὶ ἐνῷ ὁ οὐρανὸς εἶνε καταγάλανος, αἴφνης σύννεφα τὸν ἀπειλοῦν, ποὺ ὅμως γρήγορα ἐξαφανίζονται.... Εἶνε μία εἰκὼν ἐκτάκτου ποιητικῆς ὡραιότητος...

«Ἀλλὰ πλούσιον κυλικεῖον ἀναμένει τοὺς προσκεκλημένους καὶ ὅλοι τρέχουν πρὸς αὐτὸ μὲ πολλὴν δοξὴν, ὅπου ἄφθονος ρέει ὁ καμπανίτης...

⁂

Οὕτω ἔληξεν ἡ ὡραία καὶ σεμνὴ τελετή. Αὔριον τὸ βράδυ, τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν θὰ ἐκτιμήσῃ δεόντως τὰς ἀόκνους προσπαθείας ὅλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μὲ πραγματικὴν ἀγάπην, μὲ ἐνθουσιασμὸν νεανικόν, ἐνεκολπώθησαν τὸ ἔργον ὅπερ τοὺς ἀνετέθη.

Θὰ ἦτο ἄδικον ἐὰν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων δὲν ἐξήρετο ἡ ἀφοσίωσις καὶ ὁ ζῆλος τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου κ. Ι. Γρυπάρη, τοῦ ἐμπνευσμένου ποιητοῦ, διὰ τὴν μελλοντικὴν πορείαν τῆς ἐθνικῆς μας σκηνῆς.

Καὶ δὲν ποέπει νὰ παοίδωμεν ὅμως καὶ τὴν στοργὴν τοῦ κ. Φώτου Πολίτου, τοῦ μοναδικοῦ μας σκηνοθέτου, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται ἀπὸ μηνῶν τώρα, μὴ φειδόμενος οὐδενὸς κόπου, διὰ νὰ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας τὸ βαρὺ ἔργον ὅπερ τῷ ἀνετέθη. Ἡ ψυχὴ ἑνὸς θεάτρου εἶνε ὁ σκηνοθέτης του. Καὶ ὁ κ. Φῶτος Πολίτης ὑπῆρξε καὶ εἶνε ἡ ψυχὴ τοῦ ἐθνικοῦ μας θεάτρου. Ἡ μεγάλη του πεῖρα, ἡ ἐξαιρετική του μόρφωσις, ἡ προεργασία του ἡ ὁποία πάντοτε δικαίως ἐξετιμήθη, καὶ πρὸ πάντων ἡ πίστις του καὶ ὁ ἐνθουσιασμός του, μᾶς δίδουν τὴν βεβαιότητα ὅτι, ὑπὸ τὰς ὁδηγίας του, τὸ Ἑλληνικὸν θέατρον θὰ ἀναγεννηθῇ πραγματικῶς καὶ θ' ἀποκτήσῃ σὺν τῷ χρόνῳ τὴν παράδοσιν ποὺ μᾶς λείπει, τόσον ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον μελλοντικὴν λειτουργίαν του.

Ἀλλὰ καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου, ὁ κ. Κωστῆς Μπαστιᾶς εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς συντελεστὰς τοῦ ὡραίου ἔργου καὶ ἡ συμβολή του διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν εἶνε πολύτιμος.

⁂

Οὕτω τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον, χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τὴν ἀθόρυβον ἐργασίαν τῶν ἀνθρώπων εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεπιστεύθη ἡ ὀργάνωσίς του, εἶνε σήμερον μία πραγματικότης. Εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν ἐναπόκειται ἡ πραγματικότης αὐτὴ νὰ στερεωθῇ, ἵνα καὶ ἡ Ἑλλάς, ἔστω καὶ κάπως καθυστερημένη, δημιουργήσῃ σὺν τῷ χρόνῳ θέατρον ἀντάξιον τοῦ ὀνόματός της καὶ τοῦ προορισμοῦ της. Διότι, ὡς τόσον ὀρθῶς ἐτόνισαν οἱ χθεσινοὶ ὁμιληταί, τὸ θέατρον δὲν εἶνε μόνον μία διασκέδασις, ἀλλ' ἀνωτέρα πνευματικὴ ἀπόλαυσις, ἐξυπηρετικὴ ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν κοινωνικῶν τάξεων.

Τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὸ περιβάλῃ μὲ τὴν στοργήν του, μὲ τὸν ἐνθουσιασμόν του. Διότι μόνον ὅταν ἀγαπήσωμεν εἰλικρινῶς τὸ Ἐθνικόν μας Θέατρον, θὰ χωρήσῃ τοῦτο ἀπροσκόπτως εἰς τὸν δρόμον του καὶ θὰ ἀποβῇ ἕνας ἀπὸ τοὺς κυρίους παράγοντας τῆς καθόλου πνευματικῆς ζωῆς τοῦ τόπου μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

Σὲρ Φρέδερικ Πόνσονμπυ

Ἡ ζωὴ μιᾶς Αὐτοκρατείρας

Τὸ ἱστορικὸν ἀνάγνωσμα τῆς «Πρωΐας»

46ον

Τὴν 24 Ἀπριλίου, ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἀφίκετο εἰς Σαρλόττενμπουργκ. Ὁ Βίσμαρκ ἔσπευσε ν' ἀνακοινώσῃ, διὰ τοῦ Ἄγγλου πρέσβεως, εἰς τὴν βασίλισσαν ἔκθεσιν τῶν γεγονότων, ὅπως τὰ ἔβλεπεν αὐτός, καὶ παρεκάλεσε νὰ τοῦ δοθῇ ἄμεσος ἀκρόασις. Τὴν ἑπομένην ἐγένετο ἡ συνάντησις. Ἡ βασίλισσα καὶ ὁ Βίσμαρκ ἔμειναν ἐν τέλει σύμφωνοι καὶ ἐδήλωσαν, ὅτι τὸ συνοικέσιον Βάττενμπεργκ θὰ ἦτο σφάλμα. Ὅταν ἡ αὐτοκράτειρα εὗρε τὴν μητέρα της παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἀντιθέτων, ὑπεχώρησε. Ὁ Βίσμαρκ ἐκέρδισε τὸ παιχνίδι, καὶ ἡ αὐτοκράτειρα εἶχε τὴν ἀντίληψιν, ὅτι τοῦτο ἐπετεύχθη εἰς βάρος τῆς εὐτυχίας τῆς θυγατρός της.

Τὸ ἑσπέρας τῆς 25ης, ἡ βασίλισσα ἀνεχώρησεν ἐκ Βερολίνου καὶ μετέβη εἰς Ἀγγλίαν διὰ Λειψίας καὶ Δρέσδης. Ἔφθασεν εἰς Λονδῖνον τὴν 27ην. Μετὰ δύο ἡμέρας ἐλάμβανεν ἀπὸ τὴν κόρην της τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

«Ζῶ μέσα εἰς ὄνειρον! Ἡ προσφιλὴς ἐπίσκεψίς σας, τὴν ὁποίαν ἀνέμενα ἀπὸ τόσου χρόνου ἐπέρασεν ὡς ἀστραπή! Ὄχι ὅμως χωρὶς νὰ ἀφήσῃ εἰς τὴν καρδίαν μου ἐνίσχυσιν καὶ εὐγνωμοσύνην. Εἶμαι εὐχαριστημένη, ποὺ ἡ συγκίνησις, τὴν ὁποίαν προεκάλεσεν εἰς τὸν Φρὶτς ἡ ἐπίσκεψίς σας, δὲν τὸν ἔκαμε νὰ ὑποφέρῃ πολύ! Ἀλλοίμονον, ὑπῆρχον τόσοι λόγοι ὅπως καταστῇ ἡ ἔλευσίς σας αὐτὴ τρομερὰ θλιβερά... Διατί νὰ πέσῃ τόσα ἐπάνω μας ὅλη αὐτὴ ἡ δυστυχία! Αἱ ἔννοιαι τῆς δικαιοσύνης, τοῦ ἐλέους, εἶνε πάρα πολὺ πεπλανημέναι, πάρα πολὺ ἀνθρώπιναι, καὶ δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἐννοήσωμεν τὴν σκέψιν ἡ ὁποία κυβερνᾷ τὸ ἀσάλευτον Σύμπαν, τὴν Μεγάλην ἐκείνην Δύναμιν, ἡ ὁποία μᾶς ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον ὅσον καὶ ἂν προσπαθοῦμεν νὰ παραδεχθῶμεν καὶ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ δυστυχία μας καὶ ὁ ἀτομικός μας ἀφανισμὸς εἶνε ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητα διὰ τὸ Σύμπαν ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου ἐλάχιστον μόνον μέρος εἴμεθα, ἡ ψυχή μας παρ' ὅλα ταῦτα σφαδάζει ἀπὸ τὸν πόνον καὶ ἐκφράζει τὴν πικρίαν της... Ἀφοῦ μόνη μας βοήθεια εἶνε ἡ συμπάθεια καὶ ἡ ἀγάπη ἐκείνων, ποὺ μᾶς εἶνε προσφιλεῖς, εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ κατέχω τὸν πολύτιμον αὐτὸν θησαυρόν!... Ἡ μητρική σας στοργὴ κατεπράϋνε τὴν πληγωμένην μου καρδίαν...

»Ἐξαναγύρισα εἰς τὸ ἄδειανὸν δωμάτιόν σας! Σᾶς ἐσυλλογιζόμουν, κατὰ τὴν παγερὰν νύκτα, νὰ ταξειδεύετε πρὸς τὸ Φλάσιγκ, καὶ χθές, ἐπὶ τῆς ὡραίας θαλαμηγοῦ σας, ἡ ὁποία θὰ ἐκουνήθηκε πάρα πολύ, καὶ σήμερα τὸ πρωΐ, εἰς τὸ Οὐΐντσορ, εἰς τὴν θαυμασίαν καὶ εὐχάριστην κατοικίαν σας!

»Ἡ ἐπίσκεψίς σας προεκάλεσε γενικὴν ἱκανοποίησιν δὲν ἐδιάβασα οὔτε μίαν γραμμὴν δυσάρεστον γιὰ σᾶς. Ὁ Φρὶτς εἶχεν ὀλιγώτερον πυρετόν, ἐπῆρε εὐκολώτερα τροφὴν καὶ ἐκοιμήθη ἀρκετὰ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας. Ἐλπίζω νὰ μὴν εἶνε ἐντελῶς ἀπελπιστικὴ ἡ ἐντύπωσις, τὴν ὁποίαν ἐπήρατε τώρα ποὺ τὸν εἴδατε!...»

Τὴν 24ην Μαΐου ἐγένοντο εἰς Σαλόττενμπουργκ οἱ γάμοι τοῦ πρίγκηπος Ἐρρίκου, δευτεροτόκου υἱοῦ τῆς αὐτοκρατείρας, μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Εἰρήνης. Μετὰ μίαν ἑβδομάδα, ὁ αὐτοκράτωρ, καταφανῶς ἑτοιμοθάνατος, μετεφέρθη διὰ πλοίου ἀπὸ τὸ Σαλόττενμπουργκ εἰς τὰ νέα ἀνάκτορα, ἐκεῖ ὅπου ἐγεννήθη καὶ ὅπου ἐπέρασε τόσας εὐτυχισμένας ἡμέρας.

Ὅσον ἄρρωστος καὶ ἂν ἦτο, κατέβαλεν ὑστάτην προσπάθειαν, ὅπως ἀσχοληθῇ μὲ γεγονός, τὸ ὁποῖον τὸν ἐνδιέφερε πολύ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Πουττκάμερ, τύπος «Βισμαρκικοῦ», εἶχε συντάξει, κατὰ τὸν θάνατον τοῦ τέως αὐτοκράτορος, ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν, ἡ ὁποία δὲν περιεῖχεν οὐδένα ὑπαινιγμὸν περὶ τῆς διαδοχῆς τοῦ θρόνου. Ὁ Φρειδερῖκος ὑπέστη τὴν προσβολὴν αὐτὴν ἐν σιγῇ, ἀλλ' ὅταν, κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου, τοῦ ἐζήτησαν νὰ κυρώσῃ νόμον, παρατείνοντα κατὰ πέντε ἔτη τὴν ἐντολὴν τοῦ Ράϊχσταγ, ἐδέχθη νὰ ὑπογράψῃ, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ παραιτηθῇ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

«...Εἴμεθα πολὺ ἀνήσυχοι διὰ τὸν Φρίτς, γράφει ἡ πριγκήπισσα τὴν 8 Ἰουνίου... Ὁ καιρὸς ἦτο ψυχρὸς καὶ ὑγρός, καὶ ὑποφέρει πολὺ (ὁ σὲρ Μάκενζη θὰ σᾶς γράψῃ λεπτομερέστερον) παρ' ὅλα ταῦτα ἐξακολουθεῖ ν' ἀσχολῆται μὲ τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις. Εἴχαμε πολλὲς σκοτοῦρες, οἱ ὑπουργοὶ κάμνουν ὅ,τι τοὺς ἔλθει εἰς τὸ κεφάλι, καὶ εὐθὺς ὡς ὁ Φρὶτς τοὺς κάμει παρατηρήσεις, ἐπακολουθεῖ ἀμέσως ὑπουργικὴ κρίσις. Τοιουτοτρόπως, εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ἐνεργῶμεν μὲ ἐξαιρετικὴν σωφροσύνην. Ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀδειάσῃ τὸ σπίτι ἀπὸ τοὺς προδότας καὶ τοὺς κατασκόπους καὶ νὰ περιεβάλλετο ὁ Φρὶτς ἀπὸ πιστοὺς συνεργάτας καὶ ὀπαδοὺς ἀφωσιωμένους, τότε θὰ ἰσοφαρίζετο ἡ δύναμις τῆς κυβερνήσεως. Νὰ ἐνεργῇ κανεὶς ὀρθὰ καὶ ν' ἀποφεύγῃ τὸ κακόν, ἐξακολουθῶν νὰ φαίνεται ἀρεστὸς εἰς τὸν Βίσμαρκ, εἶνε παιχνίδι, τὸ ὁποῖον παίζεται πολὺ δύσκολα. Ὁ Φρίτς, χάρις εἰς σπουδαῖον διπλωματικὸν χειρισμόν, ἀπηλλάγη τοῦ Πουττκάμερ. Θὰ κατορθώσῃ νὰ κάμῃ ἀκόμη πολλά, ἂν δυνηθῶμεν νὰ κατανικήσωμεν τὴν τόσον καλῶς ὠργανωμένην ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Σὰν Ρέμο ἀντίδρασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Γουλιέλμος παίζει τὸν σπουδαιότερον ρόλον. Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ξέρετε πόσον βασανιστικὴ εἶνε ἡ ζωή μου! Ἂν ἤμην βεβαία ὅτι θὰ εἴχομεν ἓν ἔτος ἐνώπιόν μας, πόσα πράγματα θὰ ἠδυνάμεθα νὰ κάμωμεν... Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε καὶ πολὺ πιθανόν!... Καὶ τότε;... Δὲν ἠμπορῶ νὰ σκέπτωμαι τὸ μέλλον, γιατὶ μοῦ σχίζεται ἡ καρδιά...

»Ἡ κλίκα μὲ μισεῖ' μοναδικός της σκοπὸς εἶνε νὰ μὲ ἀπομονώσῃ ἐντελῶς ἀπὸ τὸν Φρίτς, νὰ στρέψῃ τὰ παιδιά μου ἐναντίον μου, νὰ μ' ἐμποδίζῃ νὰ εὑρίσκωμαι εἰς καλὰς σχέσεις μὲ τὸν Βίσμαρκ καὶ μὲ τὸν Γουλιέλμον, καὶ νὰ μὲ καταστήσῃ ἀντιδημοτικήν, ἐφευρίσκουσα διαρκῶς νέας συκοφαντίας εἰς βάρος μου. Ἀδιαφορῶ τελείως, καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν κατώρθωσαν νὰ μὲ φοβίσουν!... Λαμβάνω διαρκῶς ἀποδείξεις ἀγάπης καὶ πίστεως ἐκ μέρους ἄλλων κύκλων, κι' ἔτσι τὰ σχέδια τῆς κλίκας δὲν ἐπέτυχον. Ἀλλὰ κι' ἂν ἐπιτύχουν, τί σημασίαν θὰ ἔχῃ τάχα;... Ἂν χάσω τὸν Φρίτς, μοῦ εἶνε πλέον ἀδιάφορον τί θὰ μοῦ συμβῇ... Δὲν ἔχω ἀνάγκην τῆς ἀγάπης τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν καὶ περιφρονῶ τὸ μῖσος των. Ἄλλως τε, ὁ Φρίτς κ' ἐγὼ θὰ πάρωμεν τὴν ἐκδίκησίν μας, ὅταν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀνέλθουν εἰς τὴν ἐξουσίαν...»

Τὸ ἐπεισόδιον Πουττκάμερ συνέτεινεν ὅπως ἐπιτείνῃ τὴν μεταξὺ αὐτοκρατείρας καὶ Βίσμαρκ ἀντίθεσιν. Τὴν 11ην τοῦ μηνὸς ἐγνώσθη ἡ παραίτησις τοῦ Πουττκάμερ, τὴν ἰδίαν δὲ ἑσπέραν, ὁ Βίσμαρκ ἔδιδε γεῦμα εἰς τιμὴν τοῦ παραιτηθέντος ὑπουργοῦ!...

Ἐκτὸς αὐτοῦ, ὅλοι ἐγνώριζον, ὅτι αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος ἦσαν μετρημέναι. Ἡ αὐτοκράτειρα, ἀπομονωμένη, χωρὶς φίλους, ἀπηλπισμένη, γράφει πρὸς τὴν μητέρα της, τὴν 12ην Ἰουνίου:

«Δὲν ἔχω τὴν δύναμιν νὰ σᾶς γράψω καὶ ὅμως δὲν θέλω νὰ σᾶς ἀφήσω χωρὶς εἰδήσεις. Τὰ πράγματα δὲν πηγαίνουν καθόλου καλά... Δὲν μοῦ ἀπέμεινε πλέον οὐδεμία ἐλπίς. Πόσον καιρὸν τάχα θὰ ἔχω ἀκόμη καὶ θὰ χαίρωμαι τὸν πολυαγαπημένον μου, δὲν τὸ γνωρίζω· ἴσως ὀλίγον μόνον χρόνον... Πάντως, ὄχι πολύ... Σᾶς παρακαλῶ, μὴ καταστήσετε γνωστὸν τὸ πρᾶγμα, τοιαύτη διάδοσις θὰ καθίστα τὴν θέσιν μας δέκα φορὰς δυσχερεστέραν... Εἶμαι πάρα πολὺ λυπημένη καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς γράψω περισσότερα. Σεῖς, ἡ ὁποία ἐπεράσατε τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1861, θὰ μὲ καταλαβαίνετε ἀσφαλῶς...»

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Ἀντρὲ Μωρουὰ

Ἔτσι κάνουν ὅλες...

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς „Πρωΐας„

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἕνα βράδυ κοιμήθηκα μὲ μιὰν ὑπόσχεση: «Μπαμπᾶ, δὲν θὰ μ' ἐγκαταλείψῃς ποτέ». Ὀνειρεύτηκα, μὰ ξαφνικὰ ὁ ὕπνος ποὺ βάραινε τὰ πονεμμένα μου μηλίγγια ἔπαψε ἀπότομα. Ἄνοιξα τὰ μάτια τρομαγμένη. Ἦταν νύχτα βαθειά. Μοῦ φαινόταν πῶς αἷμα πηγμένο ἔπνιγε τὸ στόμα μου. (Τί τρομερὴ φαντασία, σχολίασε ἡ Δὶς Ὠμπέρ). Ὁ ἄνεμος σύριζε. Κατέβηκα ἀπὸ τὸ κρεββάτι μου γιὰ νὰ βρῶ τὸν πατέρα μου καὶ νὰ ἡσυχάσω. Ἄνοιξα τὴν πόρτα τῆς κάμαράς τους. Τὸ κρεββάτι ἦταν ἄδειο. Ἡ μαμὰ δὲν εἶχε ἐπιστρέψει... Ἡ φριχτὴ ἐντύπωση τῶν παιδιῶν ποὺ νοιώθουν τὴν ἀγωνία χωρὶς νὰ τὴν καταλαβαίνουν μὲ παρέλυε. Ποῦ ἦταν ὁ μπαμπᾶς; Γλύστρησα ἕως τὸ γραφεῖο του... ἦταν ἐκεῖ: ἔκλαιγε. Καθισμένος μπρὸς στὸ γραφεῖο του, εἶχε τὰ χέρια του στὰ μηλίγγια του κι' ἀναστέναζε βαθειά. Ἔβλεπα τὸ κατεβασμένο πρόσωπό του, τὰ μακρυὰ ὑγρὰ τσίνορα ποὺ θάμπωναν τὰ μάτια του, (κοινοτυπία, ἔγραψε ἡ Δὶς Ὠμπέρ, ἀλλ' ἀναστέναξε), τὸ στόμα του ποὺ ἔτρεμε, καὶ ποῦ ἡ θλῖψη εἶχε ἀφήσει τὰ ἴχνη της. Τὴ στιγμὴ αὐτὴ σήκωσε τὸ κεφάλι καὶ κύτταξα τὰ φωτεινά του μάτια, τρελλά, νὰ στρέφουν ἱκετευτικὰ σὲ μιὰ φωτογραφία τῆς ξανθιᾶς μου μαμᾶς.... Τὸ στόμα του ἄνοιξε κι' ἐμούγκρισε σὰν πληγωμένο ζῶο. (Ἔκφραση ὄχι πολὺ ἐπιτυχημένη, ἔγραψε ἡ Δὶς Ὠμπέρ). Καὶ ξανάδα τὸ ἀνεστραμμένο κεφάλι τοῦ ξαφνικὰ τὸ πρόσωπο τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅταν μιὰ μέρα εἶχε πέσει ἀπὸ τ' ἀλογάκι. Ἐμοιάζαν. Ὁ πατέρας μου ἦταν παιδί, ἕνα παιδὶ ὅλο πάθος καὶ καμμιὰ ἀντρικὰ θέληση δὲν ὑπῆρχε πιὰ μέσα του. Ποῦ ἦταν τὸ θάρρος του, ἡ δύναμή του; Ὁ ἄντρας ποὺ ἀντιπροσώπευε τὸ ἰδανικό μου εἶχε ἕνα ἐλάττωμα. (Χωρὶς πνοή, ἔγραψε ἡ Δὶς Ὠμπέρ). Τὸν εἶδα συγχρόνως τεράστιο κι' ἄθλιο. Ποιὸς θὰ τὸν παρηγοροῦσε; Ποιὸς θὰ τὸν προστάτευε τώρα; Κατάλαβα πῶς ὁ ἴδιος δὲν ἦταν παρὰ ἕνα μόριο ἀγνώστων δυνάμεων. (Κάπως ἁπλούστερο ὕφος θὰ πήγαινε καλύτερα, ἔγραψε ἡ Δὶς Ὠμπέρ). Τότε θάθελα ν' ἀγκαλιάσω τὰ γόνατα τοῦ ἀγαπημένου αὐτοῦ πατέρα. Ἀλλ' ἀπὸ σεβασμό, ἔφυγα χωρὶς θόρυβο. Τὸ κρεββατάκι μου δέχτηκε τὸ κρύο μου σῶμα. Ἡ σκοτεινὴ δύναμη ποὺ ὁδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους μὲ κρατοῦσε αἰχμάλωτη. Γνώριζα τώρα πῶς ἡ ἐμπιστοσύνη, ἡ βοήθεια καὶ ἡ ἐλπίδα διαρκοῦν λίγο καὶ πῶς ὁ ἄνθρωπος εἶνε προωρισμένος νὰ ὑποφέρῃ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ κἂν τὸ σκοπὸ τῶν βασάνων του. Γεμάτη ἀπὸ ἀπέραντη περιφρόνηση γιὰ τὶς ἀόρατες δυνάμεις ποὺ κυβερνοῦν τ' ἀνθρώπινα πλάσματα, παραδόθηκα στὸν παρήγορο ὕπνο.»

⁂

Ἡ δεσποινὶς Ὠμπὲρ ξαναδιάβασε ὅλη τὴν ἔκθεση μὲ προσοχὴ κι' ἔγραψε στὴν ἐπικεφαλίδα: «Πρωτοτυπία. Τὸ ὕφος πολὺ ζωντανό, εἶνε συχνὰ κάπως στομφῶδες. Πολλὰ ἐπίθετα». Δίστασε πρὶν νὰ βαθμολογήσῃ, μὰ ἔπειτα πῆρε τὴν ἀπόφαση: 6 ½. Ἀλλὰ σκέφθηκε πῶς τὸ μελαχροινὸ αὐτὸ κορίτσι ποὺ καθόταν στὴν τελευταία σειρὰ ἦταν ἡ πιὸ ἐνδιαφέρουσα μαθήτρια τῆς καινούργιας τάξεως.

Ὅταν συνήντησε τὴν διευθύντρια στὴν αὐλή, τὴ ρώτησε:

— Θυμᾶσθε, κυρία, μιὰ μαθήτριά μου: τὴν Ντενὶζ Ἑρπαίν; Μήπως ξέρετε ἂν ἔχασε τὴ μητέρα της;...

— Πῶς αὐτό; ἀπήντησε ἡ διευθύντρια... Ὄχι.. Θυμᾶμαι καλά... Ἡ οἰκογένεια κατάγεται ἀπὸ τὸ Πὸν—Ντὲ—Λέρ. Ἡ ἴδια μητέρα της μοῦ τὴν παρουσίασε καὶ τὸ παιδὶ της μοιάζει ἐξαιρετικά.

— Αὐτὸ εἶνε πολὺ περίεργο, εἶπε ἡ Δὶς Ὠμπέρ.

XIV

Ἡ Ντενίζ, μολονότι ζοῦσε τώρα κοντὰ στὴν γιαγιά της, δὲν εἶχε μαζί της καμμιὰν οἰκειότητα. Τὴν θεωροῦσε σὰν αὐτόματο μὲ ἀντιδράσεις πάντα ἀκριβῶς προβλεπτικὲς καὶ δὲν θὰ σκεπτόταν ποτὲ τὴς νὰ τῆς ἐκμυστηρευθῇ. Ἤξερε πῶς ἀπ' αὐτὴ δὲν μποροῦσε νὰ περιμένῃ παρὰ τρεῖς ἀφηγήσεις: τοῦ γάμου της: «Ὁ καϋμένος μου Ἀντεὼμ ἦταν Νορμανδός, καταγόμουνα ἀπὸ τὸ Μπερρύ, ὥστε δὲν θὰ γνωριζόμαστε ποτὲ ἂν ὁ Σεβασμιώτατος Ντεκαμπριέ...» τῶν ἐκστρατειῶν τοῦ καϋμένου Ἀντεὼμ ἐναντίον τῶν Πρώσσων, στὰ 1871, καὶ τῆς πωλήσεως τῆς ἐπαύλεως τοῦ Τουΐτσινιόλ, κοιτίδος τῆς οἰκογενείας Ντοκενβίλλ.

Ἤξερε ἀκόμα πῶς ἂν καμμιὰ γρηὰ φίλη τῆς γιαγιᾶς της ἐρχόταν νὰ περάσῃ τὴ βραδειὰ της στὴν ὁδὸ Νταμιέτ, αὐτὴ θὰ τὴν φώναζε καὶ θὰ τῆς ἔλεγε: «Τώρα θὰ μᾶς παίξῃς τὸ «πρελούντσιό» σου». Ἡ Ντενὶζ φαντάστηκε πῶς θὰ τὴν εὐχαριστοῦσε προτείνοντας τῆς πολλὲς φορὲς ἄλλο κομμάτι, ἀλλ' ἀνεγνώρισε ἀμέσως πῶς κάθε ἀλλαγὴ μελαγχολοῦσε κι' ἐνεύριαζε τὴν κυρία Ντοκενβίλλ.

Οἱ σχέσεις της μὲ τὴ γιαγιά της ἤτανε γεμάτες ἀφοσίωση, μὰ ἐπιφανειακές, καὶ δι' αὐτὸ δυὸ ἐπιδράσεις ὅλως διάφορες ἐπεβλήθησαν, κατὰ τὴν διαμονὴν αὐτὴ στὸ Ρουέν, στὴν Ντενίζ. Ἡ πρώτη ὑπῆρξε τῆς Δος Ὠμπέρ, ποὺ τὴν ἔμαθε νὰ γράφῃ μὲ ἁπλότητα καὶ νὰ μεταβάλλῃ τὶς προσωπικές της ἀντιπάθειες σὲ σκέψεις πιὸ ἀνθρωπιστικές. Ἀλλ' ἡ Χριστιάνα Ὠμπέρ, θρησκόληπτη, δεχόταν χωρὶς νὰ τὴν ἐξηγῇ τὴν παραφωνία μεταξὺ τῶν πόθων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς μικρότητός του. Ἡ Ντενὶζ Ἑρπαὶν παρέμεινε μιὰ ἐπαναστατημένη, ποὺ κρίνοντας αὐτὸν τὸν κόσμο σκληρὸ καὶ πρόστυχο, εὐχόταν ἡ νὰ τὸν ἀποφύγῃ ἡ νὰ τὸν ἀλλάξῃ. Γρήγορα βασίλεψε μέσ' στὸ λύκειο ὅπου ἔγινε ἡ πρώτη τῆς τάξεώς της καὶ τὸ εἴδωλο τῶν καθηγητριῶν της.

Ἡ δεύτερη ἐπίδραση ὑπῆρξε κάποιου ὁμίλου τριῶν ἀγοριῶν ποὺ, ὅπως αὐτὴ καὶ μὲ τὸ ἴδιο τραῖνο, ἔφευγαν ἀπὸ τὸ Ρουὲν κάθε Σάββατο βράδυ γιὰ νὰ ξαναγυρίσουν τὴ Δευτέρα τὸ πρωΐ. Οἱ τρεῖς αὐτοὶ νέοι πήγαιναν, ὁ ἕνας, ὁ Μπερτρὰν Σμίτ, στὸ Ἐλμπέφ, οἱ ἄλλοι δυό, ὁ Μπερνὰρ Κενὲ καὶ ὁ Ζὰκ Πελτό, στὸ Πὸν—Ντὲ—Λέρ. Ὁ Ζὰκ Πελτὸ ἦταν ὁ γυιὸς αὐτοῦ τοῦ συμβολαιογράφου ποὺ ἡ ἀδελφή του Βέρθα ὑπῆρξε φίλη τῆς Ντενὶζ στὸ μοναστήρι. Στὰ 1912 ἦταν δέκα πέντε χρονῶ, κι' οἱ ἄλλοι δέκα ἑφτά. Κι' οἱ τρεῖς ἤτανε μορφωμένοι, φιλαναγνῶσται, κι' ἄνοιξαν στὰ μάτια τῆς Ντενὶζ ἕναν καινούργιο κόσμο.

(Ἀκολουθεῖ)

Δεσποινίς, 26 ἐτῶν, διαμένουσα ἐν Βερολίνῳ, καταγωγῆς Λουξεμβούργου, ἀρτίας μορφώσεως μὲ πολὺ καλὰς συστάσεις, ζητεῖ θέσιν παιδαγωγοῦ παρὰ καλῇ οἰκογενείᾳ ἐν Ἀθήναις ἢ οἱαδήποτε ἄλλῃ πόλει τῆς Ἑλλάδος. Ἀπευθυντέον Flein Maria von Fisenne, Berlin—Halensee, Johann-Georg Str 20

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον ἐπιπλωμένον ὁδὸς Βίκτωρος Οὐγκὼ ἀριθμὸς 45Α.

Πῶς θ' ἀποκτήσητε ὁλόκληρον τὸ «Ἐπίτομον Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν» τῆς «Πρωΐα

Ἡ „Πρωΐα„ **θὰ συνεχίσῃ τὴν διανομὴν καὶ τῶν ὑπολοίπων τριῶν Μερῶν τοῦ «Ἐπιτόμου Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ» τῆς πρὸς τοὺς ἀνα** **στας της** ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ, ὡς ἐξ ἀρχῆς εἶχε καθορισθῆ, τῶν δελτίων: Ἀπὸ **11ης Μαρτίου** μέχρις **20ῆς Ἰουνίου** διὰ τὸ Β΄ Μέρος, ἀπὸ **21ης Ἰου** μέχρι **30ῆς Σεπτεμβρίου** διὰ τὸ Γ΄ Μέρος καὶ ἀπὸ **1ης Ὀκτωβρίου** μέχρι **31ης Δεκεμβρίου** διὰ τὸ Δ΄ Μέρος, τὸ καὶ τελευταῖον καὶ τῇ **καταβολῇ δ** δι' ἕκαστον μέρος.

Πρὸς τοῦτο παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας μας, ὅπως **ΚΡΑΤΟΥΝ ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ** τῆς ἐφημερίδος μας **τῶν ἡμερομηνιῶν 11ης Μαρτίου μέχρι τῆς 2** **Ἰουνίου** καὶ μᾶς τὰ προσκομίσουν ὅλα ὁμοῦ τὴν 20ὴν Ἰουνίου, **ὁπότε θὰ τοὺς δοθῇ τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ.**

Πρὸς **διάκρισιν** τῶν δελτίων διὰ τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ, ἀπὸ τὰ ἄλλα—τὰ ὁποῖα δίδουν δικαίωμα εἰς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Α΄ Μέρους—ἐπὶ τοῦ τετραγώνου ἡμερομηνίας τῆς πρώτης σελίδος **δὲν θὰ ἐπιτυποῦται πλέον τὸ κόκκινον βιβλίον.** Συνεπῶς οἱ ἀναγνῶσταί μας θὰ ἀποκόπτουν τὸ **τετράγωνον τῆς ἡμερο** **νίας** παρὰ τὸν τίτλον τῆς πρώτης σελίδος, τὸ ὁποῖον **δὲν ἔχει πλέον τὸ κόκκινον βιβλίον. Τὰ τετράγωνα αὐτὰ τῶν ἡμερομηνιῶν θὰ ἐπέχουν θέσιν δελτ** **τὰ ὁποῖα θὰ ἀνταλλάξουν οἱ ἀναγνῶσται μας τὴν 20ὴν Ἰουνίου μὲ τὸ Β΄ Μέρος τοῦ Λεξικοῦ καταβάλλοντες καὶ τὸ ἀντίτιμον ἐκ δρ.**

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ῥαδιόφωνον σήμερον Παρασκευὴν

(Ὥρα Ἀθηνῶν)

ΒΙΕΝΝΗ (517 μ.) 8.25΄ μ. μ. Διάφορα τραγούδια. 9.15΄ μ.μ. Ὁμιλία περὶ Γκαῖτε. 10.25΄ μ.μ. Ἔργα Ρ. Στράους ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κλέμαν Κράους. 11.30΄ μ. μ. Οὑγγρικὰ τραγούδια.

ΛΕΙΨΙΑ (259 μ.) 8.20΄ μ.μ. Συναυλία. 9.15΄ μ. μ. Ὁμιλία τοῦ Τόμας Μὰν περὶ Γκαῖτε. 10.15΄ μ. μ. Ποικίλη μουσική.

ΒΟΡΕΙΟΝ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ (Μιλᾶνον, Γενούη, Τουρῖνον, Τεργέστη). 8.10΄ μ. μ. Ποικίλη μουσική. 9 μ. μ. Δίσκοι. 10 μ. μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ τραγούδι. 11 μ. μ. Μουσικὴ δωματίου. Μπετόβεν, Μπάχ, Καρόσλι, Βάγνερ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (355 μ.) 8.30΄ μ.μ. Συναυλία καὶ πιάνο. 9.55΄ μ. μ. Ἡ 2α καὶ 3η πρᾶξις τῆς «Ἀϊντᾶς» τοῦ Βέρντι ἀπὸ τὴν ὄπερα τοῦ Μάντσεστερ. 10.50΄ μ. μ. Συνέχεια τῆς «Ἀϊντᾶς». 11.25΄ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385 μ.) 9.15΄ μ.μ. Τραγούδια ἀπὸ τὸν «Μεφιστοφελῆ», τὴν «Νόρμα», τὸν «Ταγχόϊζερ» καὶ τὴν «Ἀϊντᾶ». 9.45΄ μ. μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 10 μ. μ. Ὄπερες. 10.15΄ μ. μ. Ὀπερέττες.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (429 μ.) 9.15΄ μ. μ. Συμφωνικὴ συναυλία τῆς Βαρσοβίας.

ΡΩΜΗ (441 μ.) 9.45΄ μ. μ. Ἀποχαιρετισμὸς ἀπὸ τὴν Νεότητα, ὀπερέττα τοῦ Πιέτρι.

ΠΡΑΓΑ (488 μ.) 9.25΄ μ. μ. Χορῳδία καὶ ὀρχήστρα. 10.05΄ μ. μ. Μετάδοσις ἐκ τῆς αἰθούσης Σμετάνα.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550 μ.) 8.30΄ μ. μ. Μετάδοσις ἐκ τῆς ὄπερας τοῦ «Μαγευμένου αὐλοῦ» τοῦ Μόζαρτ.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1441 μ.) 9.15΄ μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. Ἔργα Σοῦμπερτ, Μέντελσον, κονσέρτο γιὰ βιολὶ κλπ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΦΟΠΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

„Ι. Δ. ΚΟΡΚΟΔΕΙΛΟΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ„

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐτησίας Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως διὰ τὴν δεκάτην τετάρτην (14ην) Ἀπριλίου ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 5ην μ. μ. ἐν τῷ ἐν Πειραιεῖ Καταστήματι τῆς Ἑταιρείας, ὁδὸς Νοταρᾶ ἀριθ. 95.

Ἀντικείμενον ἡμερησίας διατάξεως ἔσεται:

1ον) Ἀκρόασις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ ἔτος 1931, ὡς καὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν ἐπὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1931.

2ον) Ὑποβολή, συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καταρτισθέντος Ἰσολογισμοῦ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1931.

3ον) Ψηφοφορία περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης ἀποζημιώσεως.

4ον) Ἐκλογὴ ἐλεγκτῶν καὶ ἰσαρίθμων ἀναπληρωτῶν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1932.

5ον) Ἔγκρισις ἐκλογῆς συμβούλου.

6ον) Συζήτησις καὶ ἀπόφασις πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν ἐπὶ σκοπῷ μειώσεως τοῦ Ἑταιρικοῦ Κεφαλαίου ἀποκτηθεισῶν παρὰ τῆς Ἑταιρείας 5.215 μετοχῶν της.

7ον) Συζήτησις καὶ ἀπόφασις περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 5 καὶ 25 τοῦ Καταστατικοῦ.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Καταστατικοῦ, πᾶς μέτοχος κάτοχος τοὐλάχιστον δέκα (10) μετοχῶν, κέκτηται δικαίωμα παραστάσεως κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν. Ἡ κυριότης τῶν μετοχῶν ἀποδεικνύεται διὰ καταθέσεώς των εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρείας, ἢ παρά τινι τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν, ὅσαι ἔχουν συσταθῆ ὑπὸ τύπον Ἀνωνύμου Ἑταιρείας, ἢ καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων αὐτῶν, ἢ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ τέλος παρὰ τῇ ἐν Λονδίνῳ Ἑταιρείᾳ Michalinos & Co Ltd 158—164 Gresham House Old Broad St. London E. C. 2.

Τὰ πιστοποιητικὰ τῆς καταθέσεως τῶν μετοχῶν καὶ τὰ τυχὸν πληρεξούσια τῶν ἀντιπροσωπευόντων ἀπόντας μετόχους, δέον νὰ κατατεθῶσι παρὰ τῇ Ἑταιρείᾳ μέχρι καὶ τῆς 9ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 10ῃ Μαρτίου 1932.
ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Προκειμένου νὰ προσλάβωμεν δύο μηχανικοὺς καὶ ἕνα ἐργοδηγὸν παρὰ τῇ καθ' ἡμᾶς Μηχανικῇ ὑπηρεσίᾳ Δήμων καὶ Κοινοτήτων προσκαλοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 21242 τῆς 14—7—30 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 88 τῆς 22 Ἰουλίου 1930 (τεῦχος Β) φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ κεκτημένους τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα, ὅπως ἐντὸς δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν ἐπίσημον ἀντίγραφον τῶν πτυχίων αὐτῶν μετὰ σχετικῆς αἰτήσεως. Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τοῦ μὲν μηχανικοῦ ὁρίζεται μέχρι δραχμῶν 10 χιλιάδων τοῦ δὲ ἐργοδηγοῦ μέχρι δραχμ. πέντε χιλιάδων (5000).

Ὁ Νομάρχης
Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας
Λ. ΠΑΠΑΔΑΜ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓ.ΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι διὰ τὴν παροχὴν οἰκοδομικῶν προσφυγικῶν δανείων ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Προνοίας ἀπεφάσισεν ὅπως ἀναγραφῇ εἰς τὸν νέον προϋπολογισμὸν τὸ ποσὸν τῶν 15.000.000 δρχ.

Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ διατεθῇ εἰς τὰ μέλη τῶν προσφυγικῶν οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν, τὰ ὁποῖα προέβησαν ἤδη εἰς ἀνεγέρσεις, αἱ ὁποῖαι παραμένουν ἡμιτελεῖς λόγῳ οἰκονομικῶν λόγων.

Καθ' ἃ ὑπολογίζεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, διὰ τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ θὰ κατορθωθῇ ν' ἀποπερατώσωσι τὰς κατοικίας των περὶ τοὺς 500 ἀστοὶ πρόσφυγες ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονίκῃ. Αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις τῆς ἐκτελέσεως θὰ ληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Στεγάσεως κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας.

— Ἡ κίνησις τῆς Παμβουρλιωτικῆς

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Παμβουρλιωτικῆς Ἑνώσεως» ἐσημειώθη χθὲς σοβαρὰ κίνησις κατόπιν τῆς ληφθείσης ὁριστικῆς ἀποφάσεως ὅπως συνεργασθῇ αὕτη κατὰ τὰς ἐκλογὰς μετὰ τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος τοῦ κ. Καφαντάρη.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν σοβαροὶ παράγοντες τῶν συνοικισμῶν ἐπεσκέφθησαν τὸ προεδρεῖον τῆς «Παμβουρλιωτικῆς Ἑνώσεως», πρὸς τὸ ὁποῖον ἐδήλωσαν ὅτι ἡ ἀπόφασις περὶ συνεργασίας μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη ἠκούσθη εὐχαρίστως παρὰ τῶν κατοίκων τῶν συνοικισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐλπίζουν ὅτι διὰ τῆς συνεργασίας ταύτης σπουδαίως θὰ ἐξυπηρετηθῶσι τὰ προσφυγικὰ συμφέροντα.

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος συνέρχεται τὸ συμβούλιον τῆς «Παμβουρλιωτικῆς Ἑνώσεως» διὰ νὰ λάβῃ ἀποφάσεις διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν συγκεντρώσεων τῶν συνοικισμῶν.

— Οἱ ἀγορασταὶ ἀνταλλαξίμων

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης, κατόπιν τῆς τελευταίας γενικῆς συνελεύσεως τῶν ἀγοραστῶν ἀνταλλαξίμων κτημάτων, ἡ ἐπιτροπὴ αὐτῶν ἀπεφάσισε καὶ κατέρχεται ὁριστικῶς ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος εἰς Ἀθήνας, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ παρὰ τῇ Κυβερνήσει διὰ τὴν ὁριστικὴν τακτοποίησιν τῶν ζητημάτων των.

Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ὑποστηρίξῃ προσέτι ὅτι ἐκ τῆς διευθετήσεως τῶν ζητημάτων των θὰ προωθηθῇ σημαντικῶς καὶ τὸ ὅλον ἔργον τῆς ρευστοποιήσεως τῆς μουσουλμανικῆς περιουσίας.

— Ὁ κ. Ἰασονίδης εἰς Κεφαλληνίαν

Ἀνεχώρησε χθὲς τὸ ἀπόγευμα διὰ Κεφαλληνίαν ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Προνοίας. Ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ ἐπιστρέψῃ ἐνταῦθα τὴν Δευτέραν.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ (ΧΑΡΟΚΟΠΟΥ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ)

Τελουμένων τῶν ἐγκαινίων τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ τὴν 20ὴν Μαρτίου ἐ.ἔ. παρακαλοῦνται οἱ φιλέορτοι ὅπως τιμήσωσι διὰ τῆς παρουσίας των τὴν ἱερὰν ταύτην πανήγυριν.

Ἐν Χαροκόπου Καλλιθέας τῇ 16 Μαρτίου 1932.
Ἡ ἐνοριακὴ ἐπιτροπὴ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παραχωροῦνται ἐκ νέου δικαιώματα ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ τοῦ Διπλώματος Εὑρεσιτεχνίας ὑπ' ἀριθμ. 53 τῆς 23ης Ἀπριλίου 1921 ἀφορῶντος «ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΤΡΗΣΙΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΩΝ ΒΡΑΧΩΝ», καὶ ἐκδοθέντος ἐπ' ὀνόματι τῶν κ.κ. H. O. BEDGOOD & LOBNITZ & CO., LTD., ἐκ Σκωτίας (Μ. Βρεταννίας).

Πληροφορίαι Διεθνὲς Γραφεῖον Εὑρεσιτεχνιῶν Π. Δ. Θεοδωρίδου, ὁδὸς Σταδίου 4, Μέγαρον Μετοχικοῦ.

ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΛΑΙΟΥ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Καλοῦνται οἱ κ. κ. μέτοχοι εἰς τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν γενησομένην εἰς τὸ παρὰ τὴν θέσιν Κερατσίνι (Ἅγιος Γεώργιος) γραφεῖον τῆς Ἑταιρείας, εὑρισκόμενον ἐντὸς τοῦ πρώην ἐργοστασίου αὐτῆς, ἵν' ἀποφανθῶσιν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως τὴν 11ην Ἀπριλίου 1932 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 3ην μ. μ.

Θέματα ἡμερησίας διατάξεως:

1) Ἔγκρισις ἰσολογισμῶν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1930 καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1931, καθὼς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν σχετικῶν ἐκθέσεων.

2) Λῆψις ἀποφάσεως περὶ διαλύσεως Ἑταιρείας καθόσον τὸ ἐνεργητικὸν αὐτῆς ἐκαλύφθη ὑπὸ τοῦ παθητικοῦ, ὡς καὶ τὸ κεφάλαιον.

3) Διορισμὸς ἐκκαθαριστῶν.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. μέτοχοι ὅπως συμμορφωθῶσι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ περὶ καταθέσεως τῶν χορηγουσῶν εἰς αὐτοὺς δικαίωμα ψήφου μετοχῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ μίαν τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν, πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 12 Μαρτίου 1932.
ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἀθλητισμὸς

— Ὁ Ἀπόλλων εἰς Σμύρνην

Εἰδοποιοῦνται τὰ μέλη καὶ οἱ φίλαθλοι τοῦ Γ. Σ. «Ἀπόλλων» ὅτι, ἡ ἐκδρομὴ διὰ Σμύρνην τῆς πρώτης ὁμάδος αὐτοῦ θὰ γίνῃ τὴν 15—22 Ἀπριλίου. Ὅσοι θέλουν νὰ συνοδεύσουν τὴν ὁμάδα ὡς ἐκδρομεῖς ὀφείλουν νὰ δηλώσουν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ «Ἀπόλλωνος» (Μαυροκορδάτου 4) 10-12 π. μ. καὶ 6-9 μ. μ. μέχρι τῆς προσεχοῦς Τετάρτης.

Ἡ ὁμὰς θ' ἀγωνισθῇ ἐναντίον τῆς «Ἀλταῒ Καρσιακά» καὶ μικτῆς Σμύρνης.

— Παναθηναϊκός—Ἀθηναϊκός

Πρὸ τοῦ ἀγῶνος Ἀπόλλωνος—Π.Α.Ο.Κ. τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ θὰ συναντηθῇ ἡ πρώτη ὁμὰς τοῦ Παναθηναϊκοῦ, ἐκείνη ἥτις ἐνίκησε τὴν Α.Ε.Κ. μετὰ τῆς ὁμάδος τοῦ Ἀθηναϊκοῦ.

Ὁ ἀγὼν οὗτος προμηνύεται ἐκτάκτου ἐνδιαφέροντος.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ ΡΗΤΙΝΟΣΥΛΛΟΓΗΣ

Ὁ Συνεταιρισμὸς Ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν Βάρης ἐπαναλαμβάνει διὰ τρίτην φορὰν τὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν ἐνοικίασιν τῆς ρητινοσυλλογῆς τοῦ ἔτους 1932 ἐν Βάρῃ, τὴν Κυριακὴν 20 τρέχ. καὶ ὥραν 10—12 π. μ.

Πλείονες πληροφορίαι χορηγοῦνται παρὰ τῷ Γραφείῳ Γεωργικῆς περιφερείας Ἀττικοβοιωτίας (ὁδὸς Λυκούργου 12, 3ος ὄροφος).

Ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Σ)σμοῦ
ΑΘ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Τ. Τ. Τ.

Τὴν 12 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἐνεργηθήσεται παρ' ἡμῖν διαγωνισμὸς διὰ τὴν βιβλιοδέτησιν γραμμογράφησιν, διάτρησιν καὶ ἀρίθμησιν τῶν ἐντύπων τῆς ΤΤΤ ὑπηρεσίας κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1932—33 συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ἡμετέρας διακηρύξεως, δημοσιευθείσης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως (Παράρτημα) καὶ κατατεθειμένοις παρὰ τῷ Τμήματι Ὑλικοῦ ΤΤΤ (Δ)σις ΤΤΤ, ὑπουργείου Συγκοινωνίας).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1932.
Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Ἑταιρεία Φαουντέσιον φέρει διὰ τῆς παρούσης εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἡ δημοπρασία διὰ τὴν προμήθειαν 300 περίπου τόννων δικτυωτῶν σάκκων ἐκ γαλβανισμένου σύρματος ἀναβάλλεται διὰ τὴν 6ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11ην π.μ. καὶ ὅτι ὁ ὅρος περὶ τῆς γαλβανίσεως τοῦ σύρματος ἐτροποποιήθη.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται τοῖς ἐνδιαφερομένοις εἰς τὰ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δραγατσανίου 6 Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑταιρείας)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ

Ἡ Α. Ο. Ε. «ΤΕΚΤΩΝ» ἐντολῇ τοῦ ὑπουργείου Προνοίας κλπ., προκηρύσσει τὰς κάτωθι φανερὰς μειοδοτικὰς δημοπρασίας, διὰ τὴν προμήθειαν διαφόρων ὑλικῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπ' αὐτῆς ἀνεγειρομένων προσφυγικῶν συνοικισμῶν εἰς θέσιν «Τζιτζιφιὲς» Φαλήρου, «Ταμπούρια» Πειραιῶς καὶ «Μαγκουφάνα» Ἀμαρουσίου καὶ δή:

Α΄. Συνοικισμὸς «Ταμπουρίων»:

1) 5200 χλγρμ. σιδηροδοκῶν, 2) 25000 τεμαχίων γαλλικῶν κεράμων, 3) 350 ξυλίνων κουφωμάτων, 4) Ξυλείας διαφόρων ποιοτήτων, 5) 50 μ. κ. χαλίκων λατομείου, 6) 25 μ.κ. ἄμμου θαλάσσης καὶ 7) 15 τόν. τσιμέντου.

Β΄. Συνοικισμὸς «Τζιτζιφιῶν»:

220 μέτρ. τετρ. ὑελοπινάκων.

Γ΄. Συνοικισμὸς «Μαγκουφάνας»:

1) Ξυλείας διαφόρων ποιοτήτων, 2) 12000 γαλλ. κεράμων καὶ 3) 168 ξυλίνων κουφωμάτων.

Αἱ ὡς ἄνω δημοπρασίαι ἐνεργηθήσονται αἱ μὲν τῶν «Τζιτζιφιῶν» καὶ «Ταμπουρίων» ἐν τῷ συνοικισμῷ «Ταμπουρίων» Πειραιῶς, ἐπὶ τόπου τῶν ἔργων τὴν 21ην Μαρτίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 4—5 μ. μ. ἐνώπιον τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς, τοῦ δὲ συνοικισμοῦ «Μαγκουφάνα» Ἀμαρουσίου, ὡσαύτως ἐπὶ τόπου τῶν ἔργων τὴν 22αν Μαρτίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 4—5 μ.μ.

Οἱ ὅροι προκηρύξεως εὑρίσκονται κατατεθειμένοι ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Α. Ο. Ε. «Τέκτων», Ἀθῆναι (Σανταρόζα ἀρ. 1), ἐν τοῖς Γραφείοις τῶν ὡς ἄνω συνοικισμῶν καὶ παρὰ τῷ Λογιστικῷ τμήματι τοῦ ὑπ. Προνοίας, εἰς διάθεσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τὴν 29ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 12—1 μ.μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς τακτικὸς δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν ἑνὸς μονίμου Ἀπολυμαντικοῦ Κλιβάνου πρὸς χρῆσιν τοῦ Δημοσίου Ἀπολυμαντηρίου Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ βάσει ὅρων καὶ συμφωνιῶν ὧν δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον καὶ ὥσαν 12—1 μ.μ. εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως Δαπανῶν Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαρτίου 1932
(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς)

Τὸ μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Τζὰκ ὁ Ἐκδικητὴς

Τοῦ διασήμου Ἄγγλου συγγραφέως Ἔντγκαρ Οὐάλλας

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

— Εἶπα στὸν δικηγόρο μου...., εἶπε ὁ σὲρ Στάνλεϋ μιλῶντας μὲ δυσκολία, νὰ σοῦ δώσῃ ἕνα γράμμα μου στὴν περίπτωσι ποὺ...στὴν περίπτωσι ποὺ θὰ μοῦ συνέβαινε τίποτε. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἔδιδα τὴν παραίτησίν μου, ὅταν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀνεκάλυπτα τί συνέβη στὸ δυστυχισμένο μου παιδί... Ἤμουν τότε διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ἐπαρχίες τῶν Ἰνδιῶν, ἀλλὰ δὲν ἤθελαν νὰ μ' ἀφήσουν νὰ φύγω. Ἦρθα τότε στὸ Σκότλανδ Γιάρδ... Δὲν ἔπαιξα εἰλικρινῶς τὸν ρόλο μου... Ἀλλά, ναί...

Ἔπαψε γιὰ μερικὰ λεπτά.

Ἡ ἀναπνοή του ἐγένετο ὁλοένα καὶ πειὸ ἀδύνατη καὶ ὅταν ὁ Στάφφορδ τὸν ἠρώτησε, εἶπε πῶς δὲν ὑπέφερε.

— Ἔπρεπε νὰ σὲ γελάσω κι' ἐσέ! εἶπε ὕστερα. Ἔπρεπε νὰ πῶ, πὼς ὁ Τζὰκ ὁ Ἐκδικητὴς ἦρθε νὰ μὲ δῇ... Ἦταν γιὰ νὰ διαλύσω τὶς ὑποψίες σου, ἀπάνω ἀπ' τὴν... τὴν Μὶς Οὐάϊτ. Ὄχι!... Δὲν ἔπαιζα μὲ εἰλικρίνεια. Ὑπερήσπιζα τὴν δικαιοσύνη, καὶ ὅμως... κατέστρεψα τὴν συμμορία ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ φτάσῃ ὁ νόμος. Ναί!... Τοὺς κατέστρεψα!... Τοὺς κατέστρεψα!... μουρμούρισε. Ἂν ὁ Μπαούντερυ δὲν μὲ εἶχεν ἀναγνωρίσει, θὰ ἔφευγα πρὶν ἔρθῃς καὶ θὰ ὑπέβαλα αὔριο τὴν παραίτησί μου. Μὰ ἀνεκάλυψε τὸ ὄνομα τοῦ γυιοῦ μου. Μοῦ φαίνεται παράξενο πῶς δὲν τὸ σκέφτηκε πρωτήτερα. Τοὺς τσάκισα, Στάφφορδ!... Αὐτὸ μοῦ κόστισε χιλιάδες λίρες!... Ἔκαμα ὅλα σχεδὸν τὰ ἐγκλήματα... Ἔκλεψα τὸ ἀδαμαντοπωλεῖον, ἀλλὰ θὰ μοῦ δώσῃς τὸν λόγο σου, πῶς δὲν θὰ τὸ πῇς ποτέ!... Ὁ Φιλόπολις πρέπει νὰ τιμωρηθῇ!... Ὅλοι πρέπει νὰ τιμωρηθοῦν!...

Ὁ Στάφφορδ ἔδιωξε τοὺς ἀστυνομικοὺς ἀπὸ τὸ δωμάτιο, ἀλλὰ ὄχι τὸν γιατρό, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐν τούτοις τὴν ἀντίληψι, πὼς τίποτε πειὰ δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ γιὰ τὸν ἀγωνιῶντα, καὶ πὼς ἡ ἐλαχίστη μετακίνησις θὰ ἐπετάχυνε τὸ τέλος. Ἔφυγε κι' αὐτὸς σὲ λίγο καὶ τοὺς ἄφησε μόνους.

— Στάφφορδ, ἔχω πολλὰ χρήματα!... εἶπεν ὁ σὲρ Στάνλεϋ.... Εἶνε δικά σου... Ἔκαμα διαθήκη... Δικά σου....

Ἔπαψε ὕστερα νὰ μιλῇ, κι' ὁ Στάφφορδ νόμισε ὅτι ἦρθε τὸ τέλος, ἀλλὰ δὲν τόλμησε νὰ κινηθῇ. Σὲ λίγα λεπτά, ὁ ἄνθρωπος ποὺ κρατοῦσε στὴν ἀγκαλιά του, κουνήθηκε ἐλαφρὰ κι' ἡ φωνή του ἀντήχησε σταθερὴ καὶ καθαρά:

— Γρέγορυ, μικρέ μου, μικρούλη μου, ἀγαπημένε μου Γρέγορυ, νὰ ὁ μπαμπᾶς!... Ἦρθε!....

Ἡ φωνὴ ἔγινε ψίθυρος.

Δυὸ δάκρυα κύλησαν στὰ μάγουλα τοῦ Στάφφορδ. Καταλάβαινε ὅλην τὴν τραγῳδία, ὅλην τὴν μόνωσιν αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ εἶχε παρουσιάσει στὸν κόσμο ἕνα πρόσωπο τόσο εὔθυμο. Ὕστερα ὁ σὲρ Στάνλεϋ ἀπεπειράθη ν' ἀνασηκωθῇ, ἀλλὰ ὁ Στάφφορδ τὸν συνεκράτησε.

— Σιγά, κύριε!... Σιγά!... Θὰ πονέσετε!...

Ὁ ἀγωνιῶν ἐγέλασε... Ἦταν ἕνα μικρό, ὀξὺ γέλοιο, καὶ τὸ αἷμα τοῦ Στάφφορδ πάγωσε.

— Νά με!... Εἶμαι ὁ Τζὰκ ὁ Ἐκδικητής!... Ὁ γέρω-Τζὰκ ὁ Ἐκδικητής!... Δῶσέ μου τὶς ζωὲς ποὺ πῆρες καὶ τὶς ἐλπίδες ποὺ τσάκισες!...Δῶσέ της στὸν Τζάκ... τὸν Τζὰκ τὸν Ἐκδικητή!...

Αὐτὰ ἦταν τὰ τελευταῖα του λόγια.

⁂

Εἶχε περάσει ἕνας χρόνος, ὅταν ὁ σὲρ Στάφφορδ Κίγκ, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας, ἐπῆρε ἕνα γράμμα ἀπὸ τὴν Νότιο Ἀμερική. Εἶχε μέσα μιὰ φωτογραφία ἑνὸς ὡραίου ἀνδρὸς καὶ μιᾶς χαριτωμένης γυναικός, ποὺ κρατοῦσε ἕνα μωρουδάκι στὴν ἀγκαλιά της.

— Νὰ τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς συμμορίας Μπαούντερυ, εἶπε ὁ σὲρ Στάφφορδ στὴν Μαίζη. Εἶνε ἡ μόνη εὐτυχία ποὺ βγῆκε ἀπὸ τόση δυστυχία καὶ τόσα κακά!...

— Μὰ εἶνε ἡ Λόλλη Μάρς!...

— Ἡ Λόλλη Κριοῦ, θὰ εἶνε τώρα, εἶπεν ὁ Στάφφορδ. Μοῦ φαίνεται ἀκόμη παράξενο πῶς ὁ σὲρ Στάνλεϋ κατάλαβε τοὺς μόνους καλυτέρους ἀνθρώπους τῆς συμμορίας.

— Ὥστε μπόρεσαν καὶ σώθηκαν, ρώτησε ἡ νέα. Πολλὲς φορὲς ρώτησα τὸν ἑαυτό μου τί ν' ἀπέγειναν!

Ὁ Στάφφορδ γέλασε.

— Ἄ!... ναί!... εἶπε ξηρά... Μπόρεσαν καὶ σώθηκαν. Ἔφυγαν στὶς τρεῖς καὶ εἴκοσι τὸ πρωΐ, ὕστερα ἀπὸ μεγάλη συζήτησι, μ' ἕνα ἀεροπόρο. Ἕνα κάποιον Κοσγουάϊτ.

— Πῶς τὸ ξέρεις; ρώτησε ἡ Μαίζη.

— Ὁ σὲρ Στάνλεϋ κι' ἐγὼ παρακολουθούσαμε τὴν φυγή τους.

Κύτταξε λίγο τὴν φωτογραφία καὶ κούνησε τὸ κεφάλι.

— Ὑπῆρξαν στιγμές, ποὺ ὁ Τζὰκ ὁ Ἐκδικητὴς ὑπῆρξε πάρα πολὺ γενναιόφρων, εἶπε σοβαρά.

ΤΕΛΟΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΣ

Τὴν Κυριακὴν 20 Μαρτίου ἐνεργεῖται ἀναγκαστικὸς πλειστηριασμὸς τοῦ κτήματος κ. Π. Κατσαχνιᾶ, κειμένου ἐπὶ Λεωφ. Κηφισιᾶς, ἔναντι Γηροκομείου, 20 χιλ. πήχεων, μὲ βίλλαν, σταύλους, ὀρνιθῶνας, γκαράζ καὶ καλλιεργημένους κήπους, νερὰ ἄφθονα κλπ.

Πληροφορίαι Συμβολαιογραφεῖον Δ. Δημητρίου, Δραγατσανίου 4.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον παρὰ ξένης κυρίας, πολυτελῶς ἐπιπλωμένον. Ἱπποκράτους 120.

ΧΑΡΤΗΣ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΣ
ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ 1932
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ, ΤΟΥΑΛ ΝΤΕ ΖΟΥ'Υ'. ΣΤΟΡ.
ΛΑΜΠΕΣ ΚΡΕΜΑΣΤΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟΙ
„ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ„ Α.Ε.
ΣΤΑΔΙΟΥ 28β—ΤΗΛ. 21-894

ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
ΟΜΦΑΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
ΝΕΦΡΕΠΙΔΕΣΜΟΙ
ΖΩΝΑΙ ΚΟΙΛΙΑΣ (ΣΥΣΤ. ΛΕΝΑΡΔ)
ΖΩΝΑΙ ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΤΩΣΙΝ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ
ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
Χ. ΧΡΗΣΤΟΥ
ΟΔΟΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 51
Προσοχὴ εἰς τὴν διεύθυνσιν

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΛΕΞΙΚΟΥ

Ἐστάλησαν συστημένα Κους Κους: Π. Γ. Κουρμέντελον Πάτρας, Δ. Π. Ἀντωνόπουλον Κατερίνην, Θεόδ. Α. Λαζάρου Βόλον, Εὐθ. Καρανικολάου Πύργον, Ζαχ. Ζαχαρίου Βόλον, Θεόδ. Δημητρακόπουλον Μεσολόγγιον, Μιχ. Π. Κανάκαν Ἀταλάντην, Νικόλ. Ι. Κούλαν Κατερίνην, Γεώργ. Κούριαν Κάτω Πορρόϊα—Μακεδονία, Δημ. Κ. Γκούβαν Μεσολόγγιον, Χαρίλ. Σ. Γερολυμάτον Μεσολόγγιον, Δημ. Δρουναλᾶν Θεσ)νίκην, Ἀθαν. Καραγεώργην Θεσ)νίκην, Ἰωάν. Γ. Καλουτσῆν Σιδηρόκαστρον, Γεώρ. Βεσκούκην Πάτρας, Ἐλευθ. Βαφειάδην Θεσ)νίκην, Θωμᾶν Μ. Κατσουγιάννην Θεσ)νίκην, Συμεὼν Κοὲν Βόλον, Γ. Δημητριάδην Θεσ)νίκην, Γ. Πάστραν Θεσ)νίκην, Θεόδ. Κ. Σωτηρόπουλον Βασιλειάδα Μεσσηνίας, Στ. Βαρβοῦτον Λίμνην Εὐβοίας, Ἰωάν. Γ. Κλώνην Βόλον, Ἰωάν. Καυκαλέτον Θεσ)νίκην, Βασ. Γ. Βετσόπουλον Θεσ)νίκην, Γρηγ. Ν. Ἀμπατζοπούλου Θεσ)νίκην, Παναγ. Πανάγην Θεσ)νίκην, Φωκ. Παπαδημητρίου Θεσ)νίκην, Εὐάγγ. Κ. Παπουτσῆν Βόλον, Ἰωάν. Χ. Κρανιώτην Μακρακώμην Φθιώτιδος, Σταῦρον Σ. Πορφύρην Βόλον, Κων. Μπελτένην Θεσσαλονίκην, Ἰωάν. Σ. Παπαδημητρίου Μεσολόγγιον, Νικόλ. Πολιτόπουλον Πάτρας, Σταῦρον Παπαδόπουλον Θεσ)νίκην, Νίκον Παπακώσταν Θεσσαλονίκην, Σωτ. Μαμαλιὸν Βόλον, Νικόλ. Μπακάλην Κατερίνην, Νίκον Δ. Μπαδραβὸν Βόλον, Ἀπόστ. Β. Μπουμπάραν Σοφάδες Θεσσαλίας, Α. Μακρυναῖον Λαμίαν, Γεώργ. Μύρκαν Θεσ)νίκην, Ἰωάν. Θ. Μπταράκην Σῦρον, Ἰω. Π. Μακρῆν Ἀμπελῶνα Τυρνάβου, Ἀθ. Μακροϊωάννην Καβάλλαν, Ἀλ. Μπότσιον Ἐρατεινὴν Ἀμφίσσης, Γεώργ. Ματθαίου Θεσ)νίκην, Ἀριστ. Μπαλαμπάτην Θεσ)νίκην, Σπ. Φουντόπουλον Θεσ)νίκην, Νικ. Μαυρογένην Σῦρον, Α. Τοτσκὰν καὶ υἱοὺς Θεσ)νίκην, Ἀγησ. Τσιβάκον Θεσ)νίκην, Βασ. Τορτορίλην Πάτρας, Μ. Τσιταιΐδην Θεσ)νίκην, Κωνστ. Τριανταφυλλιὰν Βόλον, Γ. Συνοδινὸν Κόρινθον, Μιχ. Κ. Σιδέρην Γουναριάνικα Πατρῶν, Στ. Σκουταρᾶν Μεσολόγγιον, Στ. Κοντολίδην Θεσ)νίκην, Ν. Ὀρεινόκον Θεσ)νίκην, Σαρ. Ε. Γουλίδην Θεσ)νίκην, Ἰωσὴφ Μαρίνον Ναύπλιον, Μιχ. Κ. Μαυρομιχάλην Ναύπλιον, Χρ. Παπαϊωάννου Ἀλιβέριον Εὐβοίας, Χαρίλ. Σερτόπουλον Πύργον, Γεώργ. Τσίτσον Μεσολόγγιον, Τριαντ. Τσιμβάκον Ἀνδρονιάνοι Εὐβοίας, Θεόδ. Φυσικάρην Δαύλειαν Λεβαδείας, Π. Δ. Χρυσοστάλην Ἀλιβέριον Εὐβοίας, Χρ. Κ. Παπαϊωάννου Αἴγιον, Ν. Λιβιεράτον Ζάκυνθον, Ἰπ. Στ. Ζαχαρίου Ἀλιβέριον Εὐβοίας, Ἀνδρ. Οἰκονομίδην Γιαννιτσὰ Μακεδονίας, Γεώργ. Δ. Βράκαν Ἀλιβέριον Εὐβοίας, Βασ. Κ. Ἀναστασόπουλον Αἴγιον, Δημ. Κ. Βακάλην Κατερίνην, Στέφ. Ζορπαλᾶν Πάτρας, Εὐάγ. Κυρπίδην Βόλον, Ἀλμπὲρ Ἀλμπραβανὲλ Θεσ)νίκην, Βασ. Δ. Βασιλάκον Βόλον, Δημ. Π. Κατσούλην Ναύπλιον, Ἠλ. Κωστίκαν Κατερίνην, Κων. Κουρκουμπέτην Κατερίνην, Γ. Δ. Γεωργακᾶν Τρίπολιν, Γ. Δ. Λαναχόπουλον Βόλον, Ν. Δρακόπουλον Τρίπολιν, Μεν. Μαλωμενίδην Θεσ)νίκην, Κ. Κανελλόπουλον Πάτρας, Λάμπρον Ἀλτίδην Θεσ)νίκην, Β. Ἀττᾶν Θεσ)νίκην, Σ. Ι. Καραγιάννην Αὐλωνάριον, Ἀριστ. Κοτζαμπιγκικόγλου Θεσ)νίκην, Ἀλ. Κλειδαρᾶν Θεσ)νίκην, Ἰωάν. Κορέντσην Θεσ)νίκην, Κ. Σ. Κυριαζῆν Θεσ)νίκην, Διον. Α. Γεωργίου Πάτρας, Ν. Γ. Γαράκην Θεσ)νίκην, Νικ. Μ. Βαϊνέσκον Πάτρας, Ἀλέκον Ἀστυφίδην Θεσ)νίκην, Κ. Γρετσίσταν Θεσ)νίκην, Βασ. Ι. Βασιλειάδην Θεσ)νίκην, Μ. Δ. Κατσίναν Χαλκίδα, Βασ. Ζαχνόπουλον Θεσ)νίκην, Ἰω. Καναξῆν Πάτρας, Νικόλ. Ἀγγ. Λύτραν Μεσολόγγιον, Ἀθαν. Κουκίδην Θεσσαλονίκην, Ἠλ. Π. Κατσογιάννην Θεσ)νίκην, Ν. Βογιατζῆν Θεσσαλονίκην Β. Βαλωμένον Θεσ)νίκην, Βασ. Βασιλόπουλον Πάτρας, Φρ. Δαβέργην Θεσ)νίκην, Φρόσω Δροσινάκη Θεσ)νίκην, Σεβαστ. Σ. Καρβούνην Ἀγρίνιον, Κ. Διονυσόπουλον Πάτρας, Εὐθ. Ι. Κουτσόπουλον Ἄργος, Πολύβ. Γεωργαντόπουλον Πάτρας, Γ. Ἀλεξόπουλον Αἴγιον, Ἀν. Π. Καλιαντάσην Λεβάδειαν, Γ. Κ. Ἀντωνιάδην Θεσ)νίκην, Ἀλ. Γ. Ἀλεξόπουλον Βόλον, Φώτ. Κ. Γιαννίκαν Τρίπολιν, Λάζ. Ἀθ. Λασκαρίδην Θεσ)νίκην, Ἰω. Ν. Κοκοσούλαν Μεσολόγγιον, Παν. Λαμπίρην Μεσολόγγιον, Γ. Ἀνέστην Ναύπλιον, Σ. Κ. Βραχνὸν Βόλον, Ε. Γερονικάκην Λαμίαν, Α. Κωνσταντίνου Σέρρας, Κ. Καρατζᾶν Τρίπολιν, Στ. Λούπαν Ἀσέαν Ἀρκαδίας, Κλόβ. Παπαδόπουλον Θεσ)νίκην, Χρ. Παρίδην Θεσ)νίκην, Χ. Παπανδρέου Πάτρας, Παν. Πανουτσακόπουλον Κάψια Μαντινείας, Στ. Γ. Μούντριχαν Χαλκίδα, Παῦλον Ε. Νικολαΐδην Καλαμαριᾶ—Θεσ)νίκην, Ἀφροδίτην Ρουμελιώτη Πάτρας, Γ. Κ. Μινέταν Ἀμαλιάδα, Ι. Μ. Οἰκονομόπουλον Θεσ)νίκην, Γ. Νικολαΐδην Θεσ)νίκην, Βασ. Ντόζην Θεσ)νίκην, Μιχ. Μπλίταν Κατερίνην, Ἀπ. Ραφτόπουλον Θεσ)νίκην, Ἀθ. Συνκατζίδην Θεσ)νίκην, Διον. Α. Μαργαρίτην Ναύπακτον, Βίκτ. Πουλίδην Θεσ)νίκην, Ἰωάν. Μαρινόπουλον Πάτρας, Ἰωάκ. Σταυρίδην Θεσ)νίκην, Η Παπαδημητρίου Μακρυκώμην Λαμίας, Περ. Τσουτσάνην Κατερίνην, Ἀλκ. Θ. Μυτακίδην Θεσσαλονίκην, Γ. Αἰκατερίνην Θεσ)νίκην, Γ. Γιαννόπουλον Ἄμφισσαν, Κοσμᾶν Ἀδλίδην Θεσ)νίκην, Ἀθαν. Ἀράπην Θεσ)νίκην, Γεώργ. Ἀγγέλου Θεσ)νίκην, Ἀνρὶ Ἀρδίττη Θεσσαλονίκην, Γ. Ζεβρέαν Θεσ)νίκην, Δ. Π. Ἀγγελίδην Ἄμφισσαν, Στυλ. Καζαντζῆν Θεσ)νίκην, Παν. Κ. Γρίβαν Κατερίνην, Κ. Γεράνιον Λάρισαν, Κ. Ἀποστολέρην Βόλον, Ἀνδρ. Κωστοῦρον Πάτρας, Γ. Βαρουξῆν Θεσ)νίκην, Ι. Κουμένου Θεσ)νίκην, Κ. Ἰορδάνογλου Θεσ)νίκην, Παντ. Σιδερόπουλον Θεσ)νίκην, Θωμᾶν Θ. Στογιάννον Καβάλλαν, Ἀπ. Σ. Τσολάκην Θεσ)νίκην, Ἀθ. Τσουτσάνην Μεγαλούπολιν, Νικ. Σούνταν Θεσ)νίκην, Εὐάγγ. Τόζον Σῦρον, Σπ. Τόζον Σῦρον, Ἀλ. Μεσσήνην Λάρισαν, Ἐπ. Καρενόπουλον Νάουσαν, Ὀρ. Ν. Παλάγκαν Θεσ)νίκην, Πέτρον Ι. Παπαπέτρον Πάτρας, Ἐμμ. Ν. Παπαδέλην Θεσ)νίκην, Χρ. Δ. Παναγιώτου Θεσ)νίκην, Γεώργ. Τρύφωνος Θεσ)νίκην, Νικ. Α. Νικολαΐδην Θεσ)νίκην, Κ. Ν. Οἰκονομόπουλον Θεσ)νίκην, Γ. Μαλαβάλον Μεσολόγγιον, Δημ. Α. Πρώντσην Θεσ)νίκην, Γεώρ. Ἀνδρ. Σωτηρόπουλον Πάτρας, Ζαχ. Ζαχαριάδην Θεσ)νίκην, Τηλ. Μπουφίδην Πύργον, Δημ. Τάσην Θεσ)νίκην, Α. Σ. Μίσιον Θεσ)νίκην, Βασ. Φαρμακίδην Θεσ)νίκην, Ν. Κ. Εὐμορφούλην Θεσ)νίκην, Α. Θεοχαρόπουλον Πάτρας, Ἀθαν. Δ. Βάθην Θεσ)νίκην, Παν. Μ. Τριανταφύλλου Θεσ)νίκην, Δημ. Ἀκουρῆν Θεσ)νίκην, Ὀνούφριον Ι. Κοσκινᾶν Ἰωάννινα, Νικ. Χ. Κατσικάτσον Θεσ)νίκην, Λύσ. Κανελλόπουλον Πάτρας, Ἠλ. Καραγεωργόπουλον, Ἄμφισσαν, Ἀλ. Θυμῆν Θεσ)νίκην, Σπῦρον Κ. Βρογιστινὸν Θεσ)νίκην, Φώτ. Κοτοπούλην Λάρισαν, Δημ. Τσίτον Εὔλαλον Ξάνθης, Δημ. Π. Δουμίτσαν Θεσ)νίκην, Ἀλ. Κορομβάκην Ἄστρος Κυνουρίας, Θωμ. Βραχυσεβᾶνον Θεσ)νίκην, Θρασ. Ἀραβανῆν Θεσ)νίκην, Γεώργ. Α. Ἀντωνίου Θήβας, Βασ. Γαλάτην Πάτρας, Ἀλ. Ἐλευθεριάδην Θεσ)νίκην, Τάκην Εὐνουχίδην Θεσ)νίκην, Γ. Γαλανόπουλον Ἀχαΐαν, Δημ. Ζαχαριάδην Θεσσαλονίκην, Μάνθον Κοτσιόπουλον Θεσ)νίκην, Γ. Χ. Κτενίδην Θεσ)νίκην, Χρ. Θθ. Καραλῆν Πάτρας, Π. Κλαρίδατον Πάτρας, Γ. Α. Βασιλάκην Θεσ)νίκην, Παν. Θεολογίδην Θεσ)νίκην, Μαρίαν Ἀναστασίου Πάτρας, Δ. Κ. Ζερβουδάκην Σῦρον, Ἰωάν. Ἀντωνόπουλον Πύργον, Νικ. Παν. Βῆχον Σῦρον, Ἀχιλλέα Γρ. Ἀβδελᾶν Θεσ)νίκην, Δημ. Ἀηδονίδην Θεσ)νίκην, Νικ. Εὐδαίμονα Θεσ)νίκην, Βασ. Σμήλκον Θεσ)νίκην (3 βιβλία), Ι. Κ. Χαραλαμπόπουλον Χράνους Ἀρκαδίας, Κ. Ε. Χασιώτην Θεσ)νίκην, Νίκον Μπούλαρην Γαστούνην Ἠλείας, Κ. Θ. Σοφιανόπουλον Θεσ)νίκην, Θεόδ. Νικολάου Θεσ)νίκην, Χαράλ. Ι. Χαραλαμπόπουλον Ἄμφισσαν.

Ἐστάλησαν ἁπλά:

Κους Κους: Δημ. Ἰωαννίδην Θεσσαλονίκην, Χ. Ξένην Ἐρυθραὶ Μεγαρίδος, Γ. Πύργον Σέρρας, Κ. Τσιγκρῆν Θήβας, Τιτίναν Σάλλα Θήβας, Δημ. Κ. Μειμαρίδην Θεσσαλονίκην, Ν. Κ. Σανιδᾶν ἢ Δημητρίου Τοπόλια Ἀμφίσσης, Ἀριστ. Μπουγιὰν Σικυῶνα Κορίνθου, Π. Σκυλᾶκον Κιάτου, Παρασκευὴν Παπαδάκη Καλάβρυτα, Α. Καραγεωργόπουλον Θεσ)νίκην.

Κους Κους: Δ. Γ. Κ. Χίου, Α. Σ. Γιαννογώργιον, Ι. Καλλίκην Θεσ)νίκην: Ἀποστείλατε ταχυδρομικῶς.

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Βλ. Ἀραπίδην. — Εὐχαριστοῦμεν, ἀλλὰ δὲν δεχόμεθα.

Τακτικὸν ἀναγνώστην, Λουτρό. Τὸ πιστοποιητικὸν ταὐτότητος παρελήφθη ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου σας, τὸ δὲ σχετικὸν ἔγγραφον ἔλαβεν ἀρ. πρωτοκόλλου ταμείου θυμάτων πολέμου 2116. 2) Τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον ἔλαβεν ἀριθ. πρωτοκόλλου ὑπουργείου Προνοίας 14403)18—2—32 καὶ ἐδόθη πρὸς ἐνέργειαν. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν. 3) Τὰ δικαιολογητικὰ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἔλαβον ἀριθ. πρωτοκόλλου ὑπουργείου Προνοίας 3080 καὶ ἐδόθησαν πρὸς ἐνέργειαν τὴν 8—3—32. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν.

κ. Α. Χονδρογιάννην, Σωκράκι. Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον σᾶς ἔστειλε σχετικὴν ἀπάντησιν τὴν 12 τρέχοντος.

κ. Κ. Χαραλάμπους, Τρίπολιν. Ἡ αἴτησίς σας ἔλαβεν ἀριθ. πρωτοκόλλου Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων 7468, δὲν ἐνηργήθη δὲ ἀκόμη λόγῳ πληθώρας συναφῶν ὑποθέσεων.

κ. Δ. Ἀδαλῆ, Κομοτινήν. Νὰ ὑποβάλετε σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Πολεμικῶν Ἀποζημιώσεων ὑπουργείου Οἰκονομικῶν διὰ νὰ σᾶς δοθῇ ὑπεύθυνος πληροφορία.

κ. Δ. Προβατᾶν, Ἔδεσσαν. Ἐφ' ὅσον τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον δὲν ἀνέγραψε τὸ κονδύλιον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Κοινότητος, πρέπει νὰ προσφύγητε εἰς τὴν Νομαρχίαν, ὡς ἄλλως τε ἀποφαίνεται καὶ ἡ Γενικὴ Διοίκησις Μακεδονίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 132238 ἐγγράφου της.

κ. Δ. Κωνσταντουλάκην, Βορροῦ. Δὲν προσελήφθη κανεὶς ἀκόμη, διότι δὲν ἐδόθη ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

κ. Φ. Κ., Ἐνταῦθα. Πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Νομαρχίαν σχετικὴ αἴτησις μετὰ πιστοποιητικῶν μητρῴου ἀρρένων, εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς ὅτι δὲν κατεδικάσθητε καὶ δὲν καταδιώκεσθε, Στρατολογικοῦ γραφείου ὅτι εἶσθε στρατολογικῶς ἐν τάξει καὶ Προέδρου τῆς Κοινότητος, ὅτι δὲν ἔχει ἄλλος τὸ ἐπώνυμον, ποὺ θέλετε νὰ ἀποκτήσετε.

κ. Χρ. Παναγιωτόπουλον, Ζώνην. Τὰ δικαιολογητικά σας ἔλαβον ἀριθ. πρωτοκόλλου ὑπουργείου Προνοίας 18722)29—2—32 καὶ ἐδόθησαν πρὸς ἐνέργειαν. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν.

κ. Γ. Γιαννουλόπουλον, Παρθένιον. Ὁμοίως. Ἀριθμὸς πρωτ. 18290)1—3—32.

κ. Β. Ριάζον, Ἄτταλην. Ἀπεφασίσθη νὰ μὴ λειτουργήσουν διὰ λόγους οἰκονομίας.

κ. Γ. Θεοδοσιάδην, Λόγγον. Ἐφ' ὅσον ἔχετε ὑπερβῆ τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας σας δὲν γίνεσθε δεκτὸς εἰς τὸ τμῆμα ἀξιωματικῶν τῆς Σχολῆς Ἀεροπορίας.

κ. Σπ. Παπαρρίζον, Πάτρας. Γράψατέ το ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐφημερίδα.

κ. Β. Α. Π., Τρίπολιν. Τὰ δικαιολογητικά σας πρέπει νὰ ὑποβάλητε εἰς τὴν Ἀνωτέραν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Πελοποννήσου. 2) Ἐθελοντὰς δὲν δέχονται εἰς τὴν Ἀεροπορίαν.

Τακτικὸν ἀναγνώστην, Ξάνθην. Ἐξαιρετικῶς ναί. 2) Δὲν ἐλήφθη οὐδεμία σχετικὴ ἀπόφασις.

κ. Ἀλκ. Χρύσανθον. Δὲν κατατάσσουν ἀστυφύλακας, πρὸς τὸ παρόν, ἐλλείψει πιστώσεως.

κ. Σ. Α. Ρ. Δὲν προβαίνει ἀκόμη εἰς κατατάξεις τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς διότι δὲν ἔχει πίστωσιν.

κ. Παν. Ἀθανασόπουλον, Οἰχαλίαν. Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν σχετικῶν αἰτήσεων ἔληξε πρὸ πολλοῦ. Τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως χάνεται ἐφ' ὅσον δὲν ὑποβάλλεται αἴτησις ἐντὸς 18μήνου ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ δικαιούχου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 18 Μαρτίου

Ἀεροπ. διὰ Θεσ)νίκην, διὰ τῆς ἑταιρίας «ΕΕΕΣ» ὥρα συμπληρωματικὸν τῆς ἐποχῆς 7.15΄ πρωΐνῆς.

Ἀεροπορικῶς: Διὰ Κωνσταντινούπολιν, διὰ τῆς ἐσπρέσσο» ὥρα 24.

Ἀεροπορικῶς δι' Αἴγυπτον, Περσίαν, Ἰνδίας, Σιάμ, Σουμάτραν, Ἰάβαν διὰ τῆς «Κ.Λ.Μ.» ὥρα 20.

Ἀεροπ. δι' Αἴγυπτον, Οὐγκάνταν, Κένια, Ταγκανί σίαν καὶ Νότιον Ἀφρικὴν Κέϊπ Τάουν διὰ τῆς ἀγγλικῆς ρείας «Ἰμπήριαλ Αἰργουέϊς»

Ἀεροπ. δι' Ὁλλανδίαν ἑταιρ. «Κ.Λ.Μ.» ὥρα 20.

Ἀναχωρήσεις σιδηρ)κῶς: ἁμαξοστοιχίας Σεμπλὸν γίνεται ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 11 συστημένη καὶ 1 μ. μ. ἡ συνήθης, τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας 5.30΄ μ. μ. ἡ συστημένη καὶ μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς: Διὰ Πάτρας, πολιν, Καλάμας γίνεται δεκτὴ ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 5 ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 6 τῆς προτεραίας. Μὲ τὴν Πατρῶν καὶ Τριπόλεως γίνεται τῆς μὲν ἁπλῆ ἀλληλογραφία τῆς 11.40 π.μ., ἡ δὲ συστημένη 10.40 π.μ.

«Ἀττική» 2 μ. μ. Βρινδήσιον. «Σεμίραμις» 7 π.μ. Βρινδήσιον. «Τάραντος» 8 π. μ. Λεμησὸν, σίναν.

«Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.

«Μάννα» 11 π. μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον.

«Ζέφυρος» 2 μ. μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Δάφνην, Καβάλλαν, Ἀλεξανδρούπολιν, Κάστρον.

«Πόπη» 2 μ. μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά.

«Τάσος» 2 μ. μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Κέρκυραν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Ἄρης» 2 μ. μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Παξούς, Κέρκυραν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Τῆνος» 2 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἀρμενιστήν, Εὔδηλον, Καρλόβασι, Βαθύ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι τὸ πηδαλιουχούμενον ἀερόπλοιον «Κόμης Ζέππελιν» θέλει ἀναχωρήσει ἐκ Φρειντρισχάφεν τῆς Γερμανίας καὶ ἐκτελέσει τέσσαρα δρομολόγια διὰ Βραζιλίαν, Ἀργεντινὴν καὶ λοιπὰς χώρας τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς κατὰ τὴν 20ὴν τρέχοντος, 3ην καὶ 17ην Ἀπριλίου καὶ 1ην Μαΐου ἐ. ἔ. Ἀεροπορικὰ τέλη ὡρίσθησαν τὰ ἑξῆς: Δραχμαὶ 25 ἀνὰ 5 γραμμάρια βάρους ἐπὶ τῶν διὰ Βραζιλίαν καὶ δρχ. 30 ἀνὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους ἐπὶ τῶν δι' Ἀργεντινὴν καὶ λοιπὴν Νότιον Ἀμερικὴν ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν καὶ ἐπιστολικῶν δελταρίων, δρχ. 25 ἀνὰ 25 γραμ. βάρους ἐπὶ τῶν ἐντύπων καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας διὰ Βραζιλίαν καὶ δραχ. 30 ἀνὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους ἐπὶ τῶν δι' Ἀργεντινὴν καὶ λοιπὴν Νότιον Ἀμερικήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1932
(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ταχυδρομείου Ἀθηνῶν)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τὴν 26ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐνεργηθήσεται τακτικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὰς βιβλιοδετικὰς ἐργασίας τῆς Γεν. Δ. Δημ. Λ)κοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1932—33.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 10—11 π. μ. παρὰ τῷ Τμήματι Γραμματείας τῆς Γ. Δ. Δ. Λ)κοῦ.

Ὁ Γεν. Γ)τὴς κ. α. α.
Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ Α. Ε.
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ Εν ὄψει εἰς Δραχμὰς καὶ ξένον νόμισμα . . . . 4 %
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ μέχρι δρ. 100.000 ἢ ξένον νόμισμα μέχρι τοῦ ἰσοτίμου τῶν 100.000 5 1)4 %
Ἐκτελεῖται πάσης φύσεως Τραπεζιτικὴ ἐργασία.

Ὁ νέος Ποινικὸς Κῶδιξ καὶ αἱ θεμελιώδεις αὐτοῦ βάσεις

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

σημεύει ἡ δευτέρα ἀρχὴ τῆς ἐξατομικεύσεως τῆς ποινῆς, καθ' ἣν αὐτὴ δέον νὰ προσαρμόζηται πρὸς τὴν ψυχικὴν ἀτομικότητα τοῦ ἐγκληματίου καὶ ἐξ ἧς ἀπέρρευσε καὶ ἡ ψυχολογικὴ διάκρισις τῶν ἐγκληματιῶν, εἰς ἐγκληματίας ἐκ περιστάσεως καὶ ἐγκληματίας καθ' ἕξιν ἢ ἐκ χαρακτῆρος.

Συμφώνως πρὸς τὰς δύο ταύτας ἀρχάς, διεμορφώθησαν ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς ἐπιτροπῆς αἱ ποιναὶ κατ' εἶδος καὶ μέτρον ὡς καὶ τὰ λεγόμενα ἀσφαλιστικὰ μέτρα καὶ ἐκανονίσθη τὸ δικαίωμα τοῦ δικαστοῦ τῆς προσμετρήσεως τῆς ποινῆς διά τε τῶν γενικῶν περὶ αὐτῆς κανόνων τῶν ἀναγραφομένων ἐν ἄρθρῳ 63ῳ καὶ διὰ τῶν εἰδικῶν ἐφ' ἑκάστου ἐγκλήματος διατάξεων.

Ἀλλὰ πρὸς πλήρη διασάφησιν τῶν ἐφαρμοσθεισῶν ἀρχῶν καὶ ἀποφυγὴν πάσης συγχύσεως, ὁ κ. Ἠλιόπουλος ἔκρινεν ἀναγκαίαν τὴν δημοσίευσιν καὶ δύο μελετῶν του, δι' ὧν ἐπολέμησε τὰς θεωρίας τῆς ὑπὸ τοῦ διασήμου Λομπρόζο ἱδρυθείσης Ἰταλικῆς Σχολῆς καὶ ἰδίως τοῦ σπουδαιοτέρου ἀντιπροσώπου αὐτῆς Ἐρρίκου Φέρρι. Καθόσον, ὡς ἐξηγεῖ ἐν τῷ προλόγῳ του, ὑπό τινων πιστεύεται ἀκόμη ὅτι αἱ θεωρίαι αὗται ἀποτελοῦσι τὴν τελευταίαν ἐξέλιξιν τῆς ἐπιστήμης, ἐνῷ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου αὗται γενικῶς κατεδικάσθησαν.

Καὶ πράγματι, περὶ τούτου οὐδεμία ἀμφιβολία ἀπομένει εἰς τὸν ἀναγινώσκοντα τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ κ. Ἠλιοπούλου λίαν ἀναλυτικὴν κριτικὴν τοῦ «σχεδίου νέου Ἰταλικοῦ ποινικοῦ κώδικος», ἐν ᾧ εὗρον ἐφαρμογὴν αἱ ὑπὸ τοῦ Φέρρι διδαχθεῖσαι θεωρίαι, ὅπερ ὅμως σχέδιον οὐδαμοῦ ἐλήφθη ὑπ' ὄψει, ἀπερρίφθη δὲ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἰταλίᾳ.

Ἀλλὰ μεῖζον ἔτι προκαλεῖ ἐνδιαφέρον ἡ περὶ τῆς ἀνθρωπολογικῆς θεωρίας τοῦ Λομπρόζο κριτικὴ μελέτη, δι' ἧς ὁ κ. Ἠλιόπουλος, στηριζόμενος εἰς τὰς γνώμας ὅλων τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων τῆς Εὐρώπης, καταδεικνύει τὴν ἔλλειψιν ἀπ' αὐτῆς πάσης ἐπιστημονικῆς ἀξίας.

Τοιοῦτον εἶνε, κατὰ τὰς γενικὰς αὐτοῦ βάσεις, τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς παρασκευασθὲν σχέδιον. Καὶ δικαίως ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων καθηγητὴς τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἔγραψε περὶ αὐτοῦ ὅτι περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ συγχρόνως εἰς τὴν συνεσιν τῶν συντακτῶν του.

Δὲν γνωρίζομεν ποία κρατεῖ σκέψις παρὰ τῇ Κυβερνήσει. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι, πεπατωθείσης τῆς τόσον εὐσυνειδήτου καὶ πεφωτισμένης ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς, δὲν πρέπει ἐπὶ πλέον νὰ ἀναβάλλεται ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ποινικοῦ ἡμῶν δικαίου, καθ' ἣν ἐποχὴν πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη αὕτη, εἰδικώτερον δὲ δι' ἡμᾶς ἐπιβάλλει ταύτην καὶ ἡ τελευταῖον παρατηρουμένη ἔντασις τῆς ἐγκληματικότητος.

Κ. ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἀεροπορίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς θὰ περιίπτανται ἄνωθεν τῆς πρωτευούσης περὶ τὰ τεσσαράκοντα ἀεροπλάνα.

Χθὲς ἔφθασαν ἐνταῦθα καὶ προσεγειώθησαν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Τατοΐου δύο σμήνη ἀεροπλάνων τῶν συνταγμάτων Λαρίσης καὶ Θεσσαλονίκης.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Οἱ κυβερνῆται τῶν ἱστιοφόρων, κατόπιν τῆς δηλώσεως τῶν ἁρμοδίων περὶ ἀμέσου εὐμενοῦς ἐξετάσεως τῶν ζητημάτων τῆς ἱστιοφόρου ναυτιλίας, ἐκήρυξαν λήξαντα τὸν παροπλισμὸν τῶν σκαφῶν των.

— Ἡ μαθήτρια Δέσπ. Χασάκη, ἐτῶν 17, ἀπεπειράθη χθὲς εἰς Πειραιᾶ ν' αὐτοκτονήσῃ λαβοῦσα δόσιν φωτιστικοῦ οἰνοπνεύματος, ἐπειδὴ οἱ οἰκεῖοι της τὴν κατέλαβον συνομιλοῦσαν μετά τινος νέου. Ἡ αὐτόχειρ μετεφέρθη εἰς τὸ Ζάννειον Νοσοκομεῖον.

— Ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ ἐντὸς τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαμούρη 17 οἰκίας της ἡ 23ετὴς Βιολέττα Παπαδοπούλου λαβοῦσα δόσιν φωτιστικοῦ οἰνοπνεύματος. Οἱ λόγοι τῆς ἀποπείρας δὲν ἐγνώσθησαν.

— Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ψυχοπαθὴς Δ. Κωνσταντίνου, ἐτῶν 48, ὑπήκοος Σέρβος, ἔγγαμος καὶ ἐγκατεστημένος ἐν Αἰγύπτῳ, ὅστις ἐνοσηλεύετο εἰς τὴν ἐν Ν. Φαλήρῳ νευρολογικὴν κλινικὴν Κατσαρᾶ, διέλαθε τὴν προσοχὴν τῶν νοσοκόμων καὶ ηὐτοκτόνησε, ριφθεὶς ἐκ τῆς ταράτσης τῆς κλινικῆς εἰς τὸ πλακόστρωτον.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ καὶ πωλοῦνται ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ τῆς ὀκᾶς εἰς τὸ πρατήριον ἐφημερίδων ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους ἀρ. 7 (Στοὰ Πάππου).

FLASHOGRAPH
Ἡ θαυμασία Ἐφεύρεσις τῶν Ἀμερικανικῶν Ἐργοστασίων
FADA
ΕΞΕΥΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΔΙ' ΕΝΔΕΙΞΕΩΣ ΦΩΤΕΙΝΟΥ ΣΩΛΗΝΟΣ ΑΕΡΙΟΥ "ΝΕΟΝ" ΑΝΕΥ ΤΟΥ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΘΟΡΥΒΟΥ ΠΑΡΑΣΙΤΩΝ
Τὸ πολυτελέστερον ἀριστοκρατικώτερον ἀμερικανικὸν ραδιόφωνον „ΦΕΪΔΑ„
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΣΠ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΣ—ΧΙΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 1
Αἴθουσαι ἐπιδείξεως καὶ ἐργαστήρια — ΟΔΟΣ ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 13
ΑΚΡΟΑΣΕΙΣ: Δευτέρα, Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ 9—11 μ. μ.
Ο ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΣ ΟΙΚΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΕΡΜΑ ΤΗΣ Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟ ΑΠΟΤΡΟΠΑΙΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΧΑΡΟΚΟΠΟΥ

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Δικαστηρίου χθὲς τὸ πρωῒ ὡμίλησαν οἱ δικηγόροι τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς κ. κ. Γκονόπουλος, Κομνηνὸς καὶ Πολυχρονόπουλος. Καὶ οἱ τρεῖς συνεφώνησαν μὲ τὴν πρότασιν τοῦ Εἰσαγγελέως ὅπως καταδικασθοῦν εἰς θάνατον αἱ τρεῖς γυναῖκες κατηγορούμεναι καὶ ὁ Μοσκιός, ἐτόνισαν δὲ ὅτι ὁ κυρίως μοχλὸς τοῦ ἐγκλήματος ἦτο ἡ σύζυγος τοῦ θύματος Φούλα.

Τὸ ἀπόγευμα ὡμίλησεν ὁ τελευταῖος τῶν συνηγόρων τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς κ. Μαγιάκος, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ περιγράφει τὸ ἔγκλημα καὶ τὰς φρικιαστικάς του λεπτομερείας λέγει ἐν ἐπιλόγῳ τὰ ἑξῆς:

Δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον, κύριοι ἔνορκοι, καμπτόμενοι ἐξ οἱασδήποτε ἀνεπιτρέπτου ἀδυναμίας, λησμονοῦντες ὅτι εἶσθε ἐκεῖ ὑψηλὰ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας οἱ τίμιοι παραστάται, μὲ τὴν ποσαίσθησιν ὅτι ἐπιεικείαν ἐπιδεικνύετε, νὰ διαπράξετε τὴν σκληρότητα νὰ φαρμακώσητε εἰς τὸ διηνεκὲς μίαν ὁλόκληρον τῶν παιδιῶν ἐκείνων ζωήν, νὰ ἐμποδίσετε τὸν πανδαμάτορα χρόνον νὰ ρίψῃ τὴν εὐεργετικὴν του λήθην ἐπὶ τοῦ δράματος καὶ τῶν προσώπων αὐτοῦ καὶ νὰ καταδικάσετε τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα εἰς τὸ ἰσόβιον μαρτύριον νὰ ξέρουν ὅτι ἐκεῖ στὴ φυλακὴ ὑπάρχει ἡ μάννα των ποὺ σκότωσε τὸν πατέρα των.

Δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον εἰς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐδὲ φαντάζομαι ὑμᾶς ἱκανοὺς νὰ ἐκδώσητε ἀπόφασιν ἡ ὁποία θὰ «περιάπτῃ τῇ πόλει δόξαν αἰσχρὰν καὶ οὔτε τῶν προγόνων οὔτε ὑμῶν ἀξίαν.»

Ὁ κ. Μαγιάκος, τελευταῖος τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, κλείει τὴν σειρὰν τῶν συνηγόρων τῆς πλευρᾶς ταύτης, ἀρχίζουν δὲ κατόπιν οἱ δικηγόροι τῆς ὑπερασπίσεως, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τῶν συνηγόρων τῶν Α. Μαγουλοπούλου καὶ Καγκαρᾶ. Πρῶτος ἐκ τούτων ὁμιλεῖ ὁ κ. Ἠλ. Δημητριάδης, ὁ ὁποῖος ἀντιλων ἐπιχειρήματα καὶ ἀπὸ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ζητεῖ τὴν ἀθώωσιν τοῦ πελάτου του Ἀντ. Μαγουλοπούλου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ

ΕΨΗΦΙΣΘΗ ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Γερουσίας ἐπανελήφθη ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς γραμμῆς Ἑλληνικῶν λιμένων — Βορείου Ἀμερικῆς. Οἱ κ.κ. Μπέμπης καὶ Χατζηκυριάκος, ὁμιλοῦντες διὰ μακρῶν, κηρύσσονται ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου, ἐνῷ ὁ κ. Κακουλίδης κηρύσσεται κατ' αὐτοῦ.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (πρωθ.). Κύριοι Γερουσιασταί, θὰ ἤθελα νὰ εἴπω ὀλίγας λέξεις διὰ τὴν Γερουσίαν. Τὸ ζήτημα τῆς ὑποστηρίξεως τῆς ναυτιλίας μας, ἡ ὁποία εἶνε μία ἀπὸ τὰς σπουδαιοτέρας πηγὰς τοῦ πλούτου μας, τὸ ζήτημα αὐτὸ καθυστέρησε ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους, ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τῆς Κυβερνήσεως μας συνεκροτήσαμεν τὴν μεγάλην ἐπιτροπὴν τὴν Κοινοβουλευτικήν, ἡ ὁποία πράγματι ἔκαμε μίαν ἐργασίαν ἐμπεριστατωμένην ὅπως γίνεται εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπως σπανίως γίνεται παρ' ἡμῖν ἐργασία τοιούτων ἐπιτροπῶν. Ὁπωσδήποτε τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἀπέβη μακρόν, ὅταν δὲ ἐπερατώθη καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὴν κρίσιν τῆς Κυβερνήσεως ἀμέσως ἡ πρώτη ἐντύπωσίς μου ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνδρομὴν πρὸς τὴν ὑπερωκεάνειον ἀτμοπλοΐαν μας, ἦτο ὅτι ἡ κατάστασις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν μας, δὲν ἐπέτρεπε δυστυχῶς τοιαύτην συνδρομήν, τὴν ὁποίαν προτείνει ἡ Ἐπιτροπή. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐνῷ διὰ τὸν ἄλλον κλάδον τὸν ἀφορῶντα τὴν ἀτμοπλοΐαν ὑπεχώρησα, εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα ἐδήλωσα, ὅτι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἀπασχολούμεθα, διότι αἱ δαπάναι εἶνε τόσαι, ὥστε ὑπερβαίνουν τὰς δυνάμεις μας. Ἀλλ' ὅταν τελευταῖον δηλ. πρὸ τεσσάρων περίπου μηνῶν ἐπανῆλθε καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπὸ τὴν ἰδικήν μου κρίσιν καὶ μοῦ ὑπεστηρίχθη ὅτι ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν ἕνα πρόγραμμα πολὺ μετριοφρονέστερον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπερωκεάνειον ἀτμοπλοΐαν μας, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ μᾶς κοστίσῃ περισσότερον ἀπὸ 8 περίπου ἑκατομμύρια καὶ προσετέθη ὅτι διὰ μιᾶς διαρρυθμίσεως φορολογικῆς ἠμποροῦμεν νὰ πάσωμεν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἕνα πόρον 4 % ἐπομένως περιωρίσθη ἡ ἐπιχορήγησις τὴν ὁποίαν δίδομεν εἰς 4 ἑκατομμύρια, μοῦ προσήχθησαν δὲ ὑπολογισμοί, ὅτι ἡ Ἑταιρεία αὐτὴ ἀπασχολεῖ ἕνα προσωπικὸν 1700 περίπου προσώπων, τότε εἶπον, ὅτι μάλιστα, δέχομαι, δὲν μποροῦμεν ν' ἀφήσωμεν νὰ κλείσῃ αὐτὴ ἡ Ἑταιρεία καὶ νὰ χαθῇ ἡ Ἑλληνικὴ ὑπερωκεάνειος γραμμὴ μὲ τὸν κίνδυνον νὰ ἔχωμεν 1700 περίπου ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται εἴτε ὡς ὑπάλληλοι, εἴτε ὡς ναῦται καὶ ἐν γένει ὡς μαθηταὶ εἰς τὴν Ἑταιρείαν αὐτήν. Ἀλλ' εἶπον τὸ ἑξῆς: Εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς ἴσως ἐκλογῶν. Δὲν νομίζω, ὅτι εἶνε ὀρθὸν εἰς τὰς παραμονὰς ἐκλογῶν νὰ συνάψωμεν μίαν τοιαύτην σύμβασιν, ἡ ὁποία δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς παρεξηγήσεις καὶ εἰς ἐπικρίσεις, αἱ ὁποῖαι νὰ εἶνε βλαπτικαὶ εἰς τὰς ἐκλογάς. Τώρα πρέπει νὰ σᾶς πῶ, ὅτι ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα καθήκοντα τοῦ Κυβερνήτου εἶνε νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ συνάπτῃ τὰς συμβάσεις ἐκείνας, τὰς ὁποίας θεωρεῖ συμφερούσας εἰς τὸν τόπον, ὁσονδήποτε καὶ ἂν πρόκειται νὰ ἐπικριθῇ, καὶ ὁσονδήποτε καὶ ἂν πρόκειται νὰ παρεξηγηθῇ. Ἀλλὰ βάζω καὶ κάποιο ὅριον χρονικὸν εἰς αὐτὴν τὴν δουλειάν. Νὰ τὸ κάμω εἰς τὸ 1ον, 2ον, 3ον ἔτος, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τετάρτου. Ἀλλ' ὅταν ἀπέχωμεν ὀλίγους μόνον μῆνας ἀπὸ τὰς ἐκλογάς, δὲν νομίζω ὅτι εἶνε σωστόν, δὲν νομίζω ὅτι εἶνε πολιτικόν. Καὶ διὰ τοῦτο εἶπον εἰς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον καὶ εἰς τὸν κ. Μαρῆν —διότι εὑρέθησαν ἀπολύτως σύμφωνοι— ὅτι εἶμαι πρόθυμος νὰ ὑποβληθῇ αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλήν, ὑπὸ ἕναν ὅρον, ὅτι θὰ ζητηθῇ ἐπ' αὐτοῦ ἡ γνώμη ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν εἰς τὴν κάτω Βουλὴν ἐν συμβουλίῳ καὶ ἐκεῖ θὰ φανῇ ὅταν καὶ ἐκεῖνοι θὰ συμφωνήσουν, ἂν ἐπιβάλλεται νὰ λάβωμεν αὐτὴν τὴν πρόνοιαν. Καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν στὰς 18 Δεκεμβρίου εἶχον καλέσει τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν πολιτικῶν κομμάτων διὰ νὰ συνεννοηθῶμεν διὰ τὴν γενικωτέραν οἰκονομικὴν κατάστασιν, τοὺς εἶπα: Ἀκοῦτε ἐδῶ. Ἔχομεν καὶ ἕνα ἄλλο ζήτημα, διὰ τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς ὁμιλήσῃ ὁ συνάδελφός μου ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν. Μᾶς εἶπον, μάλιστα. Δὲν μποροῦμε νὰ διαφωνήσωμεν, πρέπει νὰ ἐνισχύσωμεν αὐτὴν τὴν γραμμήν. Πρέπει ὅμως νὰ μᾶς στείλετε ὅλα τὰ στοιχεῖα. Τοὺς ἐστείλαμε δὲ τὰ στοιχεῖα πολὺ προτοῦ γίνῃ ἡ δημοσία συζήτησις. Εἰσηγητὴς δὲ τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν κάτω Βουλὴν ὑπῆρξεν ἐπιφανὲς μέλος τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, τὸ λέγω δὲ αὐτό, ὄχι διὰ νὰ ἐπιρρίψω εὐθύνας ἐπὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἀλλὰ διὰ νὰ σᾶς ἐξηγήσω ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλὴν μὲ συμφωνίαν ὅλων τῶν κομμάτων. Καὶ ἐπειδὴ ἐπεκυρώθη ἐδῶ ἀπὸ ἀντιπροσώπους τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἔχω τὸ καθῆκον νὰ σᾶς δηλώσω, ὅτι ἐπειδὴ τὸ νομοσχέδιον θὰ ψηφισθῇ ἐδῶ μὲ τροπολογίας, ἐπομένως δὲν γίνεται νόμος τοῦ Κράτους, θὰ γυρίσῃ πάλιν εἰς τὴν Βουλήν, θὰ ὁμιλήσουν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων κομμάτων καὶ θὰ δοθῇ ἀφορμὴ καὶ τοὺς εἴπω, ὅτι ἂν κύριοι ἔχετε νὰ ὁμιλήσητε κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, δὲν θὰ χρησιμοποιήσω τὴν πλειοψηφίαν μου διὰ νὰ τὸ ἐπιβάλω. Εἶμαι πρόθυμος νὰ ἀκούσω πᾶσαν ἀντίθετον γνώμην καὶ νὰ δεχθῶ οἱανδήποτε τροπολογίαν. Αὐτὰς τὰς ἐξηγήσεις ἐνόμισα καθῆκον νὰ δώσω εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ψηφίζεται ἀκολούθως τὸ νομοσχέδιον καθὼς καὶ τὸ «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὰ ταμεῖα ἀσφαλίσεως ὡρισμένων κατηγοριῶν» καὶ ἡ συνεδρίασις λύεται διὰ σήμερον τὸ ἀπόγευμα.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς διεξήχθη εὐρυτάτη συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Μουντζουρίδου διὰ τὰς σκανδαλώδεις ἐνεργείας τοῦ νομάρχου Ἀργολιδοκορινθίας. Ὁ κ. Λιδωρίκης δίδει ἐξηγήσεις.

Ἐπίσης συζητεῖται ἐπερώτησις τοῦ κ. Π. Ράλλη διὰ τὸν σκανδαλώδη καὶ κομματικὸν τρόπον τῆς διοικήσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου.

Συνεχίζων λέγει ὅτι κατὰ τὸ 1927 τὸν Ἰούνιον ἦτο ἐν δράσει ἡ περίφημος Ἀγγλοαμερικανικὴ Τράπεζα καὶ ἐνῷ σύμφωνα μὲ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ἱδρύματος τὰ χρήματά του ἔδει νὰ εἶνε κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ ἄλλην ἀνεγνωρισμένην τοιαύτην, τὸν Ἰούνιον 1927 κατατίθενται εἰς τὴν Ἀγγλοαμερικανικὴν Τράπεζαν 300 χιλ. δραχ. ἐνῷ ἀπὸ 10ετίας χρηματοφύλαξ τοῦ ἱδρύματος ἦτο ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. Μετά τινας ἡμέρας ἀπὸ τὴν κατάθεσιν ἱδρύεται ὑποκατάστημα τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς ἐν Τήνῳ καὶ διορίζεται διευθυντὴς αὐτοῦ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ ἱδρύματος, ἀδελφὸς τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἀλαβάνου.

Ὁ κ. ΑΛΑΒΑΝΟΣ δικαιολογεῖ τὰς ἐνεργείας τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ.

Λύεται κατόπιν ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 4.30΄ μ.μ. τῆς σήμερον.

ΟΙ ΛΑΪΚΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Μᾶς ἀνακοινοῦται ὅτι οἱ Λαϊκοὶ Πολιτικοὶ Σύλλογοι, τῶν ὁποίων ἐπεδιώχθη ἡ ἵδρυσις ἐπὶ τῇ προβλέψει τῆς ταχυτάτης διενεργείας τῶν ἐκλογῶν, εἰς οὐδεμίαν ἤδη ἔχουσι νὰ προβῶσιν ἐνέργειαν, ἐφ' ὅσον εἰσέτι οὐδὲν ἀπεφασίσθη περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ οὐδὲν περὶ ἐκλογῶν γνωστόν, ὁ δὲ σκοπὸς τῶν συλλόγων τούτων εἶνε ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον προεκλογικὸς καὶ πρὸς διευκόλυνσιν τῆς κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀπαιτουμένης ἐνεργείας συνιστῶνται.

Ο κ. ΜΑΡΗΣ ΑΝΑΠΤΥΣΣΩΝ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ

ΕΤΟΝΙΣΕΝ ΟΤΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΤΩΝ ΔΕΟΝ ΝΑ ΔΟΘΗ Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ

ΑΠΕΚΡΟΥΣΕ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΩΣ ΠΑΣΑΝ ΙΔΕΑΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΛΥΣΕΩΣ

Διεβιβάσθη ἐκ Παρισίων εὐρυτάτη περίληψις τῆς εἰσηγήσεως τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ κ. Μαρῆς ἐνώπιον τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ. τ. Ε. ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος.

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Μαρῆς τὴν ἐνεστῶσαν οἰκονομικήν μας κατάστασιν συνέδεσε μὲ τὴν ὅλην προσπάθειαν πρὸς οἰκονομικὴν καὶ δημοσιονομικὴν ἀνασύνταξιν τῆς χώρας καὶ τὰς σχετικὰς δυσκολίας, «κατὰ τῶν ὁποίων», εἶπε, «προσέκρουσαν καὶ αἱ ἰδικαί μας καὶ αἱ ἰδικαί σας προσπάθειαι».

«Γνωρίζετε», ἐτόνισεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, «τὸ πρόγραμμα αὐτῆς τῆς ἐξυγιάνσεως ἐχαράχθη ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις σας καὶ μὲ τὴν πολύτιμον συνεργασίαν σας, διὰ τὴν ὁποίαν σᾶς εἴμεθα πάντοτε εὐγνώμονες.»

Μεθ' ὃ ὑπέμνησεν ὅτι ἡ Δημοσιονομική, ἧς ἔργον εἶνε τὸ πρόγραμμα τοῦτο τῆς οἰκονομικῆς καὶ δημοσιονομικῆς μας ἐξυγιάνσεως, τὸ συνταχθὲν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς σταθεροποιήσεως τῆς δραχμῆς τῷ 1927, ἐγνώριζεν ἀπὸ τότε ὅτι εἰς τὸ ἰσοζύγιον μας πληρωμῶν εἴχομεν ἓν σταθερὸν ἐτήσιον ἔλλειμμα καὶ ὅτι ἡ μόνη μας διέξοδος ἦτο ἡ κατασκευὴ τῶν παραγωγικῶν ἔργων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς μας. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἐγνώριζεν ἐπίσης ὅτι τὰ ἔργα αὐτὰ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ γίνουν ἢ διὰ δανείου. Ἐπομένως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ξενίζῃ σήμερον ἡ αἴτησις τῆς ἐνισχύσεως μας διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῶν τῶν ἔργων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύγχρονον αἴτησιν ἐκ μέρους μας περὶ ἀναστολῆς τῶν χρεωλυσίων, ἀναστολῆς καθισταμένης ἀναγκαίας διὰ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ κ. Γ. Μαρῆς ὑπεστήριξεν ὅτι τὴν λύσιν καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἑλλὰς τὸ καθ' ἑαυτὴν ἔκαμεν ὅ,τι ἦτο δυνατὸν διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐξόδων καὶ ὑπέμνησεν ὅτι ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπή, συστηματικῶς παρακολουθήσασα, διὰ τῶν τριμηνιαίων ἐκθέσεων ποὺ τῆς ὑπεβάλλομεν, τὴν δημοσιονομικήν μας πολιτικὴν καὶ τὸν προϋπολογισμόν μας, ὄχι μόνον ἐνέκρινε πάντοτε καὶ τὸν πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον, ἀλλὰ καὶ ρητῶς μᾶς ἐπήνεσεν εἰς τὴν σύνοδον τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1930 ὅταν ὑπεβάλομεν τὴν τελευταίαν, κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς Σταθεροποιήσεως, τριμηνιαίαν μας ἔκθεσιν.

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ἐξετάζων λεπτομερέστερον τὸ πρόβλημα τοῦ ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ κ. Μαρῆς [illegible] ὅτι ἡ χώρα ὑπῆρξε «θῦμα [illegible] τῶν περιστάσεων ἰδιαιτέρως δυσμενῶν διὰ τὴν ἐθνικήν της οἰκονομίαν, τῶν σεισμῶν τῆς Κορίνθου, τοῦ δαγγείου, διαδοχικῶν πλημμυρῶν, παρατεταμένων ξηρασιῶν, χειμώνων δριμέων καὶ ἄλλων γεωργικῶν θεομηνιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπέδρασαν δυσμενῶς ἐπὶ τῶν ἐσόδων μας καὶ ἐδημιούργησαν τὴν ἀνάγκην αὐξήσεως τῶν δαπανῶν μας». Ὡς νὰ μὴ ἤρκουν αἱ δυσκολίαι αὗται, διὰ τόπον μάλιστα διανύοντα τὴν περίοδον τῆς προσαρμογῆς των πρὸς τὴν νέαν κατεύθυνσιν, τὴν δημιουργηθεῖσαν διὰ τῆς νομισματικῆς σταθεροποιήσεως, ἐπῆλθεν ἔτι μᾶλλον διαταράσσουσα τὴν οἰκονομικήν μας ζωὴν καὶ ἡ παγκόσμιος κρίσις. Παρὰ ταῦτα, χάρις εἰς τὴν ἀσκηθεῖσαν ἐκ μέρους μας πολιτικὴν καὶ τὸν αὐστηρότατον ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔλεγχον, ἀσκούμενον—εἶπεν ἐπὶ λέξει ὁ κ. Γ. Μαρῆς —«ὄχι μόνον κατὰ τὴν σύνταξιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ὡς ὁ κ. Νημάγερ γνωρίζει— ἔγινε δυνατὴ ἡ ἰσοσκέλισις, ἂν καὶ ἐχρειάσθη νὰ ἐπιβαρυνθῇ μὲ νέας δαπάνας 1500 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἐπιβληθείσας λόγῳ αὐξήσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων χρεῶν, ἐκ τῆς ἀνάγκης μερικῆς προσαρμογῆς τῶν μισθῶν καὶ συντάξεων πρὸς τὸν τιμάριθμον καὶ δι' ἄλλας τινὰς ἐπιτακτικὰς ἀνάγκας.

Μ' ὅλα ταῦτα οἱ προϋπολογισμοί μας ὄχι μόνον ἰσοσκελίζοντο, ἀλλὰ καὶ ἐπραγματοποίησαν καὶ πλεονάσματα ἀνελθόντα εἰς 1700 ἑκατομμύρια δραχμῶν (ἐκτὸς ποσοῦ 400 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, διατηρηθέντος ὡς ἐφεδρικοῦ κεφαλαίου ἀσφαλείας), τὰ δὲ πλεονάσματα ταῦτα διετέθησαν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων, κατασκευὴν σχολικῶν κτιρίων καὶ ἄλλας δαπάνας, αὐξανούσας τὸ ἐθνικὸν κεφάλαιον καὶ λεπτομερῶς ἀναφερομένας εἰς σημείωμα, τεθὲν ὑπ' ὄψει τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς προσεχοῦς χρήσεως, πέμπτον τῆς παρούσης κυβερνήσεως, ὁ κ. Γ. Μαρῆς ἐτόνισεν ὅτι μέχρι τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ὑπῆρχεν ἡ ἐλπὶς νὰ ἰσοσκελισθῇ καὶ αὐτὸς ἄνευ προσφυγῆς εἰς τὸ ἐφεδρικὸν κεφάλαιον ἀσφαλείας τῶν 400 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, χάρις εἰς νέας περιστολὰς δαπανῶν καί, μολονότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ κρίσις εἶχεν ἐπίδρα δυσμενῶς καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν ἐπὶ τῆς φορολογικῆς ἀποδόσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ χρεωστάσιον Χοῦβερ ἐπέβαλεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἀπώλειαν 80 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ὅμως ἡ κατάστασις ἐχειροτέρευσεν αἰφνιδίως καὶ ἡ ἀντίστασίς μας ἐκάμφθη «εἰς τὸ ἀσθενέστερον τῆς σημεῖον, ἤτοι εἰς τὴν νομισματικήν μας σταθεροποίησιν δεδομένου ὅτι, ὡς εἶνε γνωστὸν εἰς τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν τὸ ἀσθενὲς σημεῖον τοῦ σχεδίου οἰκονομικῆς μας ἐξυγιάνσεως εὑρίσκετο εἰς τὸ σταθερῶς χρεωστικὸν ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν».

Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ

Ἀκολούθως ὁ κ. Μαρῆς ὑπέμνησεν ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου ἦτο προφανὲς ὅτι ἡ νομισματική μας σταθεροποίησις θὰ ἐξησφαλίζετο μόνον διὰ τῆς ἐλαττώσεως αὐτῆς τῆς παθητικότητος τοῦ ἰσοζυγίου μας πληρωμῶν. Ἡ ἐλάττωσις τῆς παθητικότητος ταύτης θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον δι' αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον αἱ προκάτοχοι τῆς παρούσης κυβερνήσεως ἤρχισαν τὴν κατασκευὴν τῶν παραγωγικῶν ἔργων τοῦ Ἀξιοῦ καὶ ἀπεφάσισαν τὴν κατασκευὴν καὶ ἄλλων παραγωγικῶν ἔργων τῆς αὐτῆς φύσεως, ἡ δὲ παροῦσα, συνεχίσασα τὰ ἔργα τοῦ Ἀξιοῦ ἠρκέσθη μεταξὺ τῶν ἄλλων νὰ ἀρχίσῃ τὰ ἔργα τοῦ Στρυμόνος μόνον, ἀναβάλλουσα δι' ἀργότερον τὰ ὑπόλοιπα.

Τὰ διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὅμως συναφθέντα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δάνεια ὡς καὶ τὰ ἄλλα, ἐμπορικὰ καὶ τραπεζικὰ δάνεια, ἐχρησίμευσαν συγχρόνως πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς εἰς ξένον συνάλλαγμα ἐφεδρείας τῆς χώρας μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν θὰ ηὔξανεν ἡ παραγωγή της. Παρὰ τὴν εἰς ξένον συνάλλαγμα ὅμως ἐνίσχυσιν ταύτην, τὸ κάλυμμα τοῦ νομίσματός μας ἔπεσεν ἀπὸ 4010 εἰς 1353 ἑκατομμύρια δραχμῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου καὶ τὸ ἔλλειμμα τοῦ λογαριασμοῦ μας πληρωμῶν ἀνέρχεται, ἀπὸ τῆς σταθεροποιήσεως καὶ ἐντεῦθεν, εἰς ὑπὲρ τὰ 8 ἑκατομμύρια λιρῶν ἐτησίως.

Ἀκολούθως ὁ κ. Μαρῆς ἐτόνισε τὴν ἰδιαιτέρως ἀνησυχητικὴν μείωσιν τοῦ καλύμματος ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου λόγῳ τῆς ὑποτιμήσεως τῆς ἀγγλικῆς λίρας, τὴν ἐπιβληθεῖσαν ἀνάγκην δρακοντείων συναλλαγματικῶν περιορισμῶν, τὴν ὡς ἐκ τούτου ἀναπόφευκτον μείωσιν τῶν εἰσπράξεων καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ πτῶσις τοῦ καλύμματός μας δὲν ἐσταμάτησε, διότι διεκόπη ἡ εἴσοδος εἰς τὴν χώραν συναλλάγματος ξένου ἐξ οἱασδήποτε πηγῆς ἄλλης πλὴν τῆς τοῦ ἐξαγωγικοῦ μας ἐμπορίου, καμφθέντος ὅμως καὶ αὐτοῦ λόγῳ ἐπίσης τῆς γενικῆς κρίσεως.

Οὕτως ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1931 μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου 1932 αἱ μὲν εἰσπράξεις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἠλαττοῦντο κατὰ 372 ἑκατομμύρια, τὸ δὲ κάλυμμα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἔπιπτεν ἀπὸ 48,56 % (τέλος Σεπτεμβρίου) εἰς τὰ 32,44 % (τέλος Φεβρουαρίου).

Ἡ κατάστασις αὕτη τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ καλύμματος ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἔλλειψιν κεφαλαίων διὰ τὴν συνέχισιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων, συμπληρώνει —ἐτόνισεν ὁ κ. Μαρῆς— «τὸν πίνακα τῶν τριῶν μεγάλων προβλημάτων: νομισματικοῦ, προϋπολογισμοῦ, συνεχίσεως τῶν παραγωγικῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν χώραν, μὴ δυναμένην διὰ τῶν ἰδίων της μέσων καὶ ἄνευ ἐξωτερικῆς βοηθείας νὰ λύσῃ οὔτε ἓν ἐξ αὐτῶν καὶ πολὺ ὀλιγώτερον καὶ τὰ τρία».

ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΣ

Τὴν ἀναγκαίαν ἀπολύτως ἐξωτερικὴν βοήθειαν ὁ κ. Γ. Μαρῆς καθώρισε ὡς ἑξῆς, κατὰ τὰς γνωστὰς προτάσεις τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος:

[illegible] τὰ παραγωγικὰ ἔργα ἀνάγκη [illegible] δανείου 10 ἑκατομμυρίων χρυσῶν λιρῶν διὰ περίοδον 4 ἐτῶν (ἀνὰ 2 ½ ἑκατομμύρια λιρῶν ἐτησίως). Τὸ δάνειον τοῦτο (ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἀγορᾷ τῆς χώρας) συναπτόμενον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δὲν θὰ ἐξησφάλιζε μόνον τὴν ἐντὸς τῆς τετραετίας συμπλήρωσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ τὴν διατήρησιν, κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα, τῆς σταθεροποιήσεώς μας, δεδομένου ὅτι μέχρι τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς μας, κανεὶς περιορισμὸς τῶν εἰσαγωγῶν δὲν θ' ἀρκέσῃ, μόνος αὐτός, νὰ πληρώσῃ τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου μας πληρωμῶν. Ἡ χώρα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς σταθεροποιήσεώς της ἔχει ἀνάγκην, εἶπεν ὁ κ. Μαρῆς, συγχρόνως βοηθείας ἔξωθεν καὶ ἀνακουφίσεως τοῦ ἰσοζυγίου της κατὰ ποσὸν 3 ½ ἑκατομμυρίων λιρῶν. Εἰδικώτερον μάλιστα διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1932—1933, εἶπεν ὁ κ. Μαρῆς, ἡ χώρα θὰ εἶχεν ἀνάγκην [illegible] «θετικῆς καὶ ἄλλης» συνδρομῆς ποσοῦ 4 ½ ἕως 5 ἑκατομμυρίων λιρῶν, διότι μόνον οὕτω θ' ἀνακτηθῇ «ἡ ἤδη βαρέως διακυβευθεῖσα ἐμπιστοσύνη ἐπὶ τὴν σταθερότητα τοῦ ἐθνικοῦ μας νομίσματος».

Τονίζων τὰς συνεπείας ἐκ τῆς τυχὸν μὴ παροχῆς τῆς ἐνισχύσεως ταύτης ὁ κ. Μαρῆς, εἶπεν ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην: Πρῶτον μὲν θὰ διεκόπτετο μοιραίως ἡ συνέχισις τῶν ἔργων καὶ θὰ ἐπεβραδύνετο οὕτω ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς μας, μόνος τρόπος ὁριστικῆς ἐξασφαλίσεως τῆς σταθεροποιήσεώς μας. Συγχρόνως ἡ διακοπὴ αὕτη ἔργων, ἀπαραιτήτων ὄχι μόνον λόγῳ τῆς παραγωγικότητός των, ἀλλὰ καὶ ἐκ λόγων κοινωνικῶν, θὰ ἐπέφερε ζημίας εἰς τὰ ἡμιτελῆ ἀφεθησόμενα ἔργα, θὰ ηὔξανε δὲ καὶ τὴν ἀνεργίαν.

Δεύτερον δέ, μοιραίως, θὰ κατέρρεεν ἡ σταθεροποίησις, ἡ χώρα θὰ εἰσήρχετο εἰς νέαν περίοδον πληθωρισμοῦ μεθ' ὅλων τῶν ὀλεθρίων του συνεπειῶν καὶ παρ' οἱανδήποτε στέρησίν της καὶ θυσίαν, ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία θὰ ἐκάμπτετο ὁριστικῶς, ὁ δὲ τόπος θὰ περιήρχετο εἰς τὴν ἀδυναμίαν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ συνάλλαγμα τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὰς εἰσαγωγάς του καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν χρεῶν του, νέα δὲ προσπάθεια πρὸς οἰκονομικήν του ἀνόρθωσιν ὄχι μόνον θ' ἀπῄτει θυσίας ἀπείρους, ἀλλὰ καί, παρὰ ταύτας, «μόλις θὰ ἦτο πραγματοποιήσιμος».

ΦΟΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν προϋπολογισμὸν ὁ κ. Μαρῆς παρατηρήσας ὅτι, ἂν ὁπωσδήποτε, διὰ τῶν ληφθέντων μέτρων, ὁ ἤδη τέταρτος προϋπολογισμὸς τῆς παρούσης Κυβερνήσεως κλείσῃ μὲ ἰσοζύγιον, ὁ προσεχὴς ὅμως τοιοῦτος, χωρὶς καμμίαν ὑποτίμησιν τῶν εἰσπράξεων ἢ ὑπερτίμησιν τῶν δαπανῶν, θὰ παρουσιάσῃ ἔλλειμμα 1812 ἑκατομμυρίων, ὅλαι δὲ αἱ προσπάθειαι τῆς Κυβερνήσεως πρὸς κάλυψιν αὐτοῦ «διὰ τῶν κλασσικῶν μέσων ἀπέβησαν ἀτελεσφόρητοι».

Πράγματι, εἶπεν ὁ κ. Μαρῆς, νέα φορολογία δὲν εἶνε δυνατή, διότι «τὰ φορολογικὰ βάρη, ὡς γνωρίζετε, ἔφθασαν ἐν Ἑλλάδι τὸ μέγιστον τῆς φορολογικῆς ἱκανότητος τοῦ λαοῦ» νέα δὲ αὔξησις τῶν φόρων θὰ κατέφερε νέον πλῆγμα κατὰ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἐπιβραδύνουσα οὕτω τὴν λῆξιν τῆς κρίσεως, χωρὶς κἂν νὰ παρέχῃ σοβαρὰς πιθανότητας, ἔστω καὶ προσωρινῆς αὐξήσεως τῶν ἐσόδων».

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἕτερον ὑγιὲς μέσον ἀντιμετωπίσεως τοῦ ἐλλείμματος, ὁ περιορισμὸς τῶν δαπανῶν, δὲν δύναται νὰ καλύψῃ τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰμὴ μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 500 ἑκατομμυρίων δραχμῶν «παρ' ὅλας τὰς πρὸς τοῦτο προσπαθείας, τὰς ὁποίας κατεβάλαμεν ἐν τῇ πλήρει συνειδήσει τοῦ καθήκοντός μας νὰ μὴ προσφύγωμεν εἰς τὴν ἐξωτερικὴν βοήθειαν πρὶν ἢ δοκιμάσωμεν πᾶν ὅ,τι ἠδυνάμεθα μόνοι μας. Ὅλοι ὅμως οἱ συνδυασμοί, τοὺς ὁποίους ἐκάμαμεν, καὶ ὅλαι αἱ περιστολαὶ δαπανῶν, ποὺ ἐπεχειρήσαμεν, δὲν δύνανται νὰ περιορίσουν τὰς δαπάνας πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου, ἄνευ παραλύσεως τῆς κρατικῆς λειτουργίας».

Ἐξηγῶν τὴν ἀδυναμίαν αὐτὴν περαιτέρω περιστολῶν δαπανῶν διὰ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ παρουσιάσῃ τοὺς προϋπολογισμούς της ἰσοσκελεῖς ἔκαμεν ἕως τώρα ὅλας τὰς δυνατὰς περικοπάς, ὁ κ. Μαρῆς διετύπωσε μάλιστα τὸν φόβον ὅτι ἀκόμη καὶ ἡ κατὰ τὰ 500 αὐτὰ ἑκατομμύρια ἀντιμετωπιζομένη περιστολὴ τῶν δημοσίων ἐξόδων δὲν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἄνευ σοβαρωτάτων δυσχερειῶν, ἀφήνουσα ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ πραγματοποιουμένη ἔστω ἓν ἔλλειμμα 1306 ἑκατομμυρίων. Τοῦτο μόνον δι' ἐλαττώσεως τοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου χρέους, ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, δύναται νὰ καλυφθῇ.

Η ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΧΡΕΩΛΥΣΙΩΝ

Ἐὰν ἀνασταλῇ ἡ πληρωμὴ τῶν χρεωλυσίων (ἀμορτισμάν) τοῦ ἐσωτερικοῦ κυμαινομένου χρέους μας, τὸ ἔλλειμμα τοῦτο τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐλαττοῦται κατὰ 800 ἑκατομμύρια. Τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν τῶν 500 ἑκατομμυρίων δὲν δύναται νὰ εὑρεθῇ ἢ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους. Δι' ἀναστολῆς ἐπὶ μίαν πενταετίαν τῆς πληρωμῆς τῶν χρεωλυσίων τῶν ἐξωτερικῶν μας δανείων ὁ προϋπολογισμὸς θὰ ἠλαφρύνετο κατὰ 425 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Τὸ ὑπόλοιπον (μέχρι τῶν 500 ἑκατομμυρίων) ἐξ 75 ἑκατομμυρίων θὰ ἠδύνατο νὰ τὸ καλύπτῃ διὰ τῶν ἀδιαθέτων πιστώσεων καὶ τῆς κινήσεως τῶν κεφαλαίων. Οὕτω θὰ ἐξησφαλίζετο τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐνῷ συγχρόνως ἡ ἀναστολὴ τῶν χρεωλυσίων αὐτῶν θὰ ἐνίσχυε τὸν λογαριασμὸν τῶν πληρωμῶν μας διὰ ποσοῦ 700 χιλιάδων λιρῶν περίπου ἐτησίως, ὅση εἶνε ἡ ἀναλογία τοῦ χρεωλυσίου τῶν εἰς χεῖρας ὁμολογιούχων κατοικούντων ἐκτὸς τῆς χώρας ὑπαρχουσῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐξωτερικῶν μας δανείων.

Ὁ κ. Μαρῆς παρέσχε τὴν βεβαίωσιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς μὲ ἐξαιρετικὴν λύπην ἀναγκάζεται νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν αἴτησιν «τροποποιήσεως τῶν συμβατικῶν της ὑποχρεώσεων», τὰς ὁποίας ἀνέκαθεν ἐσεβάσθη ἀπολύτως, μολονότι διελθοῦσα διὰ περιπετειῶν τραγικῶν. Ἐτόνισεν ὅτι ἄλλοι γύρω της, ἀντιμετωπίζοντες ἀσυγκρίτως ὀλιγωτέρας δυσχερείας, ἐζήτησαν καὶ ἐπέτυχαν κατὰ διαφόρους τρόπους περιορισμὸν τῶν ὑποχρεώσεών των. Ἡ Ἑλλάς, ἐν τούτοις, ἀκόμη καὶ ἐν μέσῳ τῶν δυσχερειῶν ποὺ τὴν κατακλύζουν σήμερον, πάλιν δὲν ζητεῖ οὐσιαστικὴν ἐλάττωσιν τῶν ὑποχρεώσεών της, ἀλλὰ μόνον προσωρινήν, ἀβλαβῆ διὰ τοὺς πιστωτάς της καὶ ἐλαφρὰν παράτασιν τῶν προθεσμιῶν ἐξοφλήσεως τῶν δανείων της, παράτασιν τὴν ὁποίαν ἄλλως τε ζητεῖ καὶ ἐν τῷ συμφέροντι αὐτῶν τούτων τῶν δανειστῶν της, ἀφοῦ δι' αὐτῆς πρόκειται νὰ δυνηθῇ ὁ τόπος νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του ἱκανότητα.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΜΑΣ ΜΕΤΑ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ κ. Μαρῆς ἐτόνισεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς μετὰ μίαν πενταετίαν, ἐφαρμοζομένου τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος θὰ εὑρεθῇ εἰς κατάστασιν καλυτέραν ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ ἀκωλύτως ὄχι μόνον τὰς σημερινὰς τῆς ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ καὶ τὰς συμπληρωματικὰς τοιαύτας ἐκ τοῦ δανείου τῶν 10 ἑκατομμυρίων χρυσῶν λιρῶν τὸ ὁποῖον ζητεῖ ἤδη διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων. Δικαιολογῶν τὴν βεβαίωσίν του ταύτην ὁ κ. Μαρῆς, ἐπεκαλέσθη ἐπιχειρήματα, ἀποτελοῦντα συγχρόνως καὶ δηλώσεις περὶ τῶν ἔναντι τῆς διαρρυθμίσεως τῶν ἐσωτερικῶν μας δανείων ἀπόψεων τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος.

Κατὰ τὰς ἀπόψεις ταύτας:

1ον) Ἡ μετατροπὴ τῶν ἐσωτερικῶν δανείων θὰ συνεπιφέρῃ διὰ τὸν προϋπολογισμὸν ἐλάττωσιν ἐξόδων 500 ἑκατομμυρίων, ἡ ὁποία θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ μετὰ τὴν πενταετίαν τοῦ κυβερνητικοῦ σχεδίου.

2ον) Κατὰ τὴν πενταετίαν ταύτην τὸ ἐσωτερικὸν δάνειον τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων δύναται νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν εἰδικήν του ἀπόσβεσιν διὰ τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως τῶν ἀκινήτων τῶν ἀνταλλαξίμων. Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων αὐτῶν ὑπερβαίνει ἀκόμη καὶ σήμερον τὰ 2 ½ δισεκατομμύρια δραχμῶν. Ἡ τιμὴ ὅμως τῶν ἀκινήτων τούτων καταβάλλεται ὄχι εἰς χρῆμα ἀλλὰ εἰς ὁμολογίας δανείου ἀνταλλαξίμων ἢ ἄλλων ὑποχρεώσεων [illegible], ὑπολογιζομένων εἰς τὴν ὀνομαστικήν των ἀξίαν. Δοθείσης τῆς βεβαιότητος ὅτι ἡ πραγματικὴ τιμὴ τῶν ὁμολογιῶν τούτων θὰ πέσῃ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὀνομαστικῆς των ἀξίας (ἡ ὁμολογία τῶν 1000 δραχμῶν τιμᾶται σήμερον εἰς τὴν ἀγορὰν περὶ τὰς 550) ἕπεται ὅτι, ἐὰν ἡ ἀνταλλάξιμος περιουσία πωληθῇ ἔστω καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς σημερινῆς ἀξίας (ἠλαττωμένης λόγῳ τῆς κρίσεως), διὰ τῆς πωλήσεως αὐτῆς θ' ἀποσβεσθοῦν ὁμολογίαι ἀξίας ὀνομαστικῆς σχεδὸν διπλασίας, ἤτοι πέντε ἢ τοὐλάχιστον (κατὰ τοὺς μᾶλλον συντηρητικοὺς ὑπολογισμοὺς) τριῶν δισεκατομμυρίων δραχμῶν, ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ σημειοῦται ἀνατίμησις τῶν ὁμολογιῶν τούτων, ἄνευ ἀναλόγου ὑπερτιμήσεως τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

3ον) Κατὰ τὴν αὐτὴν πενταετίαν τὸ ἐσωτερικὸν δημόσιον χρέος θὰ ἐλαττωθῇ ἀκόμη καὶ κατὰ τὸ τμῆμα αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ μετὰ τὴν μετατροπὴν θὰ ἐξακολουθῇ (ἔστω καὶ ἐν ρυθμῷ βραδυτέρῳ) νὰ ἀποσβέννυται ὁπωσδήποτε.

ΑΙ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΒΑΡΩΝ ΜΑΣ

Ἔναντι τῶν ὡς ἄνω ἐλαττώσεων (εἰς κεφάλαια καὶ τόκους) τοῦ ἐσωτερικοῦ μας χρέους καὶ συνεπῶς τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, θὰ ἔχωμεν κατὰ τὸ τέλος τῆς πενταετοῦς περιόδου τὰς ἑξῆς αὐξήσεις βαρῶν:

1ον) Τὰς αὐξήσεις τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῆς ἀνάγκης πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου τῶν 10 αὐτῶν ἑκατομμυρίων λιρῶν, τὸ ὁποῖον ζητοῦμεν διὰ τὰ ἔργα, ἤτοι 400 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως.

2ον) Πιθανὴν αὔξησιν δύο τὸ πολὺ δισεκατομμυρίων δραχμῶν πρὸς συμπλήρωσιν ἀποζημιώσεων τινῶν καὶ συνέχισιν (ἐν ᾧ μέτρῳ ὁ προϋπολογισμὸς δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀναλάβῃ ταύτην) τῆς ὁδοποιΐας.

Οὕτω κατὰ τὸ τέλος τῆς πενταετίας ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ δημόσιον μας χρέος (κεφάλαιον καὶ τοκοχρεωλύσια ἐτήσια αὐτοῦ) θὰ εἶνε σημαντικῶς κατώτερον ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐθνική μας οἰκονομία θὰ ἐξέλθῃ ἐνισχυμένη ὄχι μόνον διὰ τῆς φυσικῆς καὶ αὐτομάτου αὐξήσεως τῆς ἐθνικῆς μας παραγωγῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς εἰδικῆς αὐξήσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία ἀναγκαστικῶς θὰ προέλθῃ ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀποδόσεως τῶν παραγωγικῶν ἔργων, ἡ δὲ ἀπόδοσις αὐτῶν, κατὰ τοὺς μᾶλλον συντηρητικοὺς ὑπολογισμούς, δὲν θὰ εἶνε κατωτέρα τῶν 5 ἑκατομμυρίων χρυσῶν λιρῶν ἐτησίως.

Συνεπῶς ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία μας θὰ δύναται ἀνέτως νὰ ὑποφέρῃ τὰ βάρη τῶν δανείων, τὰ ὁποῖα μάλιστα θὰ εἶνε ἐλαφρότερα ἢ κατὰ τὸ 1930—1931.

ΑΠΕΚΡΟΥΣΕ ΤΑΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΑΣ ΛΥΣΕΙΣ

Καταλήγων ὁ κ. Μαρῆς ἀντετάχθη κατὰ τῆς ἰδέας λύσεων προσωρινῶν.

«Δὲν ἀγνοοῦμεν διόλου —εἶπεν— ὅτι ἡ παροῦσα ἀβεβαιότης δὲν εὐνοεῖ τὰ πολυετῆ σχέδια. Μολαταῦτα κατηρτίσαμεν, στηρίξαντες αὐτὸ ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω στερεῶν βάσεων, τὸ σχέδιον τὸ ὁποῖον σᾶς προτείνομεν, πεπεισμένοι ὅτι μᾶς εἶνε ἀναγκαῖον νὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς τοὺς πιστωτάς μας δικαίαν πεποίθησιν ὄχι μόνον ἐπὶ τῆς καλῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ ἰδίως ἐπὶ τῆς μελλοντικῆς μας ἱκανότητος τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας, ἐὰν αὐτὴ τύχῃ σήμερον τῆς ἐνισχύσεως τὴν ὁποίαν ζητεῖ. Ἀφ' ἑτέρου ἡ πεποίθησις αὐτὴ θὰ ἐνισχύσῃ τὸν ἀπαραίτητον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς νομισματικῆς μας σταθεροποιήσεως ψυχολογικὸν παράγοντα.

Οὔτε πάλιν δυνάμεθα νὰ ἀμελήσωμεν τὴν ψυχολογίαν τῶν πιστωτῶν μας τοῦ ἐσωτερικοῦ, οἱ ὁποῖοι ὑποβαλλόμενοι εἰς θυσίας σκληρὰς καὶ ὁριστικὰς πρέπει τὸ ἐλάχιστον νὰ ἔχουν τὴν στερρὰν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ στέρξουν εἰς τὰς θυσίας αὐτὰς ἐπὶ ματαίῳ.

Ἄλλως τε ἐὰν ἠθέλομεν νὰ περιορίσωμεν μόνον εἰς ἓν ἔτος τὴν ἀναστολὴν τοῦ χρεωστασίου, εἶνε βέβαιον ὅτι εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους θὰ εὑρισκόμεθα πάλιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀνανεώσωμεν τὴν ἀναστολήν. Τὸ τοιοῦτον ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ παρέτεινε, δικαίως, μίαν δυσπιστίαν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν πιστωτῶν μας ὡς πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεώς μας, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ἐδημιούργει νέον ζήτημα ἀναστολῆς τῶν χρεωλυσίων, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν θὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ συνάψωμεν δάνειον διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς προκαταβολῆς καὶ διὰ τὴν συνέχισιν τῶν παραγωγικῶν ἔργων

»Ἐννοεῖται ὅτι δὲν θὰ ἠθέλομεν ν' ἀποκλείσωμεν τὴν δυνατότητα τῆς ἐπαναλήψεως τῆς πληρωμῆς τῶν χρεωλυσίων εἰς δραχμὰς πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς πενταετοῦς προθεσμίας, ἐφ' ὅσον αἱ εἰσπράξεις μας ἤθελον ἐνισχυθῆ κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα αὐτὴν τὴν ἐπανάληψιν. Αἱ δραχμαὶ αὗται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ μετετρέποντο εἰς συνάλλαγμα καὶ θὰ ἐξήγοντο παρὰ τοῦ Διεθνοῦς Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου βαθμηδὸν καὶ ἐφ' ὅσον θὰ τὸ ἐπέτρεπεν ἡ κατάστασις τοῦ καλύμματός μας.»

Καταλήγων ὁ κ. Μαρῆς εἶπε τὰ ἑξῆς: «Προσεπάθησα, κύριοι, νὰ σᾶς ἐκθέσω ὅσῳ τὸ δυνατὸν σαφέστερον τὴν οἰκονομικὴν καὶ δημοσιονομικὴν κατάστασιν τῆς Πατρίδος μου. Χωρὶς νὰ παρασιωπήσω κανένα τῶν κινδύνων, οἱ ὁποῖοι θὰ μᾶς ἠπείλουν ἐὰν ἐστερούμεθα ἐξωτερικῆς βοηθείας, δὲν ὑπερετίμησα οὐχ ἧττον καὶ τὴν βεβαιότητά μας διὰ τὴν ὁριστικήν μας ἀνόρθωσιν ἐὰν εὕρωμεν τὴν ζητουμένην ἐνίσχυσιν.»

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΤΩΝ ΤΟΥ 1932α

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς ἄρχεται ἡ κατάταξις ἐν τῷ στρατῷ τῶν στρατευσίμων κλάσεως 1932 α σειρᾶς καὶ λοιπῶν ὑποχρέων διαφόρων κλάσεων, συμφώνως πρὸς τὰς κοινοποιηθείσας ἤδη διαταγὰς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Εἰς τὸ ἐνταῦθα 34ον σύνταγμα πεζικοῦ θὰ προσέλθουν οἱ ἐκ τοῦ νομοῦ Κυκλάδων καὶ τῶν ἐπαρχιῶν Λεβαδείας, Θηβῶν, Μεγαρίδος, Αἰγίνης καὶ Κυθήρων τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Ἀναβάλλεται ἡ προσέλευσις τῶν ἐχόντων λόγους ἀπαλλαγῆς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 54 τοῦ Νόμου Στρατολογίας καὶ τῷ Νόμῳ 4839 «περὶ προστασίας πολυτέκνων» καὶ δι' οὓς μέχρι τῆς 22ας Μαρτίου ἐ. ἔ. συμπεριλαμβανομένης ἔχουσιν ἐκδοθῆ αἱ περὶ ἀπαλλαγῆς ἀποφάσεις παρὰ τῶν οἰκείων Διαρκῶν Στρατολογικῶν Συμβουλίων ἢ ἔχουσιν ὑποβληθῆ μέχρι τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν.

Ἐπίσης ἀναβάλλεται ἡ προσέλευσις τῶν ὁπωσδήποτε μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1931 ἀποκτησάντων ὁριστικῶς τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ μὴ ὑπερβάντων τὸ 35ον τοιοῦτον, ἐγγεγραμμένων ἢ μὴ εἰς μητρῷα ἀρρένων.

Οἱ καταγόμενοι ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δὲν θὰ προσέλθουν ἤδη πρὸς κατάταξιν, ἀλλὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον.

Πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμφιβολίας παρέχεται ἡ πληροφορία ὅτι λόγῳ τῆς ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἀρξαμένης προσκλήσεως τῶν στρατευσίμων μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, οἱ κατὰ τὸ ἔτος 1911 γεννηθέντες ἀνήκουσιν εἰς τὴν στρατολογικὴν κλάσιν 1932 καθότι στρατολογικὴ κλάσις 1931 δὲν ὑφίσταται.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΜΠΟΡΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Χθὲς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐγένοντο ἀρχαιρεσίαι τοῦ νεοσυσταθέντος Συλλόγου «Εἰσαγωγέων καὶ Ἐμπόρων χονδρικῆς πωλήσεως τροφίμων Ἀθηνῶν».

Ἐξελέγησαν σχεδὸν παμψηφεί, πρόεδρος ὁ κ. Π. Παναγιωτόπουλος, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ι. Ζανουδάκης, γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Ν. Ἀπέργης, ταμίας ὁ κ. Ε. Μαλικούρτης καὶ σύμβουλοι οἱ κ. κ. Κ. Καρακώστας, Κ. Μήτρου, Ν. Βερόπουλος, Π. Λουκᾶς καὶ Ε. Στρυφούλης.

ΔΙΚΑΙΟΝ ΜΕΤΡΟΝ

Αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ διετάχθησαν ὅπως μὴ ἀξιοῦν παρὰ τῶν εἰσαγωγέων τὴν καταβολὴν τελῶν ὑπερημερίας ἐμπορευμάτων, τῶν ὁποίων ἡ μὴ ἔγκαιρος παραλαβὴ δὲν ὀφείλεται εἰς ὑπαιτιότητα τῶν ἐμπόρων, ἀλλ' εἰς δυσχερείας τῆς ἀναλήψεως συναλλάγματος.

Διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐμπορευμάτων ἄνευ τῆς καταβολῆς προσθέτων τελῶν δύνανται αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ νὰ χορηγοῦν προθεσμίαν μέχρι 15 ἡμερῶν. Διὰ μεγαλυτέραν προθεσμίαν θὰ ἀποφαίνεται ἡ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν οἰκεία ἐπιτροπή.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΘΗΒΑΙΟΥ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Θηβαῖος, κληθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, συνειργάσθη χθὲς μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν κ. κ. Κωνσταντίνου Δεμερτζῆ, προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, Γεωργίου Μπαλῆ, ἀκαδημαϊκοῦ, καθηγητοῦ τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καὶ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, καὶ Ἀναστασίου Παπαληγούρα, δικηγόρου καὶ τέως εἰσαγγελέως Ἐφετῶν, τῆς σχετικῆς μὲ τὸ ζήτημα τοῦ Λεξικοῦ τῆς «Πρωΐας».

Ὁ ὑφυπουργὸς κ. Θηβαῖος μετὰ τὴν συνεργασίαν ταύτην ἔκαμεν, ὑπὸ τύπον ἀνακοινώσεως πρὸς τὸν τύπον, γνωμάτευσιν ἀντικρούουσαν τὴν γνώμην τῶν κ. κ. Δεμερτζῆ, Μπαλῆ καὶ Παπαληγούρα.

Οἱ τρεῖς διακεκριμένοι νομομαθεῖς πέραν τῶν ὅσων διετύπωσαν εἰς τὴν γνωμάτευσίν των οὐδὲν ἔχουν νὰ προσθέσουν.

Η ΕΞΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΚΑΠΝΩΝ Π. ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐγένετο χθὲς τὴν ἑσπέραν σύσκεψις διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐξαγορᾶς τῶν καπνῶν τῆς Π. Ἑλλάδος, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως αὕτη ἀρχίσῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνός.

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΤΑΞΕΙΔΕΥΟΝΤΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς γνωρίζει ὅτι κατὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπιβάτης τις φέρει μεθ' ἑαυτοῦ χρηματικὸν ποσὸν εἰς δραχμὰς μεῖζον τοῦ διὰ παλαιοτέρας ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου ὁριζομένου, αἱ ἐπὶ πλέον δραχμαὶ κατατίθενται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὸ πλησιέστερον ὑποκατάστημα ἢ πρακτορεῖον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐπ' ὀνόματι τοῦ δικαιούχου καὶ εἰς λογαριασμὸν δεσμευμένον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου θὰ δύναται νὰ ἀποσύρῃ οὗτος τὰς κατατεθείσας ἐπ' ὀνόματί του δραχμὰς μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δέον ὅπως διὰ πᾶσαν τοιαύτην κατάθεσιν εἰδοποιοῦν ἀμέσως τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

ΕΝ ΑΙΤΗΜΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΩΝ

Ἐπιτροπὴ χρηματιστῶν ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως διὰ κυβερνητικῆς μερίμνης τεθῇ ἀριθμὸς χρηματιστῶν εἰς διαθεσιμότητα, ἵνα καταστῇ δυνατὸν εἰς τοὺς ὑπολοίπους νὰ εὕρουν ἐργασίαν.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπέκρουσε τὴν διατυπωθεῖσαν αἴτησιν.

Α[illegible]ΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΡΔ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ συνεκροτήθη χθὲς σύσκεψις τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ οἴκου Φὸρδ καθ' ἣν ἐξητάσθησαν αἱ προτάσεις τοῦ τελευταίου περὶ ἱδρύσεως ἐργοστασίου ἐν Ἑλλάδι.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΕΠΕΙΓΕΙ Η ΑΜΕΣΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΧΩΡΩΝ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ "ΤΑΪΜΣ,, ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἀγγλικῶν κύκλων ἤρχισε βαθμηδὸν νὰ κατανοῆται ὅτι ἡ ἐγκατάλειψις τῶν μικρῶν χωρῶν εἰς τὴν τύχην των, ἐνῷ ἐπιδεινώνει τὴν κατάστασίν των, ζημιώνει ἐπίσης καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν Δυνάμεων, ὡς καὶ τοὺς κεφαλαιούχους αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τοποθετήσει κεφάλαια εἰς τὰς χώρας ταύτας.

Ἀπὸ ἡμερῶν τὰ ἐκ Παρισίων τηλεγραφήματα τῶν «Τάϊμς» ἐν σχέσει πρὸς τὰς συζητήσεις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, κυρίως ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐν αὐτῇ ἐξετάσεως τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τῆς Βουλγαρίας, ἀφήνουν νὰ ἐννοηθῇ ὅτι αἱ καταβαλλόμεναι προσπάθειαι τῆς Δημοσιονομικῆς ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς ὄχι μόνον τῆς Βουλγαρίας ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων μικρῶν χωρῶν, παραλλήλως δὲ καὶ εἰς εἶδός τι βοηθείας.

Εἶναι ἐμφανὲς ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν «Τάϊμς» γραφόμενα ἐν ἐπροκειμένῳ, δὲν ἀφοροῦν μόνον εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἄλλα μικρὰ κράτη, ἐφόσον ἡ Δημοσιονομικὴ ἐξετάζει καὶ ἄλλων κρατῶν τὴν κατάστασιν, ὡς τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ «Τάϊμς» εἰς τὸ σημερινὸν κύριον ἄρθρον των, ἐξαίροντες τὴν προσπάθειαν τῆς Βουλγαρίας ὅπως ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τοὺς ξένους ὑποχρεώσεις της, προβλέπουν ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῆς καταστάσεως θὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Δημοσιονομικὴν εἰς ὑποβοήθησιν τοῦ Βουλγαρικοῦ κράτους, ἐγκρίνουσα συμβιβαστικὴν λύσιν. Ὁ ἀρθρογράφος προλέγει ὅτι θὰ συμφωνηθῇ ἀναθεώρησις τοῦ χρεωλυσίου τῶν προπολεμικῶν δανείων, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ παροχὴ τῆς διευκολύνσεως, πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, πρὸς ἐξοικονόμησιν συναλλάγματος, ὅπως καταβάλλῃ αὕτη τὸ ἥμισυ τῆς ὑπηρεσίας τῶν δανείων της εἰς λέβα, κατατιθέμενα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Βουλγαρικῇ Τραπέζῃ. Οἱ «Τάϊμς» θεωροῦν ὡς ἀναπόφευκτον τὴν ὡς ἄνω λύσιν.

Αἱ Βουλγαρικαὶ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι, ἐπιλέγουν, εἶναι ὅμοιαι πρὸς τὰς τῶν ἄλλων γειτόνων τῆς Βουλγαρίας κρατῶν, τὰ ὁποῖα προτείνουν ὅμοιον τρόπον θεραπείας τῆς δεινῆς οἰκονομικῆς των καταστάσεως.

Ἐν τέλει, ἡ Ἀγγλικὴ ἐφημερὶς τονίζει τὴν ἀνάγκην ὅπως διὰ συντονισμοῦ τῆς διεθνοῦς προσπαθείας, καὶ ἰδίως τῶν ἰσχυρῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων, ἀντιμετωπισθῇ τὸ γενικὸν οἰκονομικὸν πρόβλημα τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία ἄλλως ἀπειλεῖται ὑπὸ πλήρους καταστροφῆς. Περαιτέρω ὑποστηρίζει τὴν ἀνάγκην τοῦ μετριασμοῦ τῶν δασμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐμποδίζουν τὰς συναλλαγάς, δικαιολογεῖ δὲ οὕτω τὴν αἴτησιν τῆς Βουλγαρίας ὅπως περιληφθῇ εἰς τὸ σχέδιον Ταρντιὲ περὶ τελωνειακῆς ἑνώσεως τῶν παραδουναβίων χωρῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, —καταλήγουν οἱ «Τάϊμς»—. ἕως ὅτου αἱ δασμολογικαὶ συνεννοήσεις καρποφορήσουν, ἐπείγει ἡ ἄμεσος σωτηρία τῶν ἀτυχῶν χωρῶν ἀπὸ τῆς πλήρους χρεωκοπίας των.

ΔΙΑΤΙ Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΗ

ΕΦΟΒΗΘΗ ΤΑΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΕΩΣΤΑΣΙΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Ἀθην. Πρ.). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Σόφιας ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις θὰ καταβάλῃ ποσὸν 90.000 λιρῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων παρ' αὐτῆς τόκων τῶν ἐξωτερικῶν Βουλγαρικῶν δανείων, οἵτινες κατέστησαν ληξιπρόθεσμοι τὴν 15ην Μαρτίου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Ἀθην. Πρ.). — Κατὰ πληροφορίας ἐγκύρου πηγῆς ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ὅπως φανῇ συνεπὴς εἰς τὰς οἰκονομικάς της ὑποχρεώσεις, ὀφείλεται εἰς τὴν ἀντίδρασιν ἣν προεκάλεσεν ἐν Παρισίοις ἡ πληροφορία περὶ τῶν διαθέσεων τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ὅπως κηρύξῃ χρεωστάσιον. Τὰς δυσμενεῖς ἀπόψεις τῶν γαλλικῶν οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν κύκλων μετέδωσεν εἰς Σόφιαν ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Βουλγαρίας, ὅστις ἀνέπτυξε πρὸς τὴν Κυβέρνησίν του τὰς ὀλεθρίας συνεπείας τὰς ὁποίας θὰ εἶχε διὰ τὴν Βουλγαρίαν παρομοία ἀπόφασις τὴν στιγμὴν μάλιστα καθ' ἣν ὑπάρχουν ἐλπίδες ἐξευρέσεως διακανονισμοῦ τῶν βουλγαρικῶν ὑποχρεώσεων.

ΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΘΕΝΤΩΝ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΙΚΩΝ

Ο κ. ΣΧΙΝΑΣ ΥΠΕΒΑΛΕ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ

Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἀπολυθέντων χθὲς ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Μεταφορῶν 35 τροχιοδρομικῶν, μετὰ τοῦ Προεδρείου τοῦ Συνδέσμου των, παρουσιασθεῖσα χθὲς ἐνώπιον τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κ. Λαδᾶ διεμαρτυρήθη ἐντόνως κατὰ τῆς συνεχιζομένης ἀπολύσεως τῶν τροχιοδρομικῶν, ὑποβαλοῦσα συγχρόνως καὶ σειρὰν αἰτημάτων, τῶν ὁποίων ἐζήτησε τὴν λύσιν.

Τὰ διατυπωθέντα αἰτήματα τῶν τροχιοδρομικῶν συνίστανται: 1) Εἰς τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀπολυθέντων, 2) παῦσιν τῶν ἀπολύσεων, 3) ἐφαρμογὴν τοῦ ὀκταώρου, 4) αὔξησιν ἡμερομισθίων, 5) δικαίωμα τοιχοκολλήσεως τῶν διαφόρων ἀνακοινώσεων τῶν τροχιοδρομικῶν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας.

Ὁ κ. Λαδᾶς ὑποσχεθεὶς εὐνοϊκὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτημάτων των (πλὴν τῆς αὐξήσεως τῶν ἡμερομισθίων) ἀπήντησεν ὅτι θα συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Ἑταιρείας σχετικῶς μὲ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀπολυθέντων τροχιοδρομικῶν εἰς τὰς θέσεις των. Πράγματι δέ, συναντηθεὶς μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου της Ἑταιρείας Μεταφορῶν κ. Δροσοπούλου, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι τὸ ζήτημα θὰ ἐπανεξετασθῇ σήμερον, θὰ δοθῇ δὲ εἰς αὐτὸ ἡ πλέον εὐνοϊκὴ λύσις.

Τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ κ. Δροσοπούλου, ὁ κ. Λαδᾶς ἀνεκοίνωσε τὸ ἀπόγευμα εἰς τοὺς τροχιοδρομικούς. Πάντως, ἐντὸς τῆς σήμερον θὰ ληφθοῦν ἐκ τοῦ προκειμένου ὁριστικαὶ ἀποφάσεις, ἀναλόγως τῶν ὁποίων οἱ τροχιοδρομικοὶ θὰ κανονίσουν τὴν στάσιν των, ἐνδέχεται δὲ νὰ προβοῦν καὶ εἰς τὴν κήρυξιν γενικῆς ἀπεργίας. Πρὸς τοῦτο, ἐκάλεσαν διὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς σήμερον, γενικὴν συνέλευσιν εἰς τὸ θέατρον «Ἀλάμπρα».

Καθ' ἃ σχετικῶς πληροφορούμεθα, ἡ Ἑταιρεία Μεταφορῶν θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῶν τροχιοδρομικῶν, προφασιζομένη τὴν μείωσιν τῶν ἐσόδων της, δὲν εἶναι δὲ ἀπίθανον νὰ προβῇ καὶ εἰς νέας ἀπολύσεις ὅπως ἀνταποκριθῇ πρὸς τὴν οἰκονομικήν της κατάστασιν.

Κατὰ χθεσινὰς πληροφορίας παρῃτήθη ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρείας Μεταφορῶν κ. Σχινᾶς. Ὡς λόγος παραιτήσεως φέρεται διαφωνία αὐτοῦ μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας σχετικῶς μὲ τὴν σύναψιν δανείου πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ὄντων ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐπαναφορὰν τῶν ἀπολυμένων τροχιοδρομικῶν, πρᾶγμα ὅπερ ἀπέκρουσεν ἡ Ἑταιρεία.

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΚΟΓΛΥΦΩΝ

ΒΟΛΟΣ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου τῆς πόλεώς μας κατεδικάσθησαν ἐπὶ τοκογλυφίᾳ οἱ κάτωθι: Ε. Ψαθᾶς εἰς 10 μηνῶν φυλάκισιν καὶ χρηματικὴν ποινὴν 15.000 δραχμῶν, Κ. Γκίσιος εἰς 6 μηνῶν φυλάκισιν καὶ 10.000 δρχ. χρηματικὴν ποινήν, Γ. Λερωνῆς εἰς τετράμηνον φυλάκισιν καὶ χρηματικὴν ποινὴν 6.000 δραχμῶν.

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΝ ΑΤΥΧΗΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. (Ἀθην. Πρ.). — Ἀγγλικὸν στρατιωτικὸν ἀεροπλάνον κατέπεσε παρὰ τὸ Βίτερινγκ τοῦ Σοὐσεξ. Οἱ ἐπιβαίνοντες αὐτοῦ δύο ἀεροπόροι ἐφονεύθησαν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΘΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΕΑΝ Η ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΔΕΝ ΕΚΔΟΣΗ ΑΠΟΦΑΣΙΝ

Ἡ ΕΚΔΟΣΗ ΔΥΣΜΕΝΗ ΤΟΙΑΥΤΗΝ. - ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΟΙ κ.κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΜΑΡΗΣ ΕΚΛΗΘΗΣΑΝ ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΟΥΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ἡ οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ κατάστασις ἔλαβε χθὲς νέαν τροπήν, κατόπιν τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐν Παρισίοις συζητήσεων ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος.

Ὁ κ. Βενιζέλος, δεχθεὶς ἀργὰ τὴν ἑσπέραν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου, προέβη εἰς τὰς κάτωθι χαρακτηριστικὰς ἀνακοινώσεις:

— Δὲν γνωρίζω ποία θὰ εἶνε ἡ ἀπόφασις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Ἐπιτροπὴ ἀσχολεῖται ταυτοχρόνως μὲ τὴν ἐξέτασιν ὄχι μόνον τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος, ἀλλὰ καὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ καὶ ἄλλων, διὰ τοῦ λόγου δὲ τούτου βραδύνει τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς της, ἐτηλεγράφησα σήμερον εἰς τοὺς κ.κ. Μιχαλακόπουλον καὶ Μαρῆν ὅπως ἀναχωρήσουν ἐκ Παρισίων τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου, ἀφήνοντες τὴν περαιτέρω παρακολούθησιν τῶν ζητημάτων μας εἰς τοὺς κ.κ. Πολίτην, Τσουδερὸν καὶ Μαντζαβῖνον.

Οἱ κ. κ. Μιχαλακόπουλος καὶ Μαρῆς θὰ εὑρίσκωνται ἐνταῦθα τὴν Τρίτην. Ἐὰν δὲ μέχρι τῆς Τετάρτης, τὸ ἀργότερον, δὲν μᾶς τηλεγραφηθῇ ὅτι ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις εὐνοϊκὴ ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Κυβέρνησις θὰ ὑποβάλῃ ἀμέσως τὴν παραίτησίν της. Εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν κατέληξα, διότι λόγοι οὐσιαστικοὶ δὲν ἐπιτρέπουν περαιτέρω παράτασιν τῆς ἐκκρεμότητος. Ὁ κυριώτερος εἶνε ὅτι τὴν 1ην Ἀπριλίου πρέπει νὰ πληρώσωμεν διὰ λήγοντα τοκοχρεωλύσια ἐξωτερικῶν μας δανείων ποσὸν 375.000 λιρῶν, δὲν νομίζω δὲ ὅτι δύναμαι νὰ ἀναλάβω τὴν εὐθύνην νὰ καταβάλλω αὐτὸ τὸ ποσὸν ἐκ τοῦ καλύμματος, τὸ ὁποῖον καὶ ἤδη εἶνε ἀρκετὰ μειωμένον. Δὲν δύναμαι ἐξ ἄλλου νὰ ἀναλάβω οὔτε τὴν εὐθύνην τῆς ἀναστολῆς τῆς καταβολῆς τοῦ τοκοχρεωλυσίου αὐτοῦ, ὄχι διότι δὲν συμφωνῶ εἰς παρομοίαν ἐνέργειαν, ἀλλὰ διότι, ὡς ἐδήλωσα καὶ εἰς τὴν Βουλήν, ἔχω ἀνειλημμένην ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῶν ξένων νὰ μὴ προβῶ, ἐγὼ τοὐλάχιστον, εἰς μονομερῆ ἀθέτησιν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων. Θὰ εὑρεθῶ συνεπῶς ὑποχρεωμένος νὰ παραιτηθῶ διὰ νὰ δώσω τὴν θέσιν μου εἰς τὴν Ἀντιπολίτευσιν, προκειμένου νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὴ πλέον τὴν νέαν οἰκονομικὴν πολιτικήν.

Η ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Εἰς ἐρώτησιν ποίαν κυβέρνησιν θεωρεῖ ἐνδεδειγμένην εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεφέρθη εἰς ὅσα τελευταίως ἐδήλωσε σχετικῶς ἐν τῇ Βουλῇ, ὁπότε, ὡς γνωστόν, συνέστησε τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως εὐρυτάτου συνασπισμοῦ ἐξ ὅλων τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων θὰ παρεῖχεν ὅλην του τὴν συνδρομήν, ὡς ἐὰν μετεῖχεν εἰς αὐτήν.

Ὁ κ. Βενιζέλος προσέθεσεν ὅτι ἐὰν τοῦ ἐζητεῖτο ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ μετάσχῃ τῆς νέας κυβερνήσεως δὲν θὰ εἶχεν ἀντίρρησιν νὰ τὸ πράξῃ, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ νομισθῇ ὅτι ἀποφεύγει νὰ συμμερισθῇ τὰς εὐθύνας τῆς ἐφαρμογῆς τῆς νέας οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Πάντως, ὅμως, δὲν θὰ ἐδέχετο νὰ εἶνε οὔτε πρόεδρος τῆς νέας κυβερνήσεως, οὔτε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀλλ' ἁπλοῦν μέλος αὐτῆς καὶ μάλιστα ἄνευ χαρτοφυλακίου.

Ὁπωσδήποτε, ὅμως, προσέθεσεν εὐθὺς ὡς συγκροτηθῇ ἡ νέα κυβέρνησις καὶ προβῇ εἰς τὰς προγραμματικάς της δηλώσεις, θὰ ἀνέλθω εἰς τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς διὰ νὰ δηλώσω ὅτι ὑπερθεματίζω τῆς νέας οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Θὰ ἐκφράσω δὲ τὴν λύπην μου, διότι λόγῳ τῆς ἀνειλημμένης ὑποχρεώσεως δὲν θὰ δυνηθῶ ἐνεργῶς νὰ μετάσχω εἰς τὸν νέον αὐτὸν ἀγῶνα.

ΤΙ ΕΙΠΕ ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΝ

Εἰς ἐρώτησιν ποῖον θεωρεῖ ἐνδεδειγμένον πρόεδρον τῆς νέας κυβερνήσεως, ὁ κ. Βενιζέλος ἀπήντησεν ὅτι αὐτὸ δὲν ἀφορᾷ τὸν ἴδιον, ἀλλὰ τοὺς ἤδη ἀρχηγοὺς τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἵτινες διὰ τὴν περίπτωσιν αὐτὴν θὰ κληθοῦν νὰ σχηματίσουν τὴν κυβέρνησιν. Θὰ ἠδύνατο, ὅμως, κάλλιστα τὴν προεδρίαν αὐτῆς ν' ἀναλάβῃ ὁ κ. Καφαντάρης ἢ καὶ ἄλλος ἐκ τῶν ἀρχηγῶν.

Εἰς παρατήρησιν ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης δὲν θὰ ἦτο ἴσως ὁ περισσότερον ἐνδεδειγμένος νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν νέαν οἰκονομικὴν πολιτικήν, ἀφοῦ ἀπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς καὶ ἐντεῦθεν ὑπῆρξε θιασώτης τῆς διατηρήσεως ἀθίκτου τῆς πίστεώς μας, ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι οὐδόλως συμφωνεῖ πρὸς τὴν ἀντίληψιν αὐτήν, ἴσως δὲ μάλιστα θεωρεῖ τὴν μέχρι τοῦδε οἰκονομικὴν ὀρθοδοξίαν τοῦ κ. Καφαντάρη ὡς ἕνα ἐπὶ πλέον λόγον συνηγοροῦντα ὑπὲρ τοῦ νὰ ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τῆς ἀντιθέτου πολιτικῆς.

ΕΧΕΙ ΔΕΣΜΕΥΘΗ

Καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος, προσέθεσεν, εὑρίσκω ὅτι θὰ ἤμην ὁ κατ' ἐξοχὴν ἐνδεδειγμένος νὰ ἐφαρμόσω τὴν νέαν οἰκονομικὴν πολιτικήν, μολονότι μέχρι τοῦδε ἠκολούθησα τὴν ἀντίθετον κατεύθυνσιν, ἐὰν δὲν εἶχον τὴν γνωστὴν ἀπέναντι τῶν ξένων δέσμευσιν.

ΑΙ ΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΔΥΣΜΕΝΕΙΣ ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Βενιζέλου περὶ ἀνακλήσεως ἐκ Παρισίων τῶν κ.κ. Μιχαλακοπούλου καὶ Μαρῆ εἶχε γνωσθῇ ἀπὸ τῆς μεσημβρίας χθές, ὅτε διεβιβάσθη τὸ σχετικὸν τηλεγράφημα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ὁ κ. Βενιζέλος προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὅλως αἰφνιδίως χθὲς τὴν πρωΐαν κατόπιν νεωτέρων τηλεγραφικῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας εἶχε λάβει ἐκ Παρισίων ὡς καὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Μαρῆ.

Εἰς τὴν ἐπιστολήν του ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀφοῦ ἐξέθετε τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῶν ἐν τῇ Δημοσιονομικῇ Ἐπιτροπῇ συζητήσεων, συνίστα εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως μελετηθοῦν ἐγκαίρως καὶ προετοιμασθοῦν πρὸς λῆψιν ὅλα τὰ μέτρα διὰ τῶν ὁποίων θ' ἀντιμετωπισθῇ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἀπόφασις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ εἶνε τοιαύτη ὥστε νὰ μὴ ἠμπορῇ νὰ γίνῃ ἀποδεκτή. Ἄφηνε, δηλαδή, ὁ κ. Μαρῆς εἰς τὴν ἐπιστολήν του σαφῶς νὰ ἐννοηθῇ ὅτι, αὐτὸς τοὐλάχιστον, δὲν προβλέπει εὐνοϊκὴν τὴν ἀπόφασιν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐκ παραλλήλου ἀπὸ πηγὴν ἐπίσημον παρείχετο ἡ διασάφησις ὅτι τὸ ἐξαγόμενον συμπέρασμα ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἐκ Παρισίων τηλεγραφήματα ἦτο ὅτι ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ καταλήγει εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ υἱοθετήσῃ, οὔτε διὰ τὴν Ἑλλάδα οὔτε διὰ τἆλλα κράτη, τὰ ὁποῖα προσέφυγον ἐνώπιόν της, λύσεις παγίας καὶ ὁριστικὰς τοῦ οἰκονομικοῦ των προβλήματος, ἀλλὰ προσωρινὰς τοιαύτας. Καταλήγει δὲ ἡ Δημοσιονομικὴ εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐν τῇ ἀντιλήψει ὅτι ἐφόσον συνέρχεται τὸν Ἰούνιον ἡ Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Διάσκεψις δὲν εἶνε σκόπιμον νὰ ὑποκατασταθῇ εἰς τὸ ἔργον ταύτης, ἀλλὰ ὅτι τοὐναντίον εἶνε ἐπιβεβλημένον νὰ περιορίσῃ τὴν ἀποστολήν της εἰς τὴν ὑπόδειξιν πρὸς τὰ Κράτη, τὰ ἀπευθυνθέντα πρὸς αὐτήν, προσωρινῶν λύσεων, αἱ ὁποῖαι νὰ τὰ διευκολύνουν οἰκονομικῶς μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς Διασκέψεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ νὰ ἐπιδιώξουν ὁριστικὰς λύσεις ἀντιμετωπίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματός των.

Παρὰ τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας, εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς καὶ κατ' ἐπέκτασιν καὶ εἰς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς κύκλους ἐπεκράτει τὸ ἀπόγευμα ἡ ἐντύπωσις ὅτι δὲν ἀπέλιπον ὁλοσχερῶς αἱ ἐλπίδες νὰ εἶνε ἡ τελικὴ ἀπόφασις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς εὐνοϊκή, ἐδίδετο δὲ εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ κ. Βενιζέλου ἀνακαλέσαντος τηλεγραφικῶς τοὺς κ.κ. Μιχαλακόπουλον καὶ Μαρῆν ἡ ἐξήγησις ὅτι σκοπὸν ἔχει τὴν ἄσκησιν πιέσεως ἐπὶ τῆς Δημοσιονομικῆς, ὥστε καὶ τὰς ἐπιφυλάξεις της νὰ ἐγκαταλείψῃ καὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς της νὰ ἐπισπεύσῃ, τιθεμένου τέρματος εἰς τὰς παρατεινομένας συζητήσεις καὶ «παζάρια» μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἐπὶ τῇ προόψει ὅτι εἶνε ἐνδεχόμενον ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ λάβῃ τελικῶς ἀπόφασιν κατὰ βάσιν ὄχι δυσμενῆ, ἀνεφέρετο ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν κύκλων ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, παρεκκλίνων τῆς γραμμῆς τὴν ὁποίαν εἶχε χαράξει εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἀγόρευσίν του, προετίθετο ἐν περιπτώσει εὐνοϊκῆς ἀποφάσεως τῆς Δημοσιονομικῆς, νὰ καλέσῃ εἰς συνεργασίαν τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως πρὸς συγκρότησιν κυβερνήσεως Οἰκουμενικῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν του.

Προσετίθετο δὲ ὅτι ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει —δυσμενοῦς ἀποφάσεως τῆς Δημοσιονομικῆς— θὰ ὑποδείξῃ τὴν συγκρότησιν ἀχρόου Κυβερνήσεως, τῆς γενικῆς ἐμπιστοσύνης τῶν κομμάτων, ἡ ὁποία καὶ νὰ κηρύξῃ τὸ χρεωστάσιον. Ἐξ ἀφορμῆς μάλιστα συναντήσεως μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κ. Ρακτιβᾶν διεδόθη ὅτι προωρίζετο οὗτος διὰ τὴν προεδρίαν τῆς νέας Κυβερνήσεως.

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἡ κατάστασις διηυκρινίσθη μόλις τὴν ἑσπέραν κατόπιν τῶν δηλώσεων ἀφ' ἑνὸς εἰς τὰς ὁποίας, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, προέβη ὁ κ. Βενιζέλος, καὶ τῶν νεωτέρων πληροφοριῶν ἀφ' ἑτέρου αἱ ὁποῖαι ἐγνώσθησαν περὶ τῶν ἐν Παρισίοις.

Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκδίδουσα τὴν προσεχῆ Τρίτην ἑνιαίαν ἀπόφασιν ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ὅλων τῶν Κρατῶν τὰ ὁποῖα προσέφυγον εἰς αὐτήν, δὲν πρόκειται νὰ δώσῃ πράγματι ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ προβλήματος τὴν λύσιν τὴν ὁποίαν ἐζήτησεν ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ μόνον προσωρινὴν τοιαύτην ἐν ἀναμονῇ τῆς Διασκέψεως τοῦ Ἰουνίου. Ἡ ἔκθεσις τὴν ὁποίαν συντάσσει διὰ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὁ κ. Νημάγερ φαίνεται ὅτι θ' ἀφίσταται σημαντικῶς τῶν ἑλληνικῶν κυβερνητικῶν ἀπόψεων. Ἀλλὰ τὸ κυριώτερον εἶνε ὅτι οἱ ὅροι τοὺς ὁποίους προβάλλουν ἐν Παρισίοις διὰ τὴν παροχὴν τῆς προκαταβολῆς εἶνε τοιοῦτοι ὥστε νὰ μὴ εἶνε δυνατὸν νὰ γίνουν δεκτοὶ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ συμπέρασμα εἶνε ὅτι ἡ ἀνάκλησις τῶν κ.κ. Μιχαλακοπούλου καὶ ἡ ἐξαγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπόφασις ὅπως τὴν Τετάρτην ὑποβάλῃ τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἔχουν ἁπλῶς τὸν χαρακτῆρα ἀσκήσεως πιέσεως ἐπὶ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν γαλλικῶν κυβερνητικῶν καὶ τραπεζιτικῶν κύκλων πρὸς ἱκανοποίησιν ἐξ ὁλοκλήρου τῶν ἑλληνικῶν αἰτημάτων, ἀλλ' ὀφείλονται εἰς οὐσιαστικοὺς λόγους.

Τὰ ὑπάρχοντα δεδομένα ὁδηγοῦν εἰς τὴν πρόβλεψιν ὅτι ἡ κατάστασις ἐξελίσσεται πρὸς τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ παραίτησις ὑποβαλλομένη τὴν προσεχῆ Τετάρτην, ὡς προκαθορίζει εἰς τὰς δηλώσεις του ὁ κ. Βενιζέλος, θὰ ὀφείλεται ὄχι εἰς τὴν παρέλκυσιν τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ ἑλληνικοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος ἐνώπιον τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀφοῦ θὰ ἐκδοθῇ ἡ ἀπόφασις ταύτης τὴν Τρίτην, ἀλλ' εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως καὶ εἰς τὴν διαπίστωσιν τοῦ δυσχεροῦς, ἂν μὴ ἀδυνάτου, τῆς ἔξωθεν οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως.

Περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς παραιτήσεως τῆς Κυβερνήσεως οὐδεμία πρόβλεψις εἶνε ἀπὸ τοῦδε ἀσφαλής.

Ὅ,τι μόνον δύναται νὰ προκαθορισθῇ ἀπὸ τοῦδε εἶνε ὅτι ἀποκλείεται ὁλοσχερῶς λύσις τῆς προκληθησομένης κυβερνητικῆς κρίσεως διὰ τοῦ σχηματισμοῦ κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Κονδύλην, πολὺ δὲ περισσότερον κυβερνήσεως ἀπὸ στρατιωτικὰ στοιχεῖα.

Ἡ λύσις εἰς τὴν κρίσιν θὰ δοθῇ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς χώρας καὶ μόνον αὐτῶν.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπρόκειτο νὰ [illegible]έλθουν τὴν 11ην π. μ. σήμερον [illegible]ς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν, λόγῳ [illegible]ς ἀπροόπτου κωλύματος τοῦ [illegible]σαλδάρη, θὰ συναντηθοῦν [illegible]ν μ. μ. εἰς τὴν Βουλὴν διὰ [illegible]ίσουν τὴν ὥραν τῆς συσκέψεω[illegible]ων, ἡ ὁποία καὶ θὰ συγκροτη[illegible]ν νύκτα.

Ἡ στάσις [illegible] ἡ ἀντιπ[illegible] [illegible]ραίτησιν τῆ[illegible]εω δὲν ἠμπορεῖ νὰ προ[illegible] ἀπὸ τώρα. Φυσικὰ θὰ ἐξα[illegible] πρὸ παντός, ἀπὸ τὰς συν[illegible] ὑπὸ τὰς ὁποίας θὰ παραιτη[illegible] κυβέρνησις καὶ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν θ' ἀφήσῃ, παραιτουμένη, τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα τῆς χώρας. Συγκεκριμένως, προκειμένου νὰ προέλθουν τότε οἱ ἀρχηγοὶ [illegible]ς ἀντιπολιτεύσεως εἰς ἀποφάσ[illegible] ὁριστικάς, θὰ λάβουν ὑπ' ὄψει τῶν τὰ πορίσματα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἔχῃ καταλήξῃ ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ τὰς ὑπευθύνους ἀνακοινώσεις τῆς κυβερνήσεως ὡς πρὸς τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν της διὰ τὴν προκαταβολήν.

ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ ΤΟ ΧΡΕΩΣΤΑΣΙΟΝ

Παρατηρεῖ[illegible] ἀπὸ τοῦδε ὅτι ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ προερχομένη πάν[illegible]ς ἀπόφασιν ἡ ὁποία χωρὶ[illegible]κανοποιῇ ἐξ ὁλοκλήρου τ[illegible]ληθέντα ὑπὸ τῆς κυβερνήσ[illegible]τήματα δὲν θὰ εἶνε κατὰ [illegible] ἀρνητική, θὰ δημιουργῇ δυσχερείας διὰ τὴν οἱανδήποτε ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ προέλθῃ εἰς ῥιζικὰς λύσεις τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος καὶ εἰδικῶς εἰς τὴν κήρυξιν χρεωστασίου, τοὐλάχιστον μέχρι τῆς διασκέψεως τοῦ Ἰουνίου.

ΘΑ ΠΡΟΚΗΡΥΧΘΟΥΝ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ὁπωσδήποτε τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ εἰδικώτερον τὸ Λαϊκόν, μολονότι φρονοῦν ὅτι ἡ κυβέρνησις ὀφείλει ν' ἀναλάβῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ἐφαρμογὴν τῆς νέας πολιτικῆς μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Δημοσιονομικῆς, ἀφοῦ αὐτὴ ὑπέχει ἐξ ὁλοκλήρου καὶ τὰς εὐθύνας διὰ τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὡδήγησε τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας, δὲν θὰ διστάσουν ἅμα παραιτηθῇ, ν' ἀναλάβουν τὰς εὐθύνας τῆς διακυβερνήσεως.

Ἡ ἐνέργεια ἐκλογῶν θ' ἀποτελέσῃ ἓν τῶν πρώτων μελημάτων τῆς νέας κυβερνήσεως, διότι εἶνε προφανὲς ὅτι αὐτὴ αὕτη ἡ φύσις τοῦ προβλήματος τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ ν' ἀντιμετωπίσῃ, ἀπαιτεῖ πρὸ παντός, τὴν δεδηλωμένην λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην.

ΤΙ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΩΜΕΝ ΤΗΝ 1ην ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας, τὰ καταβλητέα τὴν 1ην Ἀπριλίου τοκοχρεωλύσια εἶνε τῶν ἐξωτερικῶν δανείων Παγίου, Κεφαλαιώσεως, Ἠγγυημένου 1910, 1925 Οὔλεν καὶ Α' Παραγωγικοῦ. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἀπαιτεῖται ποσὸν 375.000 λιρῶν, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἀδύνατον νὰ διατεθῶσιν ἐκ τοῦ καλύμματος.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἡ καταβολὴ ἢ μὴ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀνωτέρω δανείων θὰ πρέπῃ νὰ ῥυθμισθῇ τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 23ης τρέχοντος, ὥστε νὰ ὑπάρξῃ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ τὰς ἀπαιτουμένας κυβερνητικὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργείας.

Πάντως, κατὰ τὰς ἀντιλήψεις ἐγκύρων πολιτικῶν κύκλων, ἡ Κυβέρνησις, ἀντὶ νὰ ἀναστείλῃ ὁλοσχερῶς τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν δανείων τούτων, θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ καταθέσῃ τὸ ἰσότιμον εἰς δραχμὰς παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος μέχρις ὅτου ἡ κατάστασις τῆς χώρας ἐπιτρέψῃ τὴν μετατροπὴν εἰς ξένον συνάλλαγμα.

Σημειωτέον ὅτι τὴν 1ην Ἀπριλίου, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐξωτερικῶν δανείων, πληρώνεται καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν ἑξῆς ἐσωτερικῶν δανείων: 1) Γ' Ἀναγκαστικοῦ (ἐντόκων γραμματίων), 2) Ἑλλήνων ὑπηκόων, καὶ 3) Πολεμοπαθῶν. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν οὐδεμία ἀπόφασις ἔχει ληφθῇ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῆς 15ης Μαρτίου 1932 ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις αὐτῆς τῆς 14ης Μαΐου 1928—ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης— καὶ τῆς 7 Μαρτίου 1932 εἰς ἑκατομμύρια σταθεροποιημένων δραχμῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	14)5)1928	7)3)31	15)3)32
Χρυσὸς εἰς νομίσματα καὶ ῥάβδους	876.3	869.3	831.3
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (Καταστ. ἄρθρ. 62)	3.191.0	560.9	536.7
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	9.8	2.1	2.5
Κερματικὰ ἑλληνικὰ νομίσματα	—	152.0	159.9
Ἐμπορικαὶ συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ	49.9	147.3	151.6
Πιστώσεις πληρωτέαι εἰς δραχμὰς Δημοσίου	—	227.5	215.2
Πιστώσεις πληρωτέαι εἰς δρ. ἕτεραι	—	450.7	476.4
Πιστώσεις πληρωτέαι εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	—	55.2	52.2
Χρέος τοῦ Δημοσίου	3.759.5	3.150.4	3.150.4
Ἐπενδύσεις	—	287.1	287.1
Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις	—	98.4	98.4
Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ Ἐνεργητικοῦ	42.9	1.205.3	1.211.3
Σύνολον	7.929.6	7.212.7	7.173.7

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	14)5)1928	7)3)31	15)3)32
Κεφάλαιον καταβεβλημένον	400.0	400.0	400.0
(Τακτικὸν	—	30.4	30.4
(Ἔκτακτον	—	11.8	11.8
Τμῆμα τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ εἰς ἀντίκρυσμα ἀποσβεννυμένου μέρους τῆς ἐκ £ ζημίας (Ν. 31)12)31)	—	30.0	30.0
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ	4.863.3	3.781.2	3.746.8
Λογαριασμοὶ τρέχ. καὶ καταθέσεις			
α') Δημοσίου	666.7	0.6	0.4
β') Τραπεζῶν	964.5	87.0	65.9
γ') Ἕτεροι λογαριασμοί	891.4	327.5	386.9
Γραμμάτια καὶ τραβηκτικαὶ ὄψεως	—	19.5	16.8
Καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ Δημοσίου	—	510.0	509.0
Τραπεζῶν	—	447.3	447.3
Ἕτεροι λογαριασμοί	—	540.9	522.9
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτ. συνάλλαγμα: Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (Καταστατ. ἄρθρ. 62)	103.3	153.4	134.2
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	9.8	2.1	2.1
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις	30.3	870.4	868.7
Σύνολον	7.929.3	7.212.7	7.173.7

Ἡ κυκλοφορήσασα χθὲς κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῆς 15ης Μαρτίου ἐ. ἔ. παρουσιάζει τὰς ἑξῆς διαφορὰς ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς 7ης Μαρτίου ἐ. ἔ.

Ἐν τῷ Ἐνεργητικῷ αὔξησις τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος μὴ χρυσῆς βάσεως κατὰ 0.4, τῶν κερμάτων κατὰ 7.9, τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐσωτερικοῦ κατὰ 4.3, τῶν ἑτέρων πιστώσεων τῶν πληρωτέων εἰς δραχμὰς κατὰ 25.7 καὶ τῶν ἑτέ[illegible]ίων τοῦ ἐνεργητικοῦ κατὰ [illegible]ωσις δὲ τοῦ αὐτουσίου χρυσοῦ κατὰ 38.0, τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος χρυσῆς βάσεως κατὰ 24.2, τῶν εἰς δραχμὰς πληρωτέων πιστώσεων τοῦ δημοσίου κατὰ 12.3 καὶ τῶν εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα πληρωτέων πιστώσεων κατὰ 3.0.

Ἐν τῷ Παθητικῷ παρατηρεῖται αὔξησις τῶν ἑτέρων ἐν ὄψει λογαριασμῶν κατὰ 59.4. Μείωσις δὲ τῶν τραπεζογραμματίων κατὰ 34.4, τῶν ἐν ὄψει λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου κατὰ 0.2, τῶν ἐν ὄψει λογαριασμῶν τῶν Τραπεζῶν κατὰ 21.1, τῶν γραμματίων καὶ τραβηκτικῶν ὄψεως κατὰ 2.7, τῶν ἐπὶ προθεσμίᾳ καταθέσεων τοῦ Δημοσίου κατὰ 1.0, τῶν ἑτέρων ἐπὶ προθεσμίᾳ λογαριασμῶν κατὰ 18.0, τοῦ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος χρυσῆς βάσεως κατὰ 19.2 καὶ τῶν ἄλλων ὑποχρεώσεων κατὰ 1.7.

ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω, ἡ ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσόν, πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς 14 Μαΐου 1928—ἐνάρξεις ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης καὶ τῆς 7 Μαρτίου 1932 προτελευταίας καταστάσεως—ἔχει οὕτω:

ΚΑΛΥΜΜΑ (Καταστατικοῦ ἄρθ. 62)	14)5)1928	7)3)31	15)3)32
Χρυσὸς .. .. Δραχ.	876.3	869.3	831.3
Καθαρὸν ἐξωτ. συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν Δρχ.	3.087.6	407.4	402.5
Σύνολα (α)	3.964.0	1.276.4	1.233.8
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΟΨΕΩΣ			
Τραπεζικὰ γραμμάτια .. .. .. Δρχ.	4.863.3	3.781.2	3.746.8
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς Δραχμὰς	2.522.7	434.8	470.0
Σύνολα (β)	7.386.1	4.216.1	4.216.9

Ἀναλογία καλύμματος εἰς χρυσὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως:
14) 5)28=53.67 ο)ο
23)9)31=48.56 ο)ο
7)3)32=30.28 ο)ο
15)3)32=29.26 ο)ο

Ἀναλογία καλύμματος εἰς χρυσὸν πρὸς τὴν πραγματικὴν κυκλοφορ.:
14) 5)28=81.51 ο)ο
23)9)31=61.40 ο)ο
7)3)32=33.77 ο)ο
15)3)32=32.93 ο)ο

Τὸ χαρακτηριστικὸν εἶνε ὅτι ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ συναλλαγματικάς της ἀνάγκας ὑπεχρεώθη νὰ μειώσῃ τὸ εἰς ῥάβδους χρυσοῦ ἀπόθεμά της.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος παρατηρεῖται ὅτι τὸ εἰς χρυσὸν κάλυμμα ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14ης Μαΐου 1928 κατὰ 2.730.2, ἀπὸ δὲ τῆς 7ης Μαρτίου ἐ. ἔ. κατὰ 42.6. Ἀφ' ἑτέρου αἱ ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐμειώθησαν ἀπὸ τῆς 14ης Μαΐου 1928 κατὰ 3.169.2, ἐβελτιώθησαν δὲ ἀπὸ τῆς 7 Μαρτίου ἐ. ἔ. κατὰ 0.8.

Ἡ ἀναλογία τοῦ εἰς χρυσὸν καλύμματος πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14ης Μαΐου 1928 κατὰ 24.41 %, ἀπὸ δὲ τῆς 7 Μαρτίου ἐ. ἔ. κατὰ 1.02 %. Ἡ ἀναλογία δὲ τοῦ εἰς χρυσὸν καλύμματος πρὸς τὴν πραγματικὴν κυκλοφορίαν ἐμειώθη ἀπὸ μὲν τῆς 14ης Μαΐου 1928 κατὰ 48.58 %, ἀπὸ δὲ τῆς 7ης Μαρτίου ἐ. ἔ. κατὰ 0.84 %.

Κατόπιν τῆς μειώσεως τῆς ἀναλογίας τοῦ καλύμματος κάτω τῆς βάσεως τῶν 40 %, ἤτοι κατὰ ποσοστὸν ἀναλογίας 10.74 %, ἡ ὑπέρβασις τοῦ συνόλου τῶν ὑποχρεώσεων ὄψεως ἀνῆλθεν εἰς 1.132.249.157 ἔναντι 1.024.055.255 δρχ. τῆς 7ης Μαρτίου ἐ. ἔτους.

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ὥρα 12.10'. (Ἄνοιγμα): Ν. Ὑόρκης 3.625, Ἄμστερδαμ 8.98, Παρισίων 92, Βρυξελλῶν 25.975, Ἰταλίας 70.25, Βερολίνου 15.24, Ἑλβετίας 18.745.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ὥρα 18.10'. (Κλείσιμον): Ν. Ὑόρκης 3.621, Ἄμστερδαμ 8.975, Παρισίων 91.46, Βρυξελλῶν 25.905, Ἰταλίας 70.12, Βερολίνου 15.23, Ἑλβετίας 18.73, Πράγας 122, Βελιγραδίου 205, Σόφιας 490, Βουκουρεστίου 607.50, Κωνσταντινουπόλεως 750, Βιέννης 31, Καναδᾶ 4.06, Ἀθηνῶν 275.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 17 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Ν. Ὑόρκης..	77.60	78.—
Παρισίων..	3.05	3.11
Λονδίνου...	283.—	293.—
Ἑλβετίας...	15.04	15.28
Ἰταλίας....	3.96	4.11
Αἰγύπτου	288.—	300.—
Ὀλλανδίας..	31.21	31.63
Στοκχόλμης	15.16	15.98
Βρυξελλῶν .	2.14	2.22
Βουκουρεστ.	0.44	0.49
Βερολίνου..	18.18	18.93
Βιέννης....	10.50	11.35
Βουδαπέστης	13.—	13.75
Πράγας....	2.27	2.36
Βελιγραδίου	1.36	1.45
Κων)πόλεως.	35.—	39.—
Σόφιας.	0.54	0.62

ΑΙ ΑΞΙΑΙ ΜΑΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῼ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τιμαὶ κλεισίματος ἑλληνικῶν δανείων ἐν ὑποτιμήσει: σταθεροποιήσεως 40—45, α' παραγωγικὸν 35—45, β' παραγωγικὸν 40—50. Πράξεις: 1887 καὶ α' παραγωγικὸν 39, 1914 51, σταθεροποιήσεως 43, κτηματικῆς α' 71.

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Ν. ΥΟΡΚΗ, ὥρα 17.15'.— Λονδίνου 3.623, Ἰταλίας 0.0518, Βερολίνου 0.238, Ἑλβετίας 0.193.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Τηλεγραφικῶς). —Αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑταιρείας Οἴνων ἔκλεισαν εἰς τὰ 105 φράγκα.

ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΛΙΡΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17 (Ἀθην. Πρ.) — Εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Λονδίνου ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἔκλεισε σήμερον τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν τιμὴν 3.6212 ἔναντι τοῦ δολλαρίου.

Β' ΕΚΔΟΣΙ

Η ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚ ΘΑ ΥΠΟΒΑΛΗ ΤΗΝ ΕΚΘΕ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ Κ.Τ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΑ ΕΙΝΕ ΓΕΝ ΔΙ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΡΑΤΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — ματισθείσης τῆς περιόδου τῆς κατὰ μέρος σεως τῶν διαφόρων στοιχείων τῆς ἑλληνικ νομικῆς καταστάσεως, ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπ εἰσηγουμένου τοῦ κ. Νημάγιερ, προσπαθεῖ νὰ κληρώσῃ τὰς ἀπόψεις της ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ βλήματος, προβαίνουσα εἰς τὴν διατύπωσιν γνωμοδοτήσεώς της.

Ἐκ παραλλήλου πληροφοροῦμαι, ἐν σχέσει τὰς ἐκκρεμούσας δυσχερείας διὰ τὴν διευ τοῦ ζητήματος τοῦ χρεωλυσίου — τὰς ἐπὶ ποίου διισταμένας ἀντιλήψεις ἐτηλεγράφησα χθές — ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία διεξ διαιτέρας συνομιλίας μετὰ τῶν μελῶν τῆς σιονομικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς προσέγγισιν τῶν τέρωθεν ἀπόψεων.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος εἰδοποιήθη ὅτι τὴν ακὴν ἐπιστρέφουν ἐξ Αὐστρίας ἐνταῦθα οἱ Β λιανοὶ ἀντιπρόσωποι μεθ' ὧν διεξάγει τὰς γνω διαπραγματεύσεις διὰ τὴν προμήθειαν εἰδῶν πιστώσει, φέροντες ἐγκεκριμένον τὸ προσχέδιον σχετικῆς συμφωνίας. Θὰ ἐπακολουθήσῃ συνε σις αὐθημερόν, ἐνδέχεται μάλιστα κατ' αὐτὴν ὑπογραφῇ καὶ ἡ συμφωνία.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΜΑΡΗ ΚΑΙ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Ἀθην. Πρακτ.).—Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς μοῦ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ καταρτίζει στιγμὴν αὐτὴν τὸ προσχέδιόν της. Ὑπάρχου τι μερικὰ σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων αἱ ἀπόψεις δὲν συμφωνοῦν μὲ τὰς ἀπόψεις τῆς Δημοσιο κῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχομεν ὅμως δεδομένα νὰ πίζωμεν τελικὴν εὐνοϊκὴν διὰ τὰς ἀπόψεις συμφωνίαν.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος εἰς τὸν ὁποῖον κατέ γνωστὰ τὰ γραφόμενα ὑπὸ τοῦ ἀντιπολιτευ τὴν κυβέρνησιν τύπου, μοῦ ἀπήντησεν ὅτι δὲν νὰ εἴπῃ τίποτε ἐπ' αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ὁ Τύπος τῆς τιπολιτεύσεως δύναται ἐλευθέρως νὰ διεξάγ πολιτικήν του ὡς νομίζει.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΑ ΕΙΝΕ ΓΕΝΙΚΗ ΔΙ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ πληροφορίας τὰς ληφθείσας ἐκ τῶν κύκλων Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ἔκθεσις αὐτῆς τῶν ὑποβληθέντων αἰτημάτων θὰ εἶνε ἑτοίμη Τρίτην. Ἡ ἔκθεσις θὰ εἶνε μακροσκελεστάτη θὰ πραγματεύεται ὅλας τὰς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ὑποβληθείσας αἰτήσεις ἐκ μέρους τῶν διαφ κρατῶν. Ἡ ἔκθεσις θὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τὴν ἐγκρ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. τὸ ὁποῖον θὰ συνέ εἰς Γενεύην τὴν 3ην προσεχοῦς Ἀπριλίου.

Ο ΚΙΝΕΖΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΟ ΜΟΥΚΔΕΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. (Ἀθην. Πρ.). — Τηλεγραφ τὰ ἐκ Σαγκάης ἀγγέλλουν ὅτι κατὰ πληροφορ κινεζικῆς πηγῆς, σώματα Κινέζων ἐθελοντῶν ἑτοιμάζονται νὰ ἐνεργήσουν εἰσβολὴν εἰς Μαντ ρίαν πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ Μοῦκδεν. Οἱ ἐθελοντ θὰ βαδίσουν εἰς τρεῖς φάλαγγας. Οἱ Ἰάπωνες κήρυξαν τὸν στρατιωτικὸν νόμον καὶ κατέλαβο λα τὰ ἐπίκαιρα στρατηγικὰ σημεῖα.

Τηλεγραφοῦν ἐξ ἄλλου ἐκ Χαρμπὶν ὅτι δια σιοι στρατιῶται ἐπαναστατήσαντες κατὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐπιτεθέντες κατὰ τῆς ἰαπω φρουρᾶς τῆς πόλεως Νιγκούτα, ἐξοντώθη Πολλοὶ ὑπάλληλοι παρῃτήθησαν μὴ ἐπιθυμοῦ νὰ ὑπηρετήσουν ὑπὸ τὸ νέον μαντζουριανὸν κρά στῶς. Ἡ νέα μαντζουριανὴ κυβέρνησις ἀπηγόρ σε τὴν ἐξαγωγὴν ἐκ Μαντζουρίας σίτου καὶ δη μητριακῶν ἐν γένει.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε. ΔΙΑ ΤΟ ΣΙΝΟ-ΙΑΠΩΝΙΚΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. (Ἀθην. Πρ.). — Τηλεγραφοῦ ἐκ Γενεύης ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ σινοϊαπωνικοῦ ἐπιτροπ τῆς Συνελεύσεως τῆς Κ. Τ. Ε. συνελθοῦσα σήμ ρον τὸ ἀπόγευμα ἀπεφάσισε νὰ διακόψῃ τὰς ἐρ γασίας της καὶ νὰ μὴ συνέλθῃ ἐκ νέου εἰμὴ μόνο εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης, δεδομένου ὅτι αἱ σχετι καὶ διαπραγματεύσεις διεξάγονται ἤδη εἰς Σα κάην.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. (Ἀθην. Πρ.). — Τηλεγραφοῦ ἐκ Σαγκάης ὅτι κρατεῖ ἐκεῖ ἡ γνώμη ὅτι αἱ ἀρξά μεναι σινοϊαπωνικαὶ διαπραγματεύσεις πρὸς διο κανονισμὸν τῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ζητημάτ βαίνουν αἰσίως. Ἑκατέρωθεν ὅμως τηρεῖται ἄκρ ἐχεμύθεια ἐπὶ τῶν διεξαγομένων συνεννοήσεων. Οἱ Κινέζοι ἀντιπρόσωποι διετύπωσαν τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀμέσου ἀποχωρήσεως τῶν ἰαπωνικῶν στρατευμά των ἐκ Σαγκάης. Ἤδη, εἰς τὸ μέτωπον ἐπικρατε ἀπόλυτος ἠρεμία. Κατὰ γενομένην ἀνακοίνωσιν, συνεφωνήθη πλήρης κατάπαυσις τῶν ἐχθροπραξι ῶν. Τὰ Κινεζικὰ στρατεύματα θὰ παραμείνουν εἰ τὰς σημερινὰς των θέσεις τὰ δὲ Ἰαπωνικὰ θὰ ὑπ χωρήσουν ἐντὸς τῆς διεθνοῦς ζώνης. Ἐπιτροπὴ ἐ οὐδετέρων θὰ ἐπιβλέψῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμφω νίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΑΓΓΛΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΝΑΣΚΑΦΑΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Ὁ Πρόεδρος τῆς Βρεταννικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν κ. Μακμίλλαν δημοσιεύει ἔκκλησιν περὶ εἰσφορᾶς ἐράνων τῶν δυναμένων, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως συνεχισθοῦν αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς Κορίνθου. Ὁ κ. Μακμίλλαν περιγράφει ἐκτενῶς τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἔργου τόσον ἀπὸ ἀρχαιολογικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως. Θεωρεῖ δὲ τὸ πεδίον τῶν ἀνασκαφῶν ὡς τὸ πλουσιώτερον ἐξ ὅλων τῶν τελευταίως ἐξερευνηθέντων.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὴκ Ρουσδὴ βέης ἐξέθεσεν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὰς συνομιλίας τὰς ὁποίας ἔσχε, πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ μετὰ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐν Γενεύῃ. Ὁ Ἕλλην πρεσβευτὴς κ. Πολυχρονιάδης ἀνεχώρησεν εἰς Ἄγκυραν. Ὁ τουρκικὸς Τύπος ὁμιλεῖ περὶ διαλύσεως τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ὅμως θὰ παραμείνῃ μέχρις ἀποδόσεως τῶν ἑλληνικῶν ἀκινήτων Κωνσταντινουπόλεως.

Ο ΝΕΚΡΟΣ ΤΟΥ ΚΡΟΥ'Ι'ΕΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Ἀθην. Πρ.). — Περὶ ὥραν 14.40' παρουσίᾳ ἐλαχίστων οἰκείων τοῦ μεταστάντος ἐγένετο ἡ μεταφορὰ τῆς σοροῦ τοῦ Κρόϋγερ εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν, ὁπόθεν τὴν 22αν ὥραν θὰ μεταφερθῇ διὰ τῆς ταχείας ἀμαξοστοιχίας εἰς Στοκχόλμην.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ "ΧΕΛΙΔΟΝΟΣ,,

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ Μικτὸν Ἑλληνοτουρκικὸν δικαστήριον ἀπέρριψε τὴν ἀγωγὴν τῆς τουρκικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας «Σεΐρι-Σεφαΐν» διὰ τὸ ἀτμόπλοιον «Χελιδών».